

UNIVERZITA PALACKÉHO V OLOMOUCI

FILOZOFICKÁ FAKULTA

Katedra muzikologie

Vojenská hudba v Olomouci v letech 1918 – 1939

Military Music in Olomouc in the years 1918–1939

Bakalářská diplomová práce

Tomáš Koutný

Vedoucí práce: PhDr. Eva Vičarová, Ph.D.

Olomouc 2012

Prohlašuji, že jsem bakalářskou diplomovou práci vypracoval samostatně pouze s použitím pramenů a literatury uvedených v seznamu literatury. Souhlasím, aby tato práce byla uložena a zpřístupněna ke studijním účelům na Univerzitě Palackého v Olomouci.

V Olomouci dne 24. dubna 2012

Tomáš Koutný

Rád bych na tomto místě poděkoval vedoucí práce PhDr. Evě Vičarové, Ph.D. za podnětné rady a ochotnou pomoc při zpracování této práce. Děkuji také Bohumilu Peškovi za poskytnutí cenných informací.

OBSAH

ÚVOD	6
STAV BĀDÁNĪ	8
1. K HISTORII VOJENSKÉ HUDBY OD KONCE 19. STOLETÍ DO ROKU 1939	11
1.1 Vojenská hudba v českých zemích na přelomu 19. a 20. století.....	11
1.2 Vojenská hudební služba a první světová válka	12
1.3 Vojenské hudby po vzniku Československa	13
1.4 Nástrojové obsazení vojenských hudeb	16
2. VOJENSKÁ HUDBA A OLOMOUC	18
2.1 Do roku 1914.....	18
2.2 Období první světové války	19
2.3 Období mezi světovými válkami	20
2.4 Olomoučtí vojenští kapelníci	22
3. PRODUKCE VOJENSKÝCH HUDEB V OLOMOUCI	29
3.1 Služební produkce vojenských hudeb	29
3.2 Mimoslužební produkce vojenských hudeb.....	36
3.2.1 Promenádní koncerty	43
3.2.2 Lidové koncerty	48
3.2.3 Civilní monstrokoncerty	51
3.2.4 Ostatní mimoslužební produkce vojenských hudeb	54
4. SPOLUPRÁCE VOJENSKÝCH HUDEB S OLOMOUCKÝMI HUDEBNÍMI INSTITUCEMI	57
4.1 Opera Městského divadla	58
4.2 Žerotín	58
4.3 Chrámové sbory	62
4.3.1 Kostelní sbor Josefa Nešvery.....	62
4.3.2 Sbor Cyrilské jednoty	63

ZÁVĚR	64
RESUMÉ	66
SUMMARY	67
ZUSAMMENFASSUNG	68
ANOTACE	69
PRAMENY A LITERATURA	70
PŘÍLOHA.....	72

ÚVOD

Problematika vojenské hudby¹ v Olomouci ve 20. století patří k méně probádaným oblastem hudebních dějin tohoto moravského města. Přestože byly vojenské orchestry nedílnou součástí místního kulturního života a značně ovlivňovaly jeho tvář, jejich význam a umělecký přínos je stále poněkud opomíjen.

Hlavním záměrem této práce bylo zmapovat působení vojenských hudeb v Olomouci v meziválečném období let 1918 – 1939, přičemž největší důraz je kladen zejména na mimoslužební stránku jejich hudební činnosti, a zjistit, jak velkou úlohu v olomoucké hudební kultuře sehrály. Dalším z dílčích cílů této reflexe se pak stalo potvrzení či vyvrácení běžně tradovaného a nekriticky přejímaného mínění; totiž, že ve 20. století už byla vojenská hudba dávno za zenitem svých uměleckých možností a žila pouze ze své bývalé slávy.

První část práce pojednává o vnitřní organizaci vojenských orchestrů a popisuje především změny v jejich systematizaci a chodu, a to od přelomu 19. a 20. století přes období první světové války, První² i Druhé republiky³ až po vyhlášení Protektorátu Čechy a Morava v březnu roku 1939. V této kapitole je rovněž pojednáno o nejběžnějším nástrojovém obsazení vojenských dechových kapel v závislosti na maximálním striktně nařízeném počtu hudebníků.

Druhá část práce představuje vojenské orchestry působící v Olomouci. Stručně popisuje jejich přítomnost v hanácké metropoli do roku 1914, obšírněji se pak zabývá výskytem zdejších armádních kapel v době mezi oběma světovými válkami. V závěrečné podkapitole tohoto bloku jsou uvedeny životopisy jednotlivých osobností, které ve zkoumaném období zastávaly funkci kapelníka u místních vojenských hudeb.

Hlavní těžiště práce spočívá v reflexi samotné umělecké činnosti orchestrů. První podkapitola tohoto bloku pojednává o jejich služebních aktivitách, druhá pak o mimoslužebních akcích. Obě části obsahují také dobové reakce a vyjádření tehdejších hudebních kritiků, kteří komentovali úroveň jednotlivých produkcí. Větší prostor je věnován kategorii civilních vystoupení – zde je akcentována především problematika repertoáru a také oblast promenádních koncertů, které se staly díky své tradici, pravidelnosti i četnosti jedním z pilířů tehdejšího olomouckého kulturního života.

¹ V této práci je termínem vojenská hudba chápáno jakékoli armádní hudební těleso a také stylově-žánrový druh hudby, kterou produkuje.

² Období takzvané První republiky trvalo od 28. října 1918 do 29. září 1938.

³ Období takzvané Druhé republiky se datuje od 29. září 1938 do 15. března 1939.

Závěrečná část této práce se zaměřuje na spolupráci vojenských hudebních těles s místními kulturními organizacemi – s Městským divadlem, pěvecko-hudebním spolkem Žerotín a chrámovými sbory.

V příloze je uveden pořad skladeb jednotlivých promenádních koncertů uspořádaných v olomouckých Smetanových sadech, na kterých ve zkoumaném období vystoupily místní armádní kapely. Ačkoli tento soupis není z důvodu absence mnoha programů ani zdaleka kompletní, může částečně sloužit i jako doklad o uměleckých ambicích vojenských hudeb, bohatém repertoárovém spektru i jejich hudební vyspělosti.

STAV BĀDÁNĪ

Vojenská hudba obecně představuje oblast, která dosud nebyla probádána příliš důkladně. Výjimku představují práce pojednávající o dějinách vojenských kapel vzhledem ke změnám v jejich vlastní organizaci. V tomto směru byla nejvíce přínosná rukopisná dizertační práce Roberta Šálka *Vojenská dechová hudba, kulturní zbraň čs. armády*, která se kromě historie vojenských hudeb zabývá z poměrně velké části i dechovými nástroji. Hodnotnou literaturu představuje také článek Jitky Bajgarové *Role vojenských hudeb v hudebním životě první Československé republiky*. Tato práce je součástí sborníku *Vojenská hudba v kultuře a historii českých zemí*, jehož editorkou je právě autorka zmíněného článku. Bajgarová nastiňuje dislokaci vojenských kapel a především jejich uměleckou funkci v nově vzniklém státě. Historii vojenských hudebních těles v Praze popisuje čtivě, na fakta hodnotné a obrazově velmi bohaté dílo *Vojenské fanfáry nad Vltavou*, které vzniklo jako kolektivní práce Jiřího Bílka, Milana Hodíka a Bohumila Peška. Čtenářsky zajímavá je také kniha Otto Boška *Vyprávění o starých vojenských hudbách, převážně pražských*, která prostřednictvím řady konkrétních příběhů vystihuje společenskou atmosféru, v níž vojenské hudby za časů rakouské monarchie působily. Pro tuto práci však měla spíše inspirativní roli.

Historii vojenské hudby obecně i v olomouckém prostředí mapuje velmi dobře a podrobně zpracovaná publikace Evy Vičarové *Rakouská vojenská hudba 19. století a Olomouc*. Ačkoli se zabývá působením armádních kapel v Olomouci pouze do roku 1918, byla pro tuto práci velmi podnětná nejen v rovině faktografické, ale i metodou historického výkladu.

Přínosné informace lze najít také v některých věcných výnosech tehdejšího Ministerstva národní obrany, které byly zveřejňovány prostřednictvím takzvaných *Věstníků*. Jedná se o jakýsi soubor nařízení, které se mnohdy dotýkaly i vojenských hudeb, včetně těch olomouckých. Některé výnosy pak dokonce přímo nařizovaly kapelám účast na konkrétních veřejných vystoupeních, či apelovaly na zvýšení jejich produkci.

Vzhledem k tomu, že zatím nebyla vydána žádná souhrnná či systematická publikace zabývající se problematikou působení vojenské hudby v Olomouci v letech 1918–1939, staly se hlavními zdroji pro vznik této práce archivní prameny a novinové články.

Nejvíce informací o vojenské hudbě v Olomouci lze získat z dobového tisku, především z deníku *Našinec* (zejména v rubrice Olomoucké zprávy, dále pak v kolonce Denní zprávy, Církevní zprávy, Sport a turistika, Kulturní hlídka, a dokonce i v Černé kronice) a zprávy o působení vojenských kapel jsou obsaženy také v deníku *Pozor* (především v části Olomoucký kraj). Články však nemají stejnou výpovědní hodnotu, a velký rozdíl byl i v jejich obsahu a četnosti. Zatímco do poloviny 20. let 20. století podávaly noviny informace o hudbách velmi kuse až povrchně, v následujících letech začaly uvádět obsáhlejší a přesnější oznámení, programy promenádních i jiných koncertů i množství recenzí. Koncem 30. let však opět téměř přestaly zveřejňovat zprávy o místních kapelách.

Vhledem k tomu, že noviny zásadně neuváděly křestní jména autorů skladeb, které zazněly na koncertech plukovních orchestrů, bylo nutné tyto informace vyhledat v hudebních slovnících. K tomuto účelu posloužil zejména *Československý hudební slovník osob a institucí* a *Hugo Riemanns Musiklexikon*. I tak se ale nepodařilo veškerá křestní jména, především těch méně známých skladatelů, dohledat. Internetová databáze *Českého hudebního slovníku osob a institucí* pak obsahuje profily olomouckých vojenských kapelníků. Tato slovníková hesla vytvořili Bohumil Pešek a Eva Vičarová.

Informace o činnosti místních vojenských hudeb lze získat také ve Státním okresním archivu v Olomouci. Pro náš účel posloužila *Sbírka plakátů koncertních vystoupení* (E) obsahující údaje o vystoupeních jak armádních kapel, tak i ostatních olomouckých hudebních těles.

Cenný pramenný materiál se vyskytuje také ve článku Gustava Foreta s názvem *VH Olomouc* a Bohumila Peška *Vojenská hudba v Olomouci 1918–1951*, uveřejněných ve *Zpravodaji Klubu absolventů Vojenské konzervatoře a Svazu vojáků v záloze*. První pojednání se zabývá dějinami vojenských kapel především v obecné rovině, druhý zmíněný článek pak popisuje hudby v kontextu olomouckého prostředí. Velmi přínosné byly také dosud nepublikované poznatky Bohumila Peška, které mi autor poskytnul. Tento materiál je výsledkem jeho bádání v Ústředním vojenském archivu v Praze a mapuje především výskyt vojenských hudeb v Olomouci během období první světové války.

O spolupráci armádních orchestrů s místními hudebními institucemi pojednává publikace Ferdinanda Tomka *Padesát let olomouckého Žerotína 1889–1930*, dále kniha Jiřího Štefanidese a kolektivu *Kalendárium dějin divadla v Olomouci* a diplomová práce Nikolý Hirnerové *Olomoucký Musikverein a jeho vliv na olomouckou hudební kulturu*.

Materiál dokládající působení vojenských hudeb v Olomouci je obsažen v *Kronice Posádkové hudby Olomouc*, o které se zmiňují internetové stránky olomoucké Posádkové hudby. Tato kronika je bohužel v současné době považována za ztracenou. Informace o místních vojenských hudbách ve zkoumaném období nejsou uloženy ani ve *Vojenském správním archivu* v Olomouci.

1. K HISTORII VOJENSKÉ HUDBY OD KONCE 19. STOLETÍ DO ROKU 1939

1.1 Vojenská hudba v českých zemích na přelomu 19. a 20. století

Historie hudby u vojska je natolik dlouhá, že se mnohdy uvádí, že je stará jako vojsko samo.⁴ Vojenská hudba prošla za celou dobu mohutným a složitým vývojem, který vyvrcholil 19. stoletím, v této souvislosti často označovaném jako „zlatý věk vojenské hudby“.

Nicméně, lze říci, že přelom 19. a 20. století reprezentuje ve vojenské hudbě na území českých zemí pokračování tohoto jejího nejslavnějšího období. Dlouholetá tradice těchto orchestrů, jejich převážně solidní umělecká úroveň, ale také distribuce širokého repertoáru a trvalá obliba u publika – to vše si žádalo neustále další veřejné produkce vojenských hudeb. Hudbymilovní čeští měšťané toužící po větší společenské sounáležitosti navíc stále více požadovali přesun kulturních akcí z divadelních a koncertních sálů na otevřená prostranství, do sadů, parků, na náměstí apod. Pouze hudba s žesťovými nástroji (na rozdíl od čistě smyčcových orchestrů nebo sborů) však mohla tuto potřebu z akustického i repertoárového hlediska realizovat a stát se tak jedním z hlavních činitelů rozvoje veřejného hudebního života. K většímu vnímání plukovní kapely působící na našem území jako českého tělesa mohlo přispět, ač neplánovaně, i vydání nových organizačních předpisů z roku 1882. Těmito směnicemi byly „*pěší pluky rozmístěny v oblasti svého doplňovacího velitelství*“⁵, což prakticky vedlo k tomu, že v hudbách pluků dislokovaných v českých zemích hráli většinou hudebníci české národnosti. Provozování národních či vlasteneckých písní armádními hudebními však bylo navzdory nelibosti české veřejnosti zakazováno,⁶ stejně jako účast hudeb na politických mítincích. Přesto byly vojenské orchestry velmi žádané a vytížené a kromě služebních produkcí musely často účinkovat také na akcích mimovojenských. Důvody těchto vystoupení na veřejných místech je nutné spatřovat v poměrně velkém finančním zisku, kdy výtěžek z těchto civilních produkcí náležel nejen vojenským

⁴ VIČAROVÁ, E.: Rakouská vojenská hudba 19. století a Olomouc. Olomouc 2002, str. 15.

⁵ BÍLEK, J., HODÍK, M., PEŠEK, B.: Vojenské fanfáry nad Vltavou. Praha 2008, str. 22.

⁶ VIČAROVÁ, E.: Rakouská vojenská hudba 19. století a Olomouc. Olomouc 2002, str. 47.

plukům, ale část připadla i samotným hudebníkům.⁷ Právě toto finanční zajištění bylo mnohdy pro mladé muzikanty hlavním impulsem pro vstup do vojenské hudební služby.

Všechny rakouské plukovní hudby měly na přelomu 19. a 20. století direktivně určený stejný počet hráčů – 42, a několik žáků, tzv. elévů. V čele jednotlivých orchestrů stáli vojenští kapelníci, jež měli za úkol udržovat či zvyšovat laťku umělecké úrovně hudeb. Kapelníci, velmi uznávaní a prominentní občanští zaměstnanci důstojnického sboru, byli voleni důstojnickým shromážděním. Vedením hudby pak byl pověřen plukovní bubeník (Regimentstambour) v hodnosti šikovatele, který měl kromě velitelské také kázeňskou pravomoc.⁸

1.2 Vojenská hudební služba a první světová válka

Důsledky první světové války se samozřejmě citelně podepsaly i na fungování vojenských kapel a na změně jejich koncepce. Hudebníci byli průběžně povoláváni na bojiště, zatímco v jejich „domovských“ posádkách docházelo u náhradních praporů pěších pluků k formování nových hudeb záložních. Tyto kapely, s nejednotným počtem muzikantů, pak měly za úkol doplňovat případné úbytky v poli ze svých řad. Na frontové linii však nejčastěji hudebníci vykonávali službu u zdravotnických útvarů. K definitivnímu zrušení záložních vojenských hudeb pak došlo v prosinci roku 1916.⁹

Pro vznik a vývoj československých vojenských hudeb je zásadní zahraniční odboj proti Rakousku, kdy vojáci české a slovenské národnosti přebíhali i se svými hudbami na druhou stranu fronty. Nejintenzivněji byl organizován především v Rusku, ale také v Itálii a v posledním roce války i ve Francii. Na sklonku carství došlo v Rusku 9. října 1917 k založení československého armádního sboru a právě tehdy spatřujeme počátek vzniku legionářských vojenských hudeb u střeleckých či jezdeckých pluků s přívrastkem československé.¹⁰

Na ruské frontě tedy celkově působilo 12 hudeb čs. střeleckých pluků č. 1 – 12 (mimo jiné i hudba 6. střeleckého pluku „Hanáckého“ z Olomouce) a 2 hudby pluků jezdeckých č. 1 a 2 (včetně olomoucké hudby 2. jezdeckého pluku). V Itálii pak bylo přítomných 6 orchestrů čs. střeleckých pluků č. 31 – 39 a konečně ve Francii 4 hudby

⁷ VIČAROVÁ, E.: Rakouská vojenská hudba 19. století a Olomouc. Olomouc 2002, str. 50.

⁸ BÍLEK, J., HODÍK, M., PEŠEK, B.: Vojenské fanfáry nad Vltavou. Praha 2008, str. 23.

⁹ Tamtéž, str. 42.

¹⁰ Tyto hudby byly sestavovány ještě podle rakouského modelu.

čs. střeleckých pluků č. 21 – 24.¹¹ Současně také v těchto zemích vznikaly hudební soubory fungující na „amatérské bázi“, jejichž posláním bylo především produkovat v době volna uměleckou činnost v jednotlivých legionářských jednotkách a povznést jejich morálku.¹² Po ukončení válečného konfliktu se vojenské hudby se svými pluky vracely do nově zformované Československé republiky, avšak některé z nich po mnoha peripetiích přijely do vlasti až v průběhu roku 1920.

Rozpad multinacionálního rakouského státu neměl na pokračování tradice vojenských orchestrů na území nově vznikajícího Československa vyloženě negativní vliv. Model rakouských vojenských kapel byl mnohde využit jako vzor pro vznik nových armádních hudeb a nebyla tak zpřetrhána plynulá kontinuita mezi hudbami za doby bývalé monarchie a hudbami československé armády.¹³

1.3 Vojenské hudby po vzniku Československa

I po vyhlášení Československé republiky byly vojenské hudby obecně vnímány jako nedílná součást armády a jejich značná obliba přetrvávající z dob monarchie výrazněji neklesala. Také díky dlouhodobé tradici těchto orchestrů na území bývalého mocnářství nepatřili zprvu vojenští hudebníci, na rozdíl od jiných vojenských odborností, v nově zrozené republice mezi „nedostatkové zboží“. Tuto skutečnost potvrzuje i fakt, že v roce 1918 se z řad někdejší rakouské armády dobrovolně přihlásilo k hudební službě v nově formujícím se československém vojsku na tři tisíce hudebníků a o dva roky později další dva tisíce hráčů, do té doby působících v zahraničních legiích.¹⁴

Vybudování čs. vojenských hudeb po první světové válce však bylo stíháno mnoha komplikacemi. Vojenské kapely postrádaly řadu hudebních nástrojů a velké odchylky byly patrné i v jejich ladění. Zatímco legionářské hudby využívaly nástrojů ladění normálního, hudby bývalého c. a k. vojska měly ladění vyšší.¹⁵ Nedostatek financí v armádě zapříčinil, že až v průběhu roku 1929 byly všechny čs. vojenské orchestry obsazeny nástroji jednotného ladění. Neméně závažný problém

¹¹ BÍLEK, J., HODÍK, M., PEŠEK, B.: Vojenské fanfáry nad Vltavou. Praha 2008, str. 45.

¹² Tamtéž, str. 44.

¹³ VIČAROVÁ, E.: Rakouská vojenská hudba 19. století a Olomouc. Olomouc 2002, str. 59.

¹⁴ Kol. autorů: Vojenské dějiny Československa. 3. díl. Praha 1987, str. 102-103.

¹⁵ ŠÁLEK, R.: Vojenská dechová hudby, kulturní zbraň čs. Armády. Dizertační práce. Univerzita Palackého. Olomouc 1952, str. 191.

spočíval v nedostatku kvalitní hudební literatury. Skladby rakouských autorů, které se jevily jako nevhodné, byly vyřazeny a děl z pera českých skladatelů mnoho neexistovalo. Aby byla tato překážka co nejrychleji odstraněna, uchýlila se řada vojenských kapelníků ke komponování skladeb nových, popř. byly vytvářeny různé aranže a instrumentace vhodné pro provozování vojenskými hudbami.¹⁶

Poslání prvních československých vojenských kapel se po umělecké stránce příliš nelišilo od povinností hudeb za doby monarchie. Stejně jako tehdy i v novém státním útvaru měly za úkol především doprovázet vojsko při pochodech a manévrech, účastnit se slavnostních vojenských i státních akcí, pozvedávat náladu vojáků a podporovat hudební život v místě působení. Jako nový úkol bylo vytyčeno povzbuzování národního uvědomění, a to zejména zařazováním děl českých či slovanských autorů do programu svých koncertů. Veřejná vystoupení vojenských kapel byla silně podporována i ze strany nejvyššího armádního velení, a to hlavně v oblastech československého pohraničí. V těchto místech totiž působily jako jeden z mála kulturních činitelů. Hudby však musely mít neustále na paměti skutečnost, že jejich hlavním posláním je produkovat hudební činnost pro vojsko.¹⁷

Zanedlouho po prohlášení samostatného státu rozhodlo nově vytvořené Ministerstvo národní obrany svým výnosem¹⁸ dosavadní hudby zrušit a u vybraných posádek ve větších městech zřídit celkem 43 vojenských orchestrů, každý o šedesáti hudebnících.¹⁹ Tato tělesa, současně přejmenována na posádkové hudby, se začala vytvářet k 1. lednu 1919. Následně k nim byli jmenováni i jejich kapelníci a jejich zástupci - dirigenti, do té doby označováni termínem *plukovní bubeník*.²⁰ Zároveň však vyvstala otázka celkové koordinace, která si vyžadovala odpověď v podobě založení určitého organizačního centra. Z tohoto důvodu byla na počátku roku 1919 Ministerstvem národní obrany zřízena instituce Inspektorátu posádkových hudeb²¹ a

¹⁶ ŠÁLEK, R.: *Vojenská dechová hudby, kulturní zbraň čs. Armády*. Dizertační práce. Univerzita Palackého. Olomouc 1952, str. 191.

¹⁷ Tamtéž, str. 195.

¹⁸ „*Ministerstvo národní obrany rozhodlo, aby postaveny byly ve větších městech posádkové hudby vojenské. Sestavení jako i povolení každé jednotlivé posádkové hudby nařídí ministerstvo národní obrany na návrh posádkového velitelství. Veškeré, dosud se vytvořivší hudby nutno přeměnit na hudby posádkové nebo zrušit. Počet hudebníků každé kapely stanoví se zatím na 60...*“ Výnos zveřejněný ve Věstníku Ministerstva národní obrany vydaném dne 21. 12. 1918.

¹⁹ *Vojenská hudba v kultuře a historii českých zemí*, editor Jitka Bajgarová, AV ČR, Praha 2007, str. 363.

²⁰ Výnos zveřejněný ve Věstníku Ministerstva národní obrany vydaném dne 1. 3. 1919.

²¹ Po reformě v roce 1920 označovány jako inspektorát vojenských hudeb, následně jako referát vojenské hudby.

také funkce inspektora.²² Samotná koncepce posádkových hudeb se však udržela pouze po dobu necelých dvou let. Ustanovením Ministerstva národní obrany ze srpna roku 1920 došlo k jejich zrušení a ke zřízení hudeb plukovních.²³ Tyto hudby byly přiřazovány výhradně k československým pěším plukům č. 1 - 48, tudíž došlo ke zcela nové systemizaci 48 plukovních orchestrů. Mimo to proběhla redukce hudebníků, jejichž maximální počet u jednoho orchestru byl stanoven na 52 hráčů²⁴ vyjma kapelníka a dirigenta.²⁵ To znamená, že ve všech těchto hudbách celkem působilo kolem dvou a půl tisíce mužů. Toto kvantum vojenských hudebníků bylo v roce 1927 opět zredukováno, a to na 42 členů u hudeb v sídlech vyššího velitelství, u ostatních hudeb pouze na 32. Stejně tak docházelo ke snižování počtu kapelníků v hodnosti důstojníků a funkce řízení orchestru se ujímali dirigenti - rotmistři a praporčíci.²⁶ Zároveň však měla každá jednotlivá plukovní hudba možnost vychovat si pro své řady hudební žáky, jejichž počet byl direktivně stanoven na maximálně deset.²⁷ Tito chlapi, většinou mezi 14 a 17 lety, byli přijímáni do služeb vojenských hudeb poté, co prokázali nezbytný talent a schopnost zčásti ovládat hudební nástroj. Dosažením 17. roku byli tito mladí zájemci „dobrovolně odváděni“ k aktivní vojenské službě a stávali se tak plnohodnotnými členy vojenských orchestrů.²⁸ Tato koncepce vycházela z dědictví rakouských vojenských hudeb pěších pluků, u kterých již roku 1867 instituce hudebních elévů vznikla.²⁹ Později však vzala za své v souvislosti se zřízením Vojenské hudební školy v Praze v roce 1923.

V roce 1933 došlo k zavedení čtyř horských pěších pluků (dislokovaných v Dolném Kubíně, Ružomberku, Popradu a Jelšavě), ke kterým byly zřízeny i hudby. Počet plukovních hudeb v Československé republice tedy stoupl na 52, a tento stav setrval (s drobnými modifikacemi souvisejícími s odtržením Podkarpatské Rusi) až do roku 1939.³⁰

²² ŠÁLEK, R.: Vojenská dechová hudby, kulturní zbraň čs. Armády. Dizertační práce. Univerzita Palackého. Olomouc 1952, str. 186.

²³ BAJGAROVÁ, J.: Role vojenských hudeb v hudebním životě první Československé republiky, In: Vojenská hudba v kultuře a historii českých zemí. Praha 2007, str. 363.

²⁴ Robert Šálek hovoří o 53 hudebnících. ŠÁLEK, R.: Vojenská dechová hudby, kulturní zbraň čs. Armády. Dizertační práce. Univerzita Palackého. Olomouc 1952., str. 186.

²⁵ BÍLEK, J., HODÍK, M., PEŠEK, B.: Vojenské fanfáry nad Vltavou. Praha 2008, str. 51.

²⁶ Tamtéž, str. 47.

²⁷ ŠÁLEK, R.: Vojenská dechová hudby, kulturní zbraň čs. Armády. Dizertační práce. Univerzita Palackého. Olomouc 1952, str. 186.

²⁸ Tamtéž.

²⁹ VIČAROVÁ, E.: Rakouská vojenská hudba 19. století a Olomouc. Olomouc 2002, str. 44.

³⁰ BAJGAROVÁ, J.: Role vojenských hudeb v hudebním životě první Československé republiky, In: Vojenská hudba v kultuře a historii českých zemí. Praha 2007, str. 365.

1.4 Nástrojové obsazení vojenských hudeb

Neustálé změny, které striktně nařizovaly maximální počet hudebníků, se samozřejmě promítaly i na nástrojovém obsazení vojenských kapel. Ty musely pružně reagovat na tyto směrnice tak, aby byly schopné zajistit plnohodnotné fungování orchestru a zároveň nedošlo k poklesu umělecké úrovně. Základní nástrojové obsazení vojenského orchestru uvádí následující přehled.³¹

<i>Počet členů orchestru:</i>	24	28	30	36	40	42
Pikola in C (in Des)	-	-	-	1	1	1
Flétna in C (in Des)	1	1	1	1	1	1
Klarinet in Es	1	1	1	1	1	2
Klarinet in B	3	5	6	6	7	7
Lesní roh in F	2	3	3	4	4	4
Křídlovka in B	3	3	4	5	5	5
Tenor in B	1	1	1	2	2	2
Baryton in B	1	1	1	2	2	2
Trubka in B	2	2	2	2	2	2
Trubka in Es	2	2	2	2	2	3
Trubka B hluboká	1	1	1	1	1	1
Trombon in B	2	2	2	2	2	2
Trombon in F	-	1	1	1	1	1
Helikon in F	1	1	1	1	2	2
Helikon in B	1	1	1	2	2	2
Malý bubínek	1	1	1	1	2	2
Velký buben	1	1	1	1	1	1
Činely (talíře)	1	1	1	1	2	2

Toto nástrojové obsazení však nebylo konstantní. Při zvláštních koncertních příležitostech docházelo k doplňování orchestrů o hoboje a fagoty, popř. ke zvětšení počtu B klarinetů. Toto rozšiřování o dřevěné dechové nástroje spočívalo především

³¹ ŠÁLEK, R.: Vojenská dechová hudby, kulturní zbraň čs. Armády. Dizertační práce. Univerzita Palackého. Olomouc 1952, str. 194.

v potřebě změkčit zvuk vojenské hudby a přiblížit se tak zvukovému charakteru orchestru divadelního či filharmonie.³²

Od roku 1835, po vydání císařského výnosu, bylo kromě dechových a bicích nástrojů ve vojenské hudbě využíváno i nástrojů smyčcových. Těch se užívalo především při plesích a v situacích, kdy bylo po hudbě žádáno produkci náročnějších symfonických skladeb. Personální obsazení orchestru se však neměnilo – po hráčích se tedy vyžadovala znalost hry jak na dechový, tak i smyčcový nástroj. Nicméně ke služebním účelům a při akcích na otevřeném prostranství hrála vojenská kapela v obsazení výhradně dechovém.³³

³² ŠÁLEK, R.: Vojenská dechová hudby, kulturní zbraň čs. Armády. Dizertační práce. Univerzita Palackého. Olomouc 1952, str. 195.

³³ VIČAROVÁ, E.: Rakouská vojenská hudba 19. století a Olomouc. Olomouc 2002, str. 27.

2. VOJENSKÁ HUDBA A OLOMOUC

Vojenské hudby sehrály při formování a rozvoji hudebního života Olomouce mimořádnou roli. Obzvláště na konci 18. a v průběhu první poloviny 19. století se v tomto posádkovém místě staly důležitým kulturním činitelem, který dokázal překonat kulturní izolaci občanů zapříčiněnou snad i mohutnou fortifikací, která obklopovala toto konzervativní město od okolního světa, a díky které do jeho středu pronikaly vnější vlivy jen velmi pozvolna. Opevnění i strategická poloha však Olomouci zajistily značnou přítomnost vojenských útvarů a s tím spojenou i vysokou koncentraci vojenských hudeb. Četnost služebních i mimoslužebních produkcí zdejších armádních kapel tak byla srovnatelná s intenzitou produkovanou v nejvýznamnějších kulturních centrech monarchie – Vídni, Praze i Pešti.³⁴

2.1 Do roku 1914

První zmínka o výskytu vojenské kapely v Olomouci se datuje k roku 1759,³⁵ nicméně je vysoce pravděpodobné, že ji místní obyvatelé měli možnost slyšet již dříve. Ačkoli za dob mocnářství měly všechny druhy vojska své vlastní orchestry, v Olomouci nejčastěji působily hudby pěších pluků. Jejich přítomnost byla buď dlouhodobá, nebo jen dočasná – zejména v případě, kdy kapely pobývaly se svým plukem v hanácké metropoli pouze na manévrech či cvičeních. Pěší pluky i jejich kapely se v rámci monarchie poměrně často přesouvaly z místa na místo, a díky této cirkulaci se tak stala tehdejší posádková města útočištěm i několika vojenských orchestrů naráz. Přesnější výskyt a produkce vojenských hudebních těles v Olomouci lze soustavně sledovat až od poloviny 19. století, kdy i zásluhou svobody tisku začaly vycházet místní noviny podávající mimo jiné také informace o činnosti zdejších armádních orchestrů.³⁶

Období druhé poloviny 19. a počátek 20. století ukazuje, že „zlatý věk“ vojenských hudeb zasáhl Olomouc skutečně v plné míře. Za tuto dobu zde působilo nejméně třiatdvacet různých kapel rakouských pěších pluků. Jednalo se o vojenské hudby pluku číslo 2, 3, 9, 10, 12, 16, 18, 19, 20, 26, 34, 36, 37, 40, 49, 51, 54, 56, 57, 60, 93, 98 a 100. Kupříkladu v roce 1869 zde působilo na pět různých armádních kapel.

³⁴ VIČAROVÁ, E.: Rakouská vojenská hudba 19. století a Olomouc. Olomouc 2002, str. 98.

³⁵ Tamtéž.

³⁶ Tamtéž, str. 99.

Kromě toho se v Olomouci do vypuknutí první světové války vyskytly i orchestry sapérů, pluku husarů, hulánů, zeměbrany, jezdeckého pluku, dělostřeleckého i polního mysliveckého pluku.³⁷ Význam těchto kapel pak byl obrovský – často veřejně vystupovaly, a to na různých místech, distribuovaly široký repertoár a umožňovaly bohatý provoz mnoha místních kulturních institucí.

2.2 Období první světové války³⁸

V období začátku 1. světové války, v roce 1914, působily v Olomouci dvě vojenské kapely. Jednalo se o pochodovou hudbu 13. zeměbraneckého pluku řízenou šikovatelem-dirigentem Mikulášem Redlem a hudbu rakouského pěšího pluku číslo 54, kterou řídil kapelník Karl Hackensöllner. Po vypuknutí války oba orchestry přešly na ruskou frontu. Hudba 54. pěšího pluku se sice v roce 1915 vrátila k náhradnímu praporu do Olomouce, ale o dva roky později opět odešla na ruská bojiště. Kapelník Hackensöllner s hudbou pravděpodobně neodešel a z neznámého důvodu v Olomouci zůstal. Z fronty se hudba vrátila v květnu roku 1918, nejprve však do polského Sanoku, kde působila do října téhož roku jako posádková hudba Przemysł. Do Olomouce se pak vrátila 7. listopadu roku 1918³⁹ a vedl ji šikovatel Karel Kaiser.

V Olomouci se v průběhu první světové války zformovala také hudba záložní, která měla za úkol doplňovat případné úbytky v poli ze svých řad. V roce 1916, kdy došlo ke zrušení záložních hudeb, se toto těleso dostalo do podřízenosti Vojenského velitelství Krakov a bylo nazýváno Posádkovou hudbou Olomouc. K ní byli později přidělováni i hudebníci z jiných pluků doplňovaných z oblasti Vojenského velitelství Krakov. 13. zeměbranecký pluk – od roku 1917 střelecký – byl v roce 1918 změněn na 3. horský pluk. O jeho hudbě se nedochovaly žádné informace a je tedy pravděpodobné, že při této transformaci nebyla obnovena.

³⁷ VIČAROVÁ, E.: Rakouská vojenská hudba 19. století a Olomouc. Olomouc 2002, str. 98-118.

³⁸ Veškeré informace k této problematice mi poskytl pan Bohumil Pešek.

³⁹ Našinec (dále jen N), ročník 54, číslo 256, strana 3. (7. 11. 1918)

2.3 Období mezi světovými válkami

Po vyhlášení Československé republiky se vytvořila z příslušníků dosavadní olomoucké posádkové hudby a zbytků kapely bývalého 54. rakouského pěšího pluku hudba československého pěšího pluku číslo 54. Největší zásluhu na této skutečnosti měl zejména její příslušník, titulární šikovatel Antonín Tyl, který 1918 navrhl do čela nově vzniklého tělesa kapelníka Rudolfa Blažka. Ten byl na začátku prosince téhož roku k této hudbě přidělen, avšak již 31. prosince 1918 na vlastní žádost odešel na místo kapelníka k posádkové hudbě v Moravské Ostravě. Dne 17. ledna 1919 byla plukovní hudba pěšího pluku číslo 54 výnosem Ministerstva národní obrany, který měnil všechny plukovní hudby na hudby posádkové, přejmenována a celkový počet hudebníků se zvýšil na 60 mužů. Jejím vedením byl ode dne 1. ledna 1919 pověřen bývalý rakouský kapelník pěšího pluku číslo 9 Josef Gedenk, dirigentem se pak stal Antonín Tyl. V září roku 1920 však Gedenk spolu s Tylem a celým plukovním orchestrem přešli k pěšímu pluku číslo 13 do Šumperka, jehož plukovní hudbou se dosavadní posádková hudba Olomouc stala.⁴⁰ V hanácké metropoli se však toto těleso ještě několikrát objevilo – zmínky o jeho zdejších působení se vyskytují především v souvislosti s monstrkoncerty konanými 3. září 1921⁴¹ a 27. října 1922.⁴²

S vojenskými hudbami v Olomouci souvisí také 2. jezdecký pluk československých legií zvaný „Sibiřský“, který vznikl na počátku října roku 1918 v ruské Tjumeni. Jeho hudba se začala vytvářet již v následujícím měsíci, což bylo především zásluhou Josefa Háši, kterýžto jako klavírista osvětového odboru československého vojska v Rusku tuto kapelu i řídil. Přes mnohé počáteční nesnáze související s nedostatkem hudebních nástrojů i samotných hudebníků schopných ovládat hru při jízdě na koni se nakonec podařilo těleso sestavit a hudebně uvést do provozu. Do Olomouce se pak celý pluk vrátil v červenci roku 1920. Podle článku Bohumila Peška Vojenská hudba v Olomouci 1918–1951⁴³ měla být jeho hudba po příjezdu do Olomouce rozpuštěna. Nicméně, podařila se vypátrat informace, byť velmi kusá, která dosvědčuje existenci této kapely ještě v roce 1922, kdy doprovázela svůj pluk při

⁴⁰ PEŠEK, B.: Vojenská hudba v Olomouci 1918–1951, In: Zpravodaj Klubu absolventů Vojenské konzervatoře – VHŠ a Svazu vojáků v záloze č. 101, květen 2011, strana 6.

⁴¹ N, ročník 57, číslo 199, strana 5. (1. 9. 1921)

⁴² N, ročník 58, číslo 243, strana 4. (25. 10. 1922)

⁴³ PEŠEK, B.: Vojenská hudba v Olomouci 1918–1951, In: Zpravodaj Klubu absolventů Vojenské konzervatoře – VHŠ a Svazu vojáků v záloze č. 101, květen 2011, strana 7.

návratu z manévru.⁴⁴ Spojení 2. jezdeckého pluku a vojenské hudby se objevuje také ve zprávě z 28. října 1928, kdy tento pluk sestavil četu trubačů na koních.⁴⁵ Orchestr 2. jezdeckého útvaru také pravděpodobně účinkoval i 17. srpna 1922⁴⁶ – při jezdeckých slavnostech pořádaných v Olomouci – a rovněž při fotbalovém zápase⁴⁷, konaném ve stejném roce, za účasti mužstva složeného pouze z vojáků sloužících u tohoto pluku. Vzhledem k tomu, že tehdejší noviny v souvislosti s těmito akcemi neotiskly číslo koncertujícího tělesa, lze se pouze domnívat, zda se jednalo právě o zmíněnou hudbu číslo 2.

S meziválečnou Olomoucí je spjata především hudba 6. pěšího pluku. Počátky tohoto tělesa lze spatřovat ve střeleckém pluku ruské legie číslo 6 zvaném „Hanácký“, který vznikl 6. června roku 1917 spojením bývalého rakouského pěšího pluku číslo 54 s 6. legionářským československým útvarem. Jeho hudba, která byla nazývána „Hanácká mozeka“, uvádí jako datum svého vzniku 13. října 1917, kdy k ní přišel kapelník Václav Voskovec (vlastním jménem Vilém Wachsmann, otec herce Jiřího Voskovce). První veřejné vystoupení Hanácké mozeky připadlo na 16. listopadu 1917, kdy provázela při přesunu III. prapor. Po návratu do vlasti v roce 1920 Voskovec od hudby odešel a v říjnu téhož roku převzal její vedení Josef Háša. Reorganizací armády i hudeb byl následně z legionářského 6. pluku vytvořen československý pěší pluk číslo 6 dislokovaný v Olomouci, jehož hudbou se stala právě Hanácká mozeka. První zmínka o jejím olomouckém vystoupení se datuje k 15. červenci 1920, kdy koncertovala na výstavě historických památek 6. legionářského útvaru. Funkci kapelníka zastával Háša až do konce roku 1937, kdy odešel do zálohy. Počínaje rokem následujícím se kapelníkem stal Václav Tomeš, kterého na začátku roku 1939 vystřídal Emanuel Kaláb. Ten hudbu 6. pěšího pluku řídil až do 15. března téhož roku, kdy byla – podobně jako celá československá armáda – rozpuštěna.⁴⁸

Za téměř 20 let působení v Olomouci se tato kapela stala velmi respektovaným tělesem a nutno dodat, že z hlediska umělecké úrovně zaujímala přední příčky mezi místními vojenskými orchestry. Nejvýznamnějšího uznání se jí dostalo pod Hášovým vedením. Kromě uvedených kapelníků hudbu dirigovali také její dirigenti – Josef Knypl

⁴⁴ N, ročník 58, číslo 203, strana 3. (7. 9. 1922)

⁴⁵ N, ročník 64, číslo 248, strana 8 a 9. (28. 10. 1928)

⁴⁶ N, ročník 58, číslo 185, strana 5. (17. 8. 1922)

⁴⁷ N, ročník 58, číslo 163, strana 5. (21. 7. 1922)

⁴⁸ PEŠEK, B.: Vojenská hudba v Olomouci 1918–1951, In: Zpravodaj Klubu absolventů Vojenské konzervatoře – VHŠ a Svazu vojáků v záloze č. 101, květen 2011, strana 6.

(v době mezi léty 1920–1925), Augustin Fiala (1925–1927), dále Felix Vlk (1927–1932) a konečně Josef Procházka (1932–1939).⁴⁹ Není přesně známo, při kterých produkcích řídil orchestr kapelník a při kterých jej vedl dirigent. Pravděpodobně však kapelníci dirigovali vojenskou hudbu při významnějších akcích.

Od roku 1920 působila v Olomouci také hudba 27. pěšího pluku, který vznikl z náhradního praporu střeleckého útvaru číslo 25 soustředěného v Kroměříži. V rámci unifikace armády z něj roku 1920 vznikl pěší pluk číslo 27 se sídlem v Olomouci. Jeho hudbou se stala posádková hudba z Českých Budějovic, do jejíhož čela nastoupil 9. října téhož roku kapelník Josef Potužník. K 1. lednu 1921 jej vystřídal Václav Fiala, který orchestr řídil až do září roku 1932, kdy byly kapela a částečně i celý pluk přeloženy do Uherského Hradiště. Poslední zmínka o vystoupení hudby pěšího pluku číslo 27 v Olomouci pochází z 16. září 1932, kdy s největší pravděpodobností naposledy účinkovala při promenádním koncertu ve Smetanových sadech.⁵⁰

Výčet vojenských kapel, které v období mezi oběma světovými válkami měli Olomoučané možnost slyšet, doplňuje hudba 2. leteckého pluku. O jejím působení se však nepodařilo vypátrat mnoho informací. Výjimku představují pouze zmínky o jejím účinkování během fotbalového utkání mezi S. K. Hodolany a S. K. Letci Olomouc 23. června 1922⁵¹ a při leteckých slavnostech na neředínském letišti ze dne 1. září téhož roku.⁵²

Po vyhlášení protektorátu Čechy a Morava působilo na jeho území celkem dvanáct takzvaných praporek hudeb československého vládního vojska. Ani jedna však neměla své sídlo v Olomouci, nejbližší z nich se nacházela v Lipníku nad Bečvou.

2.4 Olomoučtí vojenští kapelníci⁵³

Následující kapitola uvádí stručné životopisy osobností, které v období mezi oběma světovými válkami zastávaly v Olomouci funkci kapelníka vojenské hudby a

⁴⁹ PEŠEK, B.: Vojenská hudba v Olomouci 1918–1951, In: Zpravodaj Klubu absolventů Vojenské konzervatoře – VHŠ a Svazu vojáků v záloze č. 101, květen 2011, strana 6.

⁵⁰ N, ročník 68, číslo 213, strana 3. (16. 9. 1932)

⁵¹ N, ročník 58, číslo 141, strana 5. (23. 6. 1922)

⁵² Pozor, ročník 29, číslo 256, strana 3. (1. 10. 1922)

⁵³ Následující profily jsou parafrází hesel uvedených v Českém hudebním slovníku.

kteře svým působením u místních armádních kapel ovlivňovaly olomoucký kulturní život.⁵⁴

Vojenský kapelník a skladatel RUDOLF BLAŽEK se narodil 22. ledna 1886 v obci Babice ležící v okrese Brno-venkov. Již v patnácti letech odešel do Trenčína k hudbě 71. pěšího pluku, u níž působil jako elév. Po sedmi letech strávených v tomto městě odešel do Vídně, kde mezi léty 1908–1912, kromě hry v kapele pěšího pluku číslo 19, studoval na tamní Akademii für Musik und darstellende Kunst. V roce 1912 se stal kapelníkem hudby 50. pěšího pluku sídlícího v tehdejší městě Carlsburg (dnes Alba Iulia v Rumunsku), u které setrval až do konce první světové války. Po vzniku Československa byl jmenován kapelníkem u hudby 54. pěšího pluku v Olomouci, na počátku roku 1919 však nastoupil k posádkové hudbě do Ostravy, která byla následně přidělena k pěšímu pluku číslo 8. V období mezi oběma světovými válkami řídil několik plukovních orchestrů – hudbu číslo 19 (v Mukačevu), 45 (Chrast), 24 (Znojmo), 36 (Užhorod), 26 (Banská Bystrica), 2 (Litoměřice) a 47 (Lysá nad Labem). Za druhé světové války byl ve výslužbě, avšak po jejím ukončení a po zpětné reaktivaci byl jmenován kapelníkem posádkové hudby 12. divize v Litoměřicích, ze které se zanedlouho stala kapela 2. pěšího pluku. Do armádní penze Blažek odešel v roce 1947, nicméně kapelnické činnosti nezanechal a čtyři roky vedl lázeňský orchestr ve Františkových Lázních. Zemřel 30. května 1954 v Nymburce. Věnoval se rovněž skladatelské činnosti – je autorem několika vojenských pochodů, valčíků, polek a intermezz.⁵⁵

JOSEF GEDENK se narodil 8. května 1870 v Praze a kromě funkce kapelníka se uplatnil i jako skladatel, pedagog a rovněž jako výborný harfenista. Tři roky – mezi lety 1882 a 1884 – studoval na tamější konzervatoři hru na lesní roh ve třídě Julia Behra, následně se vzdělával také na varhanické škole a dále i na pražské Žofínské akademii. V roce 1887 dobrovolně vstoupil do armády, kde po dobu pěti let působil jako hudebník u kapely pěšího pluku číslo 11, který byl dislokován v oblasti Českých Budějovic, později v Innsbrucku a Záhřebu. Po roce 1892 armádu opustil a nastoupil na místo druhého kapelníka v Městském divadle v Bratislavě, kde pobýval dva roky. V následujících letech působil opět v Záhřebu, tentokrát ovšem nikoli v roli příslušníka armády, ale jako

⁵⁴ Kapelníci jsou řazeni chronologicky podle roku nástupu na místo kapelníka k vojenské hudbě působící v Olomouci.

⁵⁵ Blažek, Rudolf, online z: http://www.ceskyhudebnislovník.cz/slovník/index.php?option=com_mdictionary&action=record_detail&id=5142, citováno ke dni 9. 4. 2012.

učitel harfy a klavíru na zdejší Zemské konzervatoři a zároveň také jako harfista záhřebského Zemského divadla. Kapelníkem se poprvé stal roku 1896, kdy přijal místo u orchestru pěšího pluku číslo 70 v Petrovaradině v dnešním Srbsku. Po třech letech nicméně tuto funkci opustil a až do roku 1913 řídil orchestr 3. bosensko-hercegovského pěšího pluku v Budapešti. V období let 1913 až 1916 působil jako kapelník u pěšího pluku číslo 9⁵⁶ v haličském městě Przemysl a taktéž jako dirigent v tamějším městském divadle. Na tomto místě pak setrval až do konce první světové války. Počátkem roku 1919 stanul v čele olomoucké hudby 54. pěšího pluku, následně přejmenované na Posádkovou hudbu Olomouc, se kterou se však roku následujícího přesunul do Šumperku k 13. pěšímu pluku. Po dvou letech byl poté přeložen k orchestru pěšího pluku číslo 39 do Bratislavy a roku 1927 odešel do výslužby. Zemřel 3. září 1929 v obci Paseka u Uničova. Zkomponoval řadu operet a tanečních skladeb, mezi poměrně známé skladby patří jeho plukovní *Pochod československého pěšího pluku 39*.⁵⁷

V Olomouci krátce působil i vojenský kapelník a skladatel JOSEF POTUŽNÍK. Narodil se 24. února 1882 a již od mládí projevoval zájem o hru na housle a klavír. Zpočátku se na tyto nástroje učil hrát soukromě, později začal navštěvovat Urbanovu hudební školu a Prokschův ústav, kde se kromě klavíru začal věnovat také hře na křídlovku. V období let 1897–1901 studoval na pražské konzervatoři ve třídě Filipa Bláhy hru na trubku a mezi jeho další pedagogy patřil například také Josef Bohuslav Foerster, Karel Knittl či Karel Stecker. Poté nastoupil do armády, konkrétně do Opavy k hudbě pěšího pluku číslo 1, kde na sebe upozornil především jako zdatný sólista na křídlovku. Po ukončení základní vojenské služby působil jednak jako hráč v několika pražských uměleckých institucích a také vyučoval soukromě hudbu. V roce 1907 se stal kapelníkem hudby 85. pěšího pluku v Levoči, se kterou během první světové války pobýval na ruské frontě, kde byl také na krátkou dobu zajat. Po vzniku samostatného Československa vedl posádkovou hudbu v Českých Budějovicích. Toto těleso přešlo v roce 1920 i se svým kapelníkem do Olomouce, kde se stalo plukovní hudbou pěšího pluku číslo 27. Pod jeho vedením zde kupříkladu 28. listopadu 1920 zazněl Smetanův cyklus *Má Vlast*.⁵⁸ Nicméně již ke konci tohoto roku byl Potužník přeložen k orchestru 44. pěšího pluku do Liberce, kde sloužil až do roku 1935. Armádu opustil zanedlouho

⁵⁶ Roku 1916 byla tato plukovní kapela přejmenována na Posádkovou hudbu Przemysl.

⁵⁷ Gedenk, Josef, online z:

http://www.ceskyhudebnislovník.cz/slovník/index.php?option=com_mdictionary&action=record_detail&id=2666, citováno ke dni 9. 4. 2012.

⁵⁸ N, ročník 56, číslo 269, strana 3. (26. 11. 1920)

po následném přeložení ke kapele 36. pluku z Užhorodu. Vrátil se zpět do Liberce, kde 19. února 1947 zemřel. Skladatelsky se orientoval především na žánr pochodu – zkomponoval mimo jiné tyto: *Fanfárový, Jubileum-Fest Marsch, Manilowa Marsch, Pochod mláďenců, Pochod sokolské jízdy, Pochod 44. pěšího pluku, Pojizerský, Rázně vpřed, Soldatenlaunen Marsch, Vstupní, Tempo* a mnoho dalších. Je taktéž autorem několika valčků – *Heda, Jarní valčík, Koncertní valčík pro saxofon, Tanec loutek*, a neméně významné jsou i jím sestavené směsi písní - *Česká směs, Fantasie ze Smetanových oper, Upomínka na Smetanův cyklus Má vlasti, Ze staré Prahy* aj.⁵⁹

S hudbou československého pěšího pluku číslo 6 je neodmyslitelně spjat JOSEF HÁŠA. Narodil se 16. července 1891 v Praze. V letech 1908–1911 studoval na pražské konzervatoři hru na klavír u Karla Hoffmeistera a skladbu u Ondřeje Horníka. Následně nastoupil vojenskou službu, a to k hudbě pěšího pluku číslo 28 působící v Innsbrucku, poté v Praze. Za první světové války pobýval s touto kapelou na východní frontě, kde již v roce 1914 upadl do ruského zajetí. Zde se osvědčil jako velmi schopný klavírista, ale také jako organizátor a kapelník, když spoluorganizoval a řídil hudbu 2. jezdeckého pluku československých legií působící ve městě Tjumeň. Po návratu do vlasti v roce 1920 stanul v čele hudby pěšího pluku číslo 6, kterou vedl až do roku 1937. Roku 1924 vykonal státní zkoušku učitelské způsobilosti ze hry na klavír a několikrát dokonce v Olomouci i na tento nástroj sólově vystoupil. Kupříkladu 27. října 1923 přednesl v rámci vojenské akademie konané ku příležitosti oslav výročí vzniku Československa Lisztovu *Fantasi* a Rachmaninovo *Praeludium*.⁶⁰ Podle dochovaných recenzí obě tyto díla provedl s „*neobyčejnou viruositou*“.⁶¹ Během svého působení v hanácké metropoli se mu dostalo mnohých uznání nejen za práci kapelníka a klavíristy, ale i skladatele. Zkomponoval přes sto skladeb, z nichž některé provedl olomoucký pěvecko-hudební spolek Žerotín – sbor *Astry* (roku 1926), *Slepec* (1926), či kantátu *Oko* (1927). Významná jsou také jeho díla *Bojarin, Sibiřská fantasie, Slavnostní předehera*, nebo *U Bachmače*, z pochodů pak patřil k nejhranějším *Pochod pěšího pluku číslo 6*. Mimo to

⁵⁹ Potužník, Josef, online z:

http://www.ceskyhudebnislovník.cz/slovník/index.php?option=com_mdictionary&action=record_detail&id=2565, citováno ke dni 9. 4. 2012.

⁶⁰ N, ročník 59, číslo 243, strana 4. (24. 10. 1923)

⁶¹ N, ročník 59, číslo 248, strana 3. (30. 10. 1923)

se Háša věnoval úpravám mnohých skladeb a jejich orchestrací. Zemřel 3. dubna 1979 v Olomouci.⁶²

VÁCLAV (Wenzel) FIALA v Olomouci pobýval v letech 1921–1932, kdy vedl hudbu pěšího pluku číslo 27. Narodil se v Praze 18. září 1877. Absolvoval Vojenskou hudební školu (1891-1893) a po následném vstupu do armády strávil čtyři roky v Bratislavě u hudby 72. pěšího pluku. Na přelomu století sloužil ve Vídni u hudby 3. pluku tyrolských císařských myslivců, poté se stal šikovatelem kapely pěšího pluku číslo 74 v Josefově. V roce 1903 sloužil u pěšího pluku číslo 15, kde působil jako plukovní bubeník. Následujícího roku se stal kapelníkem hudby 50. pěšího pluku v rumunském Brašově, která se roku 1910 přesunula do města Alba Iulia v Rumunsku a o rok později se vrátil do Josefova, tentokrát k pěšímu pluku číslo 98. V období první světové války zastával funkci kapelníka a správce důstojnického kasina u náhradního praporu, jehož dislokace se však několikrát změnila. Od listopadu roku 1914 tak Fiala působil v Jaroměři, od června 1915 v maďarském Kaposváru, později v Bad Radkersburgu v Rakousku. V posledním roce války padl do italského zajetí, ve kterém setrval až do jara roku 1919, kdy se potřetí vrátil do Josefova k tamní posádkové hudbě. Na počátku dvacátých let opět Josefov opustil a přešel k posádkové hudbě Pardubice, která se tehdy stala hudbou pěšího pluku číslo 16 ve slovenské Rožňavě. Od roku 1921 řídil po dobu jedenácti let orchestr pěšího pluku číslo 27 v Olomouci, který opustil po jeho převelení do Uherského Hradiště v roce 1932. Další Fialova činnost, stejně jako datum a místo jeho úmrtí, bohužel není známa. Co se týče skladatelských aktivit, komponoval především vojenské pochody, z nichž mezi nejznámější patří *Křest ohněm*, *Slovácký pochod* či *Upomínka na Brašov*.⁶³

Armádní kapelník VÁCLAV TOMEŠ se narodil 7. dubna 1892 v severočeské obci Chraberce. Počátečního hudebního vzdělání se mu dostalo v nedalekých Lounech, kde se soukromě učil hrát na housle. První kontakty s vojenskou hudbou navázal již ve svých patnácti letech, kdy nastoupil ke kapele rakouského pěšího pluku číslo 80 ve Lvově jako elév. Krom toho studoval v letech 1911–1914 na tamější konzervatoři hru na trubku a hudební teorii. U plukovní hudby se uplatnil nejen jako sólový hráč na křídlovku, ale také jako houslista alternující při jejím smyčcovém obsazení. Období

⁶² Háša, Josef, online z:

http://www.ceskyhudebnislovník.cz/slovník/index.php?option=com_mdictionary&action=record_detail&id=8208, citováno ke dni 9. 4. 2012.

⁶³ Fiala, Václav, online z:

http://www.ceskyhudebnislovník.cz/slovník/index.php?option=com_mdictionary&action=record_detail&id=1003388, citováno ke dni 9. 4. 2012.

První světové války strávil na frontě v Itálii a Srbsku, a za toto působení se mu dostalo i několika vyznamenání. Po ukončení válečného konfliktu se stal dirigentem hudby tzv. Slovácké brigády se sídlem v Hodoníně (od roku 1919 název změněn na posádkovou hudbu Hodonín), se kterou, po jejím přidělení k 14. pěšímu pluku, přešel v roce 1920 do Košic, později Prešova. Mezi léty 1923 až 1939 byl kapelníkem u pěších pluků číslo 6, 10, 32, 37, 43, s nimiž navštívil posádky v Levoči (1923-1927), Košicích (1929-1935), Brně (1936-1937 a 1939) a v Olomouci (1938). V roce 1927 odešel na dva roky do zálohy, následně byl opětovně uveden do aktivního vojenského stavu. Za okupace byl v Praze jmenován hudebním referentem při generálním inspektorátu Vládního vojska a zasloužil se o vytvoření dvanácti praporek hudby. Některé z nich při jednorázových akcích i dirigoval. Po roce 1945 se stal organizátorem obnovovaných československých vojenských hudeb a následujícího roku byl přeložen k Vojenskému spisovému úřadu. Z armády odešel roku 1948, zemřel 30. listopadu 1971 v Praze.⁶⁴

Posledním vojenským kapelníkem, který před rozpuštěním československého vojska v Olomouci působil, byl EMANUEL KALÁB.⁶⁵ Narodil se 16. května 1895 v Prostějově, kde se také učil hrát na housle, violu, kontrabas, trombon a baryton. Své hudební nadání poprvé uplatnil v místním orchestru, jehož byl již od svých dvanácti let členem. Do služeb armády vstoupil v roce 1913, kdy se stal členem kapely 12. rakouského pěšího pluku dislokovaného ve Znojmě. U tělesa setrval až do konce první světové války, kterou s touto hudbou strávil také na ruské a italské frontě. Po vzniku Československa odešel do moravské metropole k posádkové hudbě Brno I, následně přidělené k 40. pěšímu pluku. Kromě činnosti u vojenské hudby se stal ve školním roce 1919–1920 také mimořádným studentem tamější konzervatoře, kde byl žákem Osvalda Chlubny a Františka Neumanna. S hudbou pěšího pluku číslo 40 vystřídal posádky v Ostravě, Valašském Meziříčí a Hranicích. V období mezi léty 1921–1925 se stal také jejím dirigentem. Své hudební vzdělání rozvíjel i nadále – v letech 1923–1925 studoval v Ostravě na hudební škole Matice školské hru na varhany. Od roku 1925 zastával funkci kapelníka u vojenských hudeb pěších pluků číslo 15 v Krnově, 22 v Jičíně, 26 ve Zvolenu a Banské Bystrici, 36 v Perečíně na dnešní Ukrajině a 6 v Olomouci. V dobách okupace působil v Kostelci nad Orlicí u hudby 11. praporu vládního vojska, krátce také

⁶⁴ Tomeš, Václav, online z:

http://www.ceskyhudebnislovník.cz/slovník/index.php?option=com_mdictionary&action=record_detail&id=4948, citováno ke dni 9. 4. 2012.

⁶⁵ Bohumil Pešek ve svém článku Vojenská hudba v Olomouci 1918–1951 uvádí v této souvislosti jméno Metoděj Kaláb, ačkoli ČSHS obsahuje heslo Emanuel Kaláb. Viz: Kol. autorů: Československý hudební slovník osob a institucí. 1. díl. Praha 1963, str. 628-629.

v Hradci Králové u tamní hudby Inspektorátu. Po druhé světové válce řídil orchestr 3. pěšího pluku v Hranicích a Kroměříži. I po ukončení aktivní služby u armády v roce 1953 se nadále věnoval kapelnické činnosti, avšak vedl už jen civilní tělesa, jako závodní hudbu ZPS Hulín a orchestr psychiatrické léčebny v Kroměříži. Zemřel 9. srpna 1982 v místě svého rodiště. Za svůj život zkomponoval několik drobných skladeb a pochodů, jako *Pochod čtyřicátníků*, *Stráž praporu* či *Za vlast*. Je také autorem několika úprav pro dechový orchestr.⁶⁶

⁶⁶ Kaláb, Emanuel, online z: http://www.ceskyhudebnislovník.cz/slovník/index.php?option=com_mdictionary&action=record_detail&id=6279, citováno ke dni 9. 4. 2012.

3. PRODUKCE VOJENSKÝCH HUDEB V OLOMOUCI

3.1 Služební produkce vojenských hudeb

Primární funkce vojenských hudeb v Olomouci byla stejná jako v jiných posádkových městech Československa. Především se jednalo o doprovázení vojska na cvičení, přehlídky nebo manévry, účinkování při vojenských i státních svátcích a významných událostech. Kapely rovněž vystupovaly pro zábavu rotmistrů či důstojníků a velmi důležitou roli sehrávaly také při zajišťování kulturní osvěty vojáků v rámci vlastní posádky. Služební akce probíhaly během celého roku a většina z nich byla přístupná široké veřejnosti.

Od roku 1918 olomoucké vojenské kapely veřejně vystupovaly v kavárně Paříž (dnešní Drápal), v hotelu Přerov (stál na místě dnešního obchodního domu Koruna), hotelu Austria (od roku 1920 Slavia, dnes hotel Palác), v restauraci Občanské besedy na Dolním náměstí, v obecním hostinci v Pavlovičkách, v restauraci i kavárně Národního domu, v kině Apollo (dnes kino Lípa) a hodolanském kině Helios či v posádkovém kostele Panny Marie Sněžné na Náměstí Republiky. Hudba zněla také v důstojnickém kasinu a v sálech ústředního vojenského zátiší v kasárnách Masarykových (dnes Dům armády) a Jiřího z Poděbrad (dnešní sídlo Vojenského správního archivu). K nevytíženějším místům však patřily sály městské Reduty a městského divadla.

I za První republiky bylo takřka nemyslitelné, aby se jakýkoli státní svátek slavil bez účasti vojenské hudby. Rozpadem monarchie však došlo ke zrušení některých dosavadních státních oslav, jako byly narozeniny císaře či Slavnosti osvobození. Namísto rakouské hymny pak při služebních produkcích zaznívala pochopitelně hymna československá. Poprvé ji vojenská hudba v Olomouci zahrála 30. října 1918 při manifestacích před radnicí během oslav prohlášení samostatného Československého státu. Za mohutného jásotu zanotovala kapela pěšího pluku č. 54 také velmi oblíbenou píseň *Hej, Slované*.⁶⁷ Tóny národní hymny následně téměř pokaždé vyvolávaly obrovské nadšení spojené s provoláváním slávy nově zrozené republiky. Proto byla veřejnost vybízena, „...aby při vojenských koncertech na náměstí olomouckém vžila se

⁶⁷ N, ročník 54, číslo 251, strana 1, (31. 10. 1918)

do vážného okamžiku, když hraje naše národní hymna ‚Kde domov můj‘ a s důstojným klidem ji vyslechla.“⁶⁸

Nejvyšší nároky na vytíženost vojenských hudeb byly kladeny zejména při každoročních oslavách narozenin prezidenta republiky a při výročí prohlášení samostatného Československa. Hudby účinkovaly již v předvečer obou svátků v rámci čepobití⁶⁹ a poté zpravidla na vojenské akademii.⁷⁰ Následující den procházely ulicemi města při budíčku, poté doprovázely přehlídku vojska na cvičišti na Envelopě a slavnostní defilé na Dolním náměstí. Slavnost ukončovaly po případných projevech významných civilistů či vojenských hodnostářů interpretací státní hymny a promenádním koncertem před radnicí. Místní vojenské hudby se nicméně v jednotlivých složkách programu střídaly. Po odchodu pěšího pluku číslo 27 z Olomouce (včetně své kapely) v září roku 1932 však musel po další léta veškerý doprovod k těmto oslavám zajistit pouze orchestr 6. pluku. Jeho vytížení v tyto dny tak bylo obrovské.⁷¹

Čepobití zajišťovala většinou pouze jedna vojenská hudba⁷² doprovázena šestadvaceti vojíny – „světlonoši“ a dalšími třiceti muži tvořícími špalír. Trasa průvodu bývala téměř pokaždé stejná, jen výjimečně došlo k některým změnám. Hudba obvykle vyšla z kasáren Hanáckých (dnes objekt na ulici 1. máje č. p. 1) či Jiřího z Poděbrad na Náměstí Republiky, dále Štefánikovou třídou (dnes 1. máje), odtud odbočila do Husovy ulice, pak Komenského, opět třídou Štefánikovou, poté Denisovou, Ztracenou ulicí, na náměstí Masarykovo (Horní) a Wilsonovo (Dolní), ulicí Lafayettovou, Mlýnskou, třídou Svobody, přes Palackého náměstí (dnešní Náměstí Národních hrdinů) a vrátila se ulicemi Českou (dnes ulice 8. května) a Pekařskou zpět do svých kasáren.⁷³

Následujícího dne, zpravidla o šesté hodině ranní, započal slavnostní budíček, mnohdy za účasti obou vojenských kapel. Zatímco jedna hudba procházela týmiž ulicemi jako při předchozím čepobití, hudba druhá šla jinou trasou, většinou směrem

⁶⁸ N, ročník 54, číslo 279, strana 4. (4. 12. 1918)

⁶⁹ Jako čepobití (často bývá také užíváno výrazu „slavnostní večerka“) se označoval večerní průvod s hudbou a svítilnami konaný v předvečer významného svátku, při kterém se zastavovalo u obydlí vlivných vojenských hodnostářů.

⁷⁰ Oslavy narozenin prezidenta však byly mnohdy zahájeny ještě před čepobitím, a to služebním promenádním koncertem vojenské hudby na Masarykově náměstí.

⁷¹ „Obecenstvo bylo pak přítomno koncertu vojenské kapely, na níž byly v den slavnostní kladeny veliké požadavky. V předvečer čepobití, ráno budíček, pak u přehlídky, při defilé a slavnostním projevu.“ N, ročník 68, číslo 249, strana 3 a 4. (30. 10. 1932)

⁷² Pouze při oslavách dvaosmdesátých narozenin T. G. Masaryka v březnu roku 1932 večerka proběhla za účasti dvou vojenských hudeb.

⁷³ N, ročník 62, číslo 244, strana 5. (24. 10. 1926)

k vlakovému nádraží a nazpět. Konkrétní repertoár prováděný při večerce i budíčku se však dohledat nepodařilo. Lze se ale domnívat, že při večerce zaznívaly především signály a písně, při budíčku pak pochody.

Ojedinelé čepobití se uskutečnilo 27. října 1928, v předvečer 10. výročí oslav prohlášení republiky. Oba vojenské orchestry byly činné na akademii v Redutě, proto sestavil jezdecký pluk číslo 2 četu trubačů na koních, která za troubení fanfár projížděla městem. Podle recenzí však byly fanfáry příliš krátké a trubači tak v žádném případě nemohli nahradit obvyklou vojenskou hudbu.⁷⁴

Oslavy výročí vzniku samostatného státu zpravidla pokračovaly vojenskou akademií v sále městské Reduty nebo v Národním domě. Pořádala se především pro příslušníky armády a pozvané hosty z řad města a sestávala z proslovů, recitací, písní, sborů, komorních i orchestrálních skladeb.⁷⁵ Na této akci účinkovaly až do roku 1928 obvykle dvě vojenské kapely spojené v jedno velké těleso. Kromě státní hymny, kterou zahrály vždy na začátku akademie, prováděly bez výjimky skladby českých autorů. Nejčastěji zaznívala díla B. Smetany (*Tábor, Blaník, Valdštýnův tábor*, předehra k opeře *Tajemství*), zastoupen byl také A. Dvořák (předehra k opeře *Šelma sedlák*), Z. Fibich (*V podvečer*), J. Háša (*Balada o duši, Bojarin*) a E. Nápravník (*Pohádka*).

Velmi zajímavé uskupení se pro tuto slavnost podařilo sestavit roku 1922, kdy společně vystoupily hudby pěších pluků číslo 6, 13 a 27 a městská kapela. Pod taktovkou kapelníka hudby 27. pluku V. Fialy zazněla Smetanova symfonická báseň *Valdštýnův tábor* a Fibichova selanka *V podvečer*. Obě tato čísla sice hosté ocenili bouřlivým potleskem, avšak takto mohutný vojenský orchestr v Olomouci již nikdy nebyl sestaven.⁷⁶

Poměrně značného ohlasu zaznamenala skladba kapelníka hudby 6. pluku J. Háši *Bojarin*. Tuto symfonickou báseň pro velký orchestr přednesly spojené hudby pěších pluků číslo 6 a 27 na slavnostní akademii dne 27. října 1924, za osobního dirigování samotného skladatele. Ačkoli dílo kritika chválila a označovala jej za velmi pozoruhodné a moderní, skladba byla reprízována už pouze jednou, a to na konci ledna následujícího roku při symfonickém koncertě vojenské hudby číslo 6.⁷⁷

⁷⁴ N, ročník 64, číslo 249, strana 3 a 4. (30. 10. 1928)

⁷⁵ Sborové skladby obstarával sbor či Šestnáctka Žerotína, sólové písně pak zaznívaly především v podání členů olomoucké opery.

⁷⁶ N, ročník 58, číslo 247, strana 5. (31. 10. 1922)

⁷⁷ N, ročník 60, číslo 249, strana 3. (30. 10. 1924)

Kromě úplných vojenských kapel účinkovala na těchto akcích i menší hudební vojenská seskupení, například smyčcové kvartety. V říjnu roku 1921 pak bylo na programu i vystoupení tria (obsazení housle, violoncello a harfa). Z důvodu částečné mobilizace československé armády vzhledem k tehdejším pokusům Karla Habsburského o získání maďarského trůnu se však vystoupení tohoto tělesa, stejně jako celá akademie, neuskutečnily.⁷⁸

Ve velmi podobném duchu se nesly také akademie na oslavu prezidentových narozenin, na kterých však - kromě jiných uskupení existujících v olomouckém civilním hudebním životě - účinkovala pouze jedna vojenská kapela. Při této příležitosti zazněly v podání vojenského orchestru především skladby A. Dvořáka (*Slovanský tanec č. 10, Symfonie Z Nového Světa*, předehra k opeře *Šelma sedlák*), J. Háši (*Z dávných časů*), či B. Smetany (předehra k opeře *Libuše, Šárka, Z Českých luhů a hájů*). Na velkolepých oslavách osmdesátých narozenin T. G. Masaryka v březnu roku 1930 účinkovaly s hudbou pěšího pluku číslo 6 také Filharmonie a sbor Žerotína, doplněný o bohoslovce. Pod vedením dirigenta Ivo Milíče-Pecháčka byly provedeny části Dvořákova oratoria *Svatá Ludmila*. Spojení vojenské hudby a Filharmonie však bylo označeno za velký omyl, protože podle kritiky tyto dva různorodé orchestry absolutně „nešly dohromady“.⁷⁹

Vojenské oslavy konané v rámci narozenin prezidenta republiky či příležitosti prohlášení Československa se pořádaly na vysoké organizační i umělecké úrovni, dokládající kulturní vyspělost olomoucké posádky. Velitelství velmi dbalo na to, aby obě tyto slavnosti vyzněly pokaždé důstojně a reprezentativně.

Výraznou služební akcí představovaly tzv. plukovní svátky. Nejvýznamnější událostí tohoto druhu bylo výročí vítězné bitvy u Bachmače, pořádané 6. pěším plukem.⁸⁰ Tato bitva byla v Olomouci slavena podobně okázale jako státní svátky, tedy prostřednictvím budíčku v ulicích města, slavnostní přehlídkou na Envelopě, defilé na Náměstí Republiky nebo mezi radnicí a divadlem, promenádním koncertem na Horním náměstí a především pak vojenskou akademií. Ta probíhala v sále Reduty za účasti vysoce postavených představitelů posádky i města. Na akademiích účinkovala také hudba pěšího pluku č. 6, která kromě obvyklé hymny provedla kupříkladu díla A.

⁷⁸ N, ročník 57, číslo 243, strana 3. (23. 10. 1921)

⁷⁹ N, ročník 66, číslo 56, strana 3. (9. 3. 1930)

⁸⁰ Bitva u dnes ukrajinského města Bachmač probíhala od 8. do 13. března 1918, kdy se střetly československé legie (mimo jiné i 6. pluk Hanácký) s německým vojskem ve snaze ubránit tento strategický železniční uzel a zajistit tak plánovanou evakuaci československého vojska na východ.

Borodina (*Symfonie Es dur*), P. I. Čajkovského (*Italské capriccio, Slavnostní předehra 1812*), J. Háši (*Ballada pro velký orchestr, Slavnostní předehra, U Bachmače, V přírodě*), E. Nápravníka (*Pohádka*), V. Rebikova (*Vánoční stromek*) nebo B. Smetany (*Finále z kantáty Česká píseň*).

Obrovského úspěchu se dostalo kapelníku J. Hášovi, jehož lyricko-epická skladba⁸¹ pro soprán, baryton a velký orchestr na slova básně Františka Střížovského s názvem *U Bachmače* zazněla za autorova řízení 10. března 1928 na akademii v rámci 10. výročí bitvy u tohoto ukrajinského města. Recenzent podepsaný pod iniciály J. A. V. následně prohlásil, že toto dílo je ukázkou Hášova mohutného kompozičního vzestupu a že v něm vyrůstá nadějný český skladatel.⁸² K samotné skladbě pak dodal: „Začátek skladby dobře vystihuje dusnou náladu na Rusi před zasáhnutím čsl. vojska v bitvě u Bachmače, zatímco v březnové přírodě trilkuje (!) si ptactvo, snad jediné, které ještě se raduje. Tuto dusnou náladu skladba výborně vyjadřuje a tklivě podává bolest z rozvratu na svaté Rusi, jakož i odhodlání čsl. vojska před bitvou u Bachmače, zvítěziti za každou cenu. Tu do táhlých zmírajících tónů a lkaní náhle břesknou trubky, zazvní radostný ohlas hymny Slovanstva, rozezvučí se radost, chuť k životu, radost z něj, odhodlání, velmi dobře podané v barytonové partii ‚nechceme mřít!‘. Hudba, vystihující vhodně téměř každé slovo básně, je zejména přiléhavá, když líčí vědomí, že dobrovolci ‚nikdy už nepadnou milé do objetí, nepocelují matky tvář a dítě‘. Co je tu tklivosti a citlivosti hudbou podáno! Tak báseň hudbou vyjádřiti a tak k ní přilnouti i melodií je jistě vzácným uměním. Neobyčejně výstižně interpretuje Háša i dále slova básně: ‚vlna zavalí vás, vlna ohně krve‘. Tu posluchač přímo slyší tu hrůzu, která se řítí na dobrovolce. Slyší hvízdání kulí pušek, hluboké dunění děl, signály polnic a konečně celé peklo bitevní vřavy. Fortissimo však se pojednou náhle uklidňuje, až přejde v něžný houslový motiv, který se v síle stupňuje zasažením plechů a přechází na celý orchestr, a jímž tak plasticky je vyjádřeno odhodlání dobrovolců ‚vítězi se slavně k bratrům navrátiti‘. Duetem je vyjádřena jednotlivost těch, kteří ‚šest dní bojovali, šest dní jako hráze stáli‘ a motiv nabývá síly, stává se vzdorným, plným pohrdání a nebojácnosti, když líčí boj ‚proti vlně od severu, proti vlně od západu‘. Skladba, ..., je ukončena krátkým sice, ale mohutným a účinným akordem, před nimž zakvílel soprán nad ztrátou těch, kteří ‚sebe zahubili, bratry vykoupili‘, a jímž ‚bude paměť věčná‘. Na tento motiv

⁸¹ Patrně se jedná o typ takzvané hudební malby, která byla v 19. století velmi oblíbená.

⁸² N, ročník 64, číslo 64, strana 4. (16. 3. 1928)

ozve se celý orchestr, aby tuto věčnou paměť zdůraznil.“⁸³ Tento závěrečný působivý akord prý posluchače natolik uhranul, že teprve až po chvíli se sálem spustil bouřlivý dlouhotrvající potlesk. Podle zmíněného referenta Hášovi dopomohla k úspěchu i melodičnost použité básně, která skladateli přímo diktovala ráz hudebního zpracování. Autor tak prý dokázal, že ke své práci potřebuje jen dobrého slovního podkladu.⁸⁴

V podobném duchu slavila na počátku měsíce července olomoucká posádka také výročí bitvy u Zborova.⁸⁵ Na rozdíl od bachmačských oslav na této akci účinkovaly obě vojenské kapely. Hudba opět zněla při budíčku, přehlídce posádky i defilé, před radnicí hrála na promenádním koncertě. Například 1. července 1927, u příležitosti desátého výročí této události, koncertoval orchestr pěšího pluku číslo 27 u radnice s tímto programem: J. Horák – *Blaník*, V. Blodek – Úryvky z opery *V studni*, A. Dvořák – *Fantasie z opery Rusalka*, B. Smetana – *Směs z opery Prodaná nevěsta*.⁸⁶ Slavnostní vojenská akademie se většinou konala již dopoledne, v sále městské Reduty či v Národním domě, a několikrát na ní působily spojené plukovní hudby. Provedena byla například Smetanova *Slavnostní předehra* k opeře *Libuše* či skladba J. Potužníka *Upomínka na Smetanův cyklus Má vlasti*. Více informací o repertoáru provedeném při těchto akademiích se však vypátrat nepodařilo. Oslavy pak bývaly obvykle ukončeny večerní veselící v Sokolské zahradě nebo na posádkovém hřišti, na které rovněž koncertovaly plukovní orchestry.

Smyslem existence hudby v armádě samozřejmě bylo zejména sloužit vojsku. Kapely doprovázely vojenský útvar při každém přesunu například na cvičiště, hřiště, střelnici nebo nádraží, a Olomoučané je tak měli možnost slyšet prakticky denně. Z prosince roku 1925 pochází zajímavá zpráva, kdy hudba pěšího pluku číslo 27 přecházela Horním náměstím. Rány do velkého bubnu se údajně lekl opodál stojící kůň, který se splášil a v divokém trysku vběhl mezi hudbu. Muzikanty povalil, a někteří pak museli být dokonce převezeni do nemocnice. V jakém stavu však skončily jejich hudební nástroje, to zpráva neuvědla.⁸⁷

Do kategorie služebních produkcí patří bezpochyby také účinkování hudeb na manévrech, kde kromě zajištění signální funkce pořádaly koncerty pro zlepšení nálady

⁸³ N, ročník 64, číslo 64, strana 4. (16. 3. 1928)

⁸⁴ Tamtéž.

⁸⁵ Odehrála se 2. července 1917 u městečka Zborov na dnešní Ukrajině. Do té doby rozptýlená střelecká brigáda československých ruských legií zde byla poprvé nasazena jako vyšší ucelená vojenská jednotka.

⁸⁶ N, ročník 63, číslo 149, strana 3. (1. 7. 1927)

⁸⁷ N, ročník 61, číslo 286, strana 4. (17. 12. 1925)

vojáků. Při návratu z manévru také vojsko doprovázely z nádraží až do kasáren.⁸⁸ Kapely také vystupovaly každoročně při dvoudenních vojenských závodech olomoucké posádky na posádkovém hřišti. Tóny hudby mnohdy zaznívaly téměř po celou dobu závodů, koncert tak trval i několik hodin. Například roku 1924 účinkovala hudba 27. pěšího pluku od 7 do 11 hodin, od 14 hodin až do ukončení závodů pak hrála hudba pluku č. 6.⁸⁹ Plukovní tělesa hudebně obstarávala i slavnosti leteckého či jezdeckého pluku.

Vojenské orchestry se rovněž angažovaly při slavnostních uvítacích aktech. Ty probíhaly především na olomouckém nádraží, kde byli vysocí vojenští hodnostáři či významné politické osobnosti vítáni představiteli olomoucké posádky, čestnou setninou a vojenskou kapelou, která obvykle provedla státní hymnu. Pokud se jednalo o přivítání delegace z jiného státu, hrála hudba i hymnu té dané země. Na nádraží tak mimo jiné zazněla státní hymna Království Srbů, Chorvatů a Slovinců,⁹⁰ Rumunska, Francie či Polska. Na tento akt pak někdy hudby navazovaly pochodem městem a služebním promenádním koncertem před radnicí.

Na svátek Všech svatých pořádalo každoročně posádkové velitelství společně s Okrášlovacím spolkem v Olomouci pietní vzpomínkové tryzny obětmi První světové války. Tato panychida se konala buď na vojenském hřbitově v Černovíře nebo na radničním balkóně či v jejím vestibulu naproti Krajinské lékárně. Kromě státní hymny zaznívaly v podání vojenské hudby především smuteční chorály, jako *Kdož jste Boží bojovníci* či *Poslední hold*, někdy hudba zahrála i složitější skladbu, kupříkladu Mozartovo *Ave verum corpus* nebo část z Dvořákova *Stabat Mater*. Jednorázově se pak v Olomouci za účasti vojenské hudby uspořádaly také smuteční vzpomínky na T. G. Masaryka, M. R. Štefánika, A. Jiráka nebo E. Krásnohorskou.

Počínaje rokem 1930 byla vzpomínka na padlé ve válce zasvěcena také akce s názvem Prohlášení míru Československého červeného kříže. Příkladně nejčastěji na Bílou sobotu či Květnou neděli, kdy dvě minuty před polednem zazněly vojenské signály, které dávaly povel k zastavení pouličního ruchu a k individuální pietě a modlitbě za zemřelé vojáky. Signály hráli vojenští trubači z ochozu radniční věže, zároveň také na Dolním náměstí, u hotelu Palác, na Náměstí Republiky a na dnešním

⁸⁸ V roce 1919 vydalo Ministerstvo národní obrany rozkaz, který vojenským hudebním souborům nařizoval, aby před odchodem vojska ze stálých posádek na delší dobu a při jejich opětovném příchodu byl hrán chorál *Kdož jste boží bojovníci* v instrumentaci inspektora posádkových hudeb Františka Fridricha. In: N, ročník 55, číslo 118, strana 3. (23. 5. 1919)

⁸⁹ N, ročník 60, číslo 171, strana 5. (27. 7. 1924)

⁹⁰ Od října roku 1929 Království Jugoslávie.

Náměstí Národních hrdinů u tehdejšího kina Edison. Na olomouckém předměstí, konkrétně u pomníků padlých, na návsích či u Lip svobody tento okamžik ohlašovali pro změnu hasičští trubači, a to signálem „Pozor“.⁹¹

Olomoucké posádkové velitelství po celou dobu velmi dbalo na všeobecné vzdělávání svých vojáků, především v oblasti kultury.⁹² Pořádalo pro ně řadu divadelních vystoupení, přednášek, večírků, filmových představení, akademií i koncertů vojenských hudeb. Kapely hrály rovněž na uvítacích akcích a akademiích pro nově narukované, stejně jako na rozlučkových večírcích vojákům odcházejícím do civilu. V rámci divadelních představení pro příslušníky armády pořádaných Osvětovým odborem olomoucké posádky zajišťovaly tzv. meziaktní hudbu. Nutno zmínit také účinkování vojenských orchestrů na plesech a zábavách důstojníků či rotmistrů, nebo při vojenských mších v posádkovém kostele Panny Marie Sněžné.

3.2 Mimoslužební produkce vojenských hudeb

Činnost vojenských hudeb v Olomouci nebyla spojena pouze s vlastními služebními povinnostmi, ale také s řadou mimoslužebních akcí, které citelně zasahovaly do veřejného civilního života běžných obyvatel hanácké metropole. Mnohé z těchto aktivit podporovalo samotné město, které tak značně napomáhalo celkové kulturní progresi. Je však mnohdy velmi obtížné a sporné určit, zda ta či ona konkrétní produkce spadá do kategorie služebních vystoupení, nebo již náleží do skupiny akcí mimoslužebních (civilních, komerčních). Stanovit striktní hranici mezi těmito dvěma sférami je prakticky nemožné, neboť obě tyto oblasti se častokrát vzájemně překrývaly. V této práci jsou do kategorie mimoslužebních vystoupení vojenských hudeb zařazeny ty produkce, které byly zadávány městem či soukromými organizacemi a také ty, které byly pořádány pouze za účelem výraznějšího finančního zisku.

K nejčastějším typům mimoslužebních produkcí vojenských hudeb patřily vojenské koncerty. Tato veřejně přístupná vystoupení se konala celoročně, a to jak venku na otevřeném prostranství, v parcích nebo zahradách, tak i uvnitř restaurací, kaváren či hotelů. Pro jejich četnost a pro větší zpřesnění se kromě názvu „vojenský

⁹¹ N, ročník 66, číslo 74, strana 5. (30. 3. 1930)

⁹² Například na počátku 30. let 20. století disponovaly útvary oblasti 7. pěší divize v Olomouci celkem 36 vojenskými zátiší, která v mimoslužební době sloužila k zábavě a vzdělání vojáků. Viz: N, ročník 66, číslo 51, strana 5. (2. 3. 1930)

koncert“ užívalo i jiných označení – promenádní koncert, koncert v parku, lidový koncert, velký vojenský koncert, mimořádný vojenský koncert, monstrokonzert, dobročinný koncert, koncert na kluzišti či vojenský zahradní koncert. Všechny tyto uvedené civilní produkce však byly velmi podobné a zásadně se od sebe nelišily dramaturgií ani repertoárem. Rozdíly lze spatřovat především z hlediska intenzity a místa konání, délky trvání koncertu, případně počtu hudebníků či typu publika. Od služebních vojenských koncertů se pak ty mimoslužební odlišovaly hlavně tou skutečností, že za ně vojenské hudby většinou inkasovaly výtěžek ze vstupného a na jejich začátku či v závěru nezaznívaly vojenské signály ani státní hymny.

Počátkem dvacátého století čím dál více docházelo k přemístění civilních vojenských koncertů z uzavřených interiérů na veřejná prostranství. Orchestry účinkovaly především v městském parku (dnešní Smetanovy sady), Schillerových (Bezručovy) a Čechových sadech a na Masarykově (Horní) či Wilsonově (Dolní) náměstí. Vojenskou hudbu mohli návštěvníci mimo jiné slyšet i na posádkovém hřišti v areálu Staroměstských kasáren, na letišti v Neředíně, na městské střelnici, na vojenské plovárně na Envelopě, v zahradě dělostřeleckých kasáren na Šibeníku, v Sokolské zahradě, v důstojnické zahradě při Masarykových kasárnách či v zahradě u Spurných ve Chválkovicích.

Dramaturgie vojenských koncertů se příliš nelišila od té, které bylo užíváno i v druhé polovině 19. století. Obvykle vystoupení sestávalo z pěti až šesti kusů, výjimku však nepředstavovalo ani provedení osmi skladeb. Začínalo se pochodem, poté se uvedl valčík, načež následovala dvojice závažnějších skladeb - nejčastěji se jednalo o přehry, fantasie či výňatky z opery nebo operety. Nato zazněla píseň nebo taneční kus, jako polka, mazurka, či waltz. Ojedinele se na programu objevila také gavota. Koncert byl ukončen známým šlágre, popřípadě tzv. *potpourri*. Jednalo se o směsi sestavené z písní, tanců, kabaretních melodií či jiných dobře známých popěvků. Tyto „soubory šlágrů“ se po svém uvedení záhy staly velmi oblíbené a obecně žádané. Na žádném koncertě pak nesměla chybět alespoň jedna skladba z pera českého autora. Kupříkladu 12. června 1927 na koncertě ve Smetanových sadech hudba pěšího pluku číslo 6 provedla následující skladby: V. Vačkář – *Riviera*, pochod, O. Nedbal – Valčík z operety *Polská krev*, N. A. Rimskij-Korsakov – Overture k opeře *Věra Šeloga*, G. Puccini - Fantazie z opery *La Bohème*, E. Carosio – *Ritorna*, serenáda, R. Piskáček –

Směs českých a moravských písní.⁹³ Toto pořadí skladeb však kapelníci, kteří program sestavovali, často měnili a mnohdy jej přizpůsobovali požadavkům publika.⁹⁴

Repertoár vojenských hudeb se vyznačoval velkým rozsahem a žánrově značnou rozmanitostí. Ačkoli kapely při vystoupení provedly vždy nanejvýš jednu novou skladbu, nikdy nebyl program dvou po sobě následujících koncertů zcela totožný. Těžiště představovaly upravené kompozice závažnějšího charakteru od světových i méně známých českých či cizích autorů.

Zatímco v 19. století byl v Českých zemích nejhranějším autorem Johann Strauss ml., v období mezi léty 1918–1939 jím mohl být Bedřich Smetana. Lze tak usuzovat z toho důvodu, že *Cibuličku z Českých tanců*, *Slavnostní předeheru C dur*, symfonické básně nebo fantasie a úryvky z jeho oper reprízovaly olomoucké plukovní hudby několikrát za sezonu.⁹⁵ Je tedy velmi pravděpodobné, že i v jiných posádkových městech prováděly vojenské hudby jeho skladby s notnou intenzitou. V Olomouci se pak na programu často objevovala také díla Julia Fučíka či Antonína Dvořáka. Vzhledem k širokému repertoáru vojenských orchestrů jsou však níže uvedeny pouze skladby, které zazněly na koncertech nejčastěji, nebo ty, jejichž uvedení provázal velký ohlas.

Žánr vojenských pochodů reprezentují skladby především českých autorů, a to B. Adlera (*Kynolog*, *Pozdrav na Olomouc*), J. Fučíka (*Florentinský pochod*, *Kdož jste Boží bojovníci*, *Niagara*, *Pod admirálskou vlajkou*, *Stále kupředu*, *Vítězný meč*, *Vjezd gladiátorů*), J. Hančla (*Mužně vpřed*), F. Kmocha (*Lví silou*), R. Nováčka (*Castaldo*, *Kardjeff*, *Prapory vlajte*), A. Nývlt (*Kapitán Římek*), P. Oberthora (*Český pochod*, *Praha – pozor!*, *Ráz na ráz*), R. Obruči (*Pochod župy Masarykovej*), J. Pehlíka (*Krakonoš*, *Unikum*), K. Šebora (*Kukuricza*), R. Šetiny (*Vzhůru orle*), E. Štolce (*Charvátský pochod*, *Ze Slovenska*), V. Vačkáře (*Probuzení*, *Riviera*, *Šohaj*), F. Vlka (*Major Mrázek*, *Plukovník Koutný*) nebo F. Zity (*Sláva míru*). Této oblasti se věnovali také olomoučtí vojenští kapelníci, a tak s hudbou č. 27 provedl její kapelník V. Fiala vlastní pochody *Křest ohněm*, *Náš Machar*, *Naším hochům*, *Plukovník Homola*, *Slovácký pochod*, *Sportu zdar*, či *Upomínka na Brašov* a s hudbou 6. pěšího pluku kapelník J. Háša kupříkladu pohody *Ledeč*, *Major Šimek*, *Plukovník Kravák*, *Pochod pěšího pluku číslo 6*. Z cizích autorů pochodů pak byli zastoupeni L. v. Beethoven

⁹³ N, ročník 63, číslo 135, strana 4. (12. 6. 1927)

⁹⁴ Například v sezoně roku 1926 začínal promenádní koncert hudby pěšího pluku č. 6 téměř pokaždé valčíkem.

⁹⁵ V roce 1926 zazněla alespoň jedna Smetanova skladba na devatenácti z 51 promenádních koncertů.

(*Marche héroïque*), L. Fall (*Divadelní pochod*), L. Ganné (*Le père de la Victoire, Marche Lorrain*), F. Lehár (*Již se začíná, Z Lučence, Ženám*), J. P. Sousa (*El Capitán*), či F. Wagner (*Bona fortuna*).

Valčíky, které vojenské hudby na koncertech provedly, představují díla E. Becucciho (*Tesoro mio*), Ch. Coota (*Má královna*), F. Dvořáka (*Na stříbropěnné Vltavě, Zvuky Vltavy*), J. Fučíka (*Baletky, Dunajské povídky, Escarpolette, Zimní bouře*), J. Gungla (*Sny oceánu*), O. Metry (*Vlna*), J. Strausse (*Aquarely, Hubička, Na krásném modrém Dunaji*), F. Wagnera (*Zigaritta*), E. Waldteufela (*Dolores, Polární hvězda, Snívá mládež*), C. M. Ziehrera (*Polibek, Vídeňské děvy*), F. Zity (*Lásky žár*) aj.

Operní fantazie, přehry či části skladeb upravené pro vojenský orchestr, si publikum poměrně oblíbilo. Kromě Smetanových oper byly fantazie nejčastěji prováděny z děl následujících autorů: D. F. E. Aubera (*Fra Diavolo*), G. Bizeta (*Carmen*), V. Blodka (*V studni*), A. Dvořáka (*Čert a Káča, Dimitrij, Jakobín, Rusalka*), B. Flotowa (*Stradella*), Ch. Gounoda (*Daň Zámorská, Faust a Markétka*), J. F. Halévy (*Židovka*), V. Hřímálého (*Zakletý princ*), G. Charpentiera (*Louisa*), E. Kálmána (*Hraběnka Marica*), N. Rimského-Korsakova (*Věra Šeloga*), K. Kovařovice (*Psohlavci*), P. Mascagniho (*Cavalleria Rusticana*), J. Massenetta (*Herodias*), G. Meyerbeera (*Afričanka, Hugenoti*), W. A. Mozarta (*Kouzelná flétna*), J. Offenbacha (*Hoffmannovy povídky*), G. Pucciniho (*La Bohème, Tosca*), G. Rossiniho (*Lazebník sevillský*), C. Saint-Saënsa (*Samson a Dalila*), F. v. Suppé (*Krásná Gallathea*), G. Verdiho (*Aida, La Traviata, Rigoletto*), R. Wagnera (*Lohengrin, Rienzi, Tannhäuser*) a C. M. von Webera (*Oberon*).

Populární byly také výňatky z operetních děl E. Audrana (*Panenka*), L. Falla (*Dívka s loutkou, Dolarová princezna*), E. Kálmána (*Cirkusová princezna*), F. Lehára (*Careviči, Veselá vdova*), P. Lincke (*V říši Indry*), O. Nedbala (*Polská krev*), F. Schuberta (*Dům u tří děvčátek*), J. Strausse (*Cikánský baron, Indigo, Netopýr*).

Potpourri, kterým se dostávalo velkého ohlasu u publika, se na koncertních programech objevovali zejména od českých skladatelů, mezi které patřil např. J. Fučík (*Od 8 do 11!*), K. Komzák (*Causerie*), J. Labský (*Ať žije naše republika*), B. Leopold (*Gambrinus, Jihoslovenské perly, Zahrajem si na vojáky*), J. Malát (*Upomínka na Prahu*), J. Malý (*Pod vyšehradskou skálou*), J. Pavlis (*Letáky*), R. Piskáček (*Květy Tater, Směs českých, moravských a slovenských písní, Velká výstavní směs*), K. Weiss (*Ze slovenských luhů*).

Vojenské hudby také prováděly směsi ze skladeb významných světových autorů. Do této skupiny lze zařadit skladby A. Conradiho (směs z děl J. Offenbacha *Offenbachiana*), C. Moreny (směs z Wagnerových oper *Souvenir de Bayreuth*), L. Schlögela (*Přehled Straussových operet*).

Mimořádný úspěch zaručoval žánr označovaný jako „hudební malba“. Jednalo se o skladby, které za pomoci světelných efektů, bengálských ohňů, vypouštění raket či střelby ze strojních pušek nebo kulometů, hudebně líčily průběh bitvy. Zařazování těchto skladeb jako finální číslo koncertu mělo především za cíl nalákat větší počet publika a dosáhnout tak značnějšího výdělku. Tato díla byla prováděna pouze při večerních promenádních koncertech ve Smetanových sadech, aby byl výsledný dojem co možná nejpůsobivější. V srpnu roku 1922 byla poprvé v Olomouci provedena hudební líceň R. Piskáčka *Česká Odyssea*, velká fantazie ve formě zvukomalby z doby o českou samostatnost. Na provedení tohoto díla bylo v tisku obzvlášť upozorňováno. S velkým nadšením jej pak publikum přijalo, jak dokládá recenze: „*Včerejší promenádní koncert ve Smetanových sadech, na němž sehrála hudba 6. pěšího pluku velkou Piskáčkovu hudební fantazii "Česká Odyssea", byl obecenstvem tak četně navštíven, že skoro všechny prostory kolem hudebního pavilonu byly úplně vyplněny a promenáda skoro přecpána. Četné obecenstvo po provedené zvukomalbě, spojené se světelnými efekty, odměnilo hudbu 6. pěšího pluku a jejího kapelníka p. Hášu bouřlivým potleskem. Doufáme, že Česká Odyssea se octne ještě někdy na programu promenádních koncertů, aby ji mohli i ti poslechnouti, jimž tentokrát návštěva sadů nebyla možnou.*“⁹⁶ Skladba pak byla hrána hudbou pěšího pluku č. 6 až do roku 1928 alespoň jednou za rok a vždy se její uvedení setkala s podobným úspěchem.

Do kategorie zvukomalebných děl patří také hudební obraz *Zborov* skladatele J. Malého, poprvé v Olomouci provedený jako závěrečné číslo koncertu ve Smetanových sadech 5. září 1929. Stejně jako *Česká Odyssea* se i tato skladba setkala s mimořádnou odezvou: „...*Zakončení koncertu scénou „Zborov“ bylo s nadšením přijato. Nesčetně krásné rakety vysoko létající a hořící bengál proměňovaly sad v pohádkovou představu. Strojní pušky zase připomínaly válečnou vřavu. Obecenstvo odcházelo plně spokojeno.*“⁹⁷

Na koncertních programech se také objevily sólové skladby s doprovodem orchestru, jako *Zbloudilý v lese* – sólo pro křídlovku (A. Macák), *Valse Vanité* pro

⁹⁶ N, ročník 58, číslo 187, strana 3. (19. 8. 1922)

⁹⁷ N, ročník 65, číslo 205, strana 3. (7. 9. 1929)

altový saxofon (R. Wiedoeft), či mazurka pro xylofon s názvem *Konvalinka* (P. Dittrich). Tato díla dokládají, že i vojenské hudby disponovaly schopnými sólisty ovládajícími své hudební nástroje, včetně těch méně tradičních.

Od druhé poloviny 20. let začínala na stále sílící žádost především mladšího obecenstva díla „vážné“ hudby poněkud ustupovat a do repertoáru vojenských hudeb čím dál víc pronikaly populární dobové tance, jako blues, shimmy, two-step, foxtrot, slow-fox, tango, passo doble, valse boston a také písně z filmů nebo trampské písně. Pro představu 1. června 1930 při koncertě hudby 6. pěšího pluku zaznělo: F. Wagner – *Bosenský pochod*, J. Fučík – *Baletky*, B. Smetana – *Slavnostní předehra*, E. Pártos – *Sonja* (ruská balada), E. Ralph – *Já líbám ručku vám, madame...* (tango), V. Šťastný – Směs z italských oper *Fiori Italiani*, A. Jolson – *Sonny boy* (píseň z filmu *Singing Fool*), L. Casucci – *Smutný Gigolo* (tango).⁹⁸ V tisku pak byl tento koncert komentován: „...*Ve Smetanových sadech za osobního řízení kapelníka Háši koncertovala vojenská hudba, která neobyčejně zlidověla a stává se pro dobře volená čísla populární zejména u mladého světa, který živým potleskem doprovází její dokonalé výkony. A pan kapelník není od toho, aby nepřidal...*“⁹⁹ Hudba 6. hanáckého pluku takto reagovala na aktuální poptávku společnosti po známých veselých skladbách, které by publikum nejen poslouchalo, ale také si je i zpívalo. Zařazováním těchto kusů přestala být vnímána jako konzervativní těleso a značně se tím rozšířil okruh jejího posluchačstva. Také druhá olomoucká vojenská hudba na program koncertů tyto populární dobové skladby vkládala, avšak v mnohem menší míře. Z novinových komentářů pak lze usoudit, že zejména mezi mladou olomouckou veřejností byla, možná i z tohoto důvodu, méně oblíbenou. Pro porovnání - na proměnném koncertě 15. září 1932 provedla hudba 27. pěšího pluku: J. Brandl – *Pochod*, G. Meyerbeer – *Fantasie z opery Prorok*, V. Blodek – *Úryvky z opery V studni*, F. Doppler – *Modlitba a sbor Turků z opery Wanda*, R. Friml – *Píseň Závěšovy*, G. Rossini – *Předehra k opeře Lazebník sevillský*, J. Suk – *V nový život*.¹⁰⁰

O týden později koncertovala v sadech hudba pěšího pluku číslo 6, kdy zaznělo: J. Fučík – *Florentinský pochod*, E. Kálmán – *Cikánský primáš*, J. F. Halévy – *Předehra k opeře Židovka*, C. M. von Weber – *Fantasie z opery Čarostřelec*, J. Mottl – *Až tě tvá*

⁹⁸ N, ročník 66, číslo 124, strana 3. (31. 5. 1930)

⁹⁹ N, ročník 66, číslo 126, strana 3. (3. 6. 1930)

¹⁰⁰ N, ročník 68, číslo 213, strana 3. (16. 9. 1932)

dívka zklame (trampská píseň), W. Samuels – *Bianca* (rumba), J. Strauss – *Operetní revue*, Kovařík – *Směs populárních šlágrů*.¹⁰¹

Do roku 1939 provedly vojenské hudby také blues z revue *Fantom rokoka* (K. Hašler), blues *Líbám ženy vás tak rád* (F. Lehár), tango bylo zastoupeno kupříkladu skladbami *Cikánka* (K. Vacek), *Creola* (Ripp), *Donna Clara* (J. Peterburski), *Havaj* (Rosen), *Já líbám ručičku vám, madame...* (E. Ralph), *Já miluji jen vás* (J. Gollwell), *Když do diskretní cukrárny stěh* (F. Raymond), *Maria* (K. Vacek), *Marion* (J. Volkov), *Oči klamné* (K. Hašler), *Pardon, pardon signora* (N. Brodszky), *Slečno, pardon* (W. Meisel). Žánr foxtrotu a slow-foxu reprezentovaly skladby jako *Bud' zdrav, ty milý důstojníku můj* (R. Stolz), *Rio-Rita* (H. Tierney), *Svatba dřevěných loutek* (N. H. Brown), *Šerťáky bílé až začnou kvést* (F. Doelle), *Tic-ti Tic-ta* (G. Lama), *Tys nejsladším děvčetem na světě* (W. Heymann), *Vojáci, děti malovaný* (Remeš). Vojenské kapely měly také v repertoáru například indickou romanci *Hobomoko* (E. Reeves), oriental shimmy *Samum* (Cesek), passo doble *Myšky* (J. Beneš), two-step *Valencia* (J. Padilla), waltz-song *Ramona* (M. Wayne), valse-boston *Ty, jen Ty* (Arnold), či rumbu *Bianca* (W. Samuels).

S nástupem zvukového filmu začaly vojenské hudby uvádět také filmové melodie a písně. Z filmu *Tango pro Tebe* provedly skladby R. Stolze *Greta Garbo* a *Pohádka štěstí*, od stejného autora waltz *Neptej se proč* (z filmu *Dozněla píseň*), či *Pohádku z Tahiti* N. H. Browna z filmu *The Pagan*. Velmi oblíbený byl také pochod *Náš starý c. k. polní maršálek* J. Beneše z filmu *C. a k. polní maršálek*, či *Růžové psaníčko* z filmu *On a jeho sestra*.

Z uvedených děl je zřetelné, že žánrový rozptyl vojenských hudeb byl skutečně obrovský. Pokud nechtěly vojenské kapely ztratit své posluchače a tím i nemalý výdělek, musely se často přizpůsobit požadavkům náročného obecnstva a reagovat na ně. Kromě osvědčených skladeb autorů „klasické“ hudby uváděly také díla tehdejšího „mainstreamu“ a lze proto předpokládat, že jejich repertoár měl potenciál zaujmout posluchače všech věkových generací.

¹⁰¹ N, ročník 68, číslo 218, strana 3. (22. 9. 1932)

3.2.1 Promenádní koncerty

Promenádní koncerty vojenských hudeb ve Smetanových sadech, označované také jako koncerty v městském parku, sadové koncerty či hudby v parku, navazovaly na bohatou tradici z 19. století, kdy byly mezi posluchači velmi populární. Obvykle se konaly v letní sezoně, tedy v období od počátku měsíce května až do konce srpna. Pokud však panovalo přijatelné počasí, započala sezóna dříve (např. v roce 1929 uspořádala hudba 6. pěšího pluku první koncert v sadech již 31. března). Na přelomu srpna a září bývaly tyto produkce přerušeny, jelikož hudba opouštěla město a doprovázela vojsko na manévry. Po návratu ze cvičení pak bylo v jejich pořádání pokračováno v rámci tzv. podzimní sezóny a v případě vhodných klimatických podmínek trvaly až do konce září (v roce 1928 dokonce vojenská hudba č. 6 hrála na posledním koncertě v sadech až 14. října). Mimo to účinkovaly nepravidelně vojenské orchestry také na promenádních koncertech na Masarykově náměstí, především v zimních měsících.

Od roku 1918 se v hudebním pavilonu pořádaly nanejvýš jednou týdně, a to především v neděli. Konaly se však velmi nepravidelně a doba jejich začátku musela být oznamována v tisku, na plakátech či v letácích. Počínaje rokem 1921, kdy už působila v Olomouci i druhá vojenská kapela, se počet koncertů v sadech zvýšil. Byl ustálen cyklus vystoupení vojenských hudeb v městském parku, a to dvakrát týdně, v neděli a svátek od 10.30 do 12 hodin a ve čtvrtek od 18 do 19.30 hodin (následně až do 20 hodin).¹⁰² Obě kapely se vždy po týdnu v produkcích střídaly, a obecnost tak mělo možnost srovnání jak z hlediska repertoáru, tak i po stránce umělecké úrovně. Od roku 1933, po odchodu pěšího pluku č. 27 z Olomouce, zůstaly koncerty pořádány ve stejné intenzitě, avšak produkci už musela zajistit pouze jedna vojenská hudba.

Při těchto koncertech vybíralo posádkové velitelství vstupné. Ze zisku pak zaplatilo určitou sumu městu, část věnovalo dobročinným účelům, a jistý obnos zůstal pluku v jeho majetku. Civilní obyvatelstvo a vojenští gážisté platili 1 korunu, vojáci včetně hodnosti četaře 50 haléřů. Děti do deseti let v doprovodu rodičů pak měly vstup volný. Otázka vstupného se však jevila velmi citlivou a posádkové velitelství, které tyto koncerty spolu s hudbou za povolení městské rady pořádalo, se díky tomu stávalo častým terčem kritiky. Návštěvníci měli za to, že „...za starého Rakouska byly koncerty

¹⁰² Roku 1934 byly nedělní koncerty přeloženy na úterý.

vojenských hudeb pořádány bezplatně“.¹⁰³ Tato domněnka však byla zcela mylná, protože za vojenské koncerty se v Olomouci v druhé polovině 19. století běžně platilo.

Konání promenádních koncertů schvalovalo na svém zasedání městské zastupitelstvo vždy na počátku roku. Zároveň rada určovala podmínky, za jakých vojenské hudby v sadech mohly účinkovat. Například v roce 1924 městská rada vydala rezoluci, podle které muselo posádkové velitelství z každého koncertu odvést městu 550 korun do fondu pro zvelebování sadů a rovněž zaplatit příslušnou dávku ze zábav. Tento poplatek pak - dle dochovaných informací¹⁰⁴ - pravděpodobně zůstal na stejné výši i pro následující léta a nezvyšoval se. Pro představu za rok 1925 město získalo celkem 22 tisíc korun, plus další obnos ze zábavní daně. Mimo to věnovalo posádkové velitelství z čistého výtěžku finance humanitárním korporacím a všeobecně užitečným spolkům, a to z těch koncertů, které byly v jejich prospěch pořádány. O těchto dobročinných aktivitách pak podávala vojenská správa veřejný výkaz. Z koncertů v sadech za sezónu 1925 kupříkladu připadlo Družině osleplých vojínů 4000 Kčs, Československému Červenému kříži 1932 Kčs, výboru pro postavení vzorné školy ve zrušeném francouzském území 2700 Kčs, posádkovému osvětovému odboru 2556 Kčs a 40 haléřů. Z výtěžku dvou koncertů správa věnovala výboru pro postavení Smetanova pomníku 2000 a 1180,40 Kčs, výboru pro postavení leteckého Slavína v Praze 1881,50 a 1061,20 Kčs, a výboru pro postavení Štefánikova domu v Praze 993 a 1137 Kčs. Z jednoho koncertu byl také věnován finanční obnos olomoucké okresní péči o mládež a spolku Olomucia. Zisk z této produkce však nebyl posádkovému velitelství znám, poněvadž jak okresní péče o mládež, tak Olomucia, si vstupné vybíraly samy. Z výtěžku koncertů, jejichž čistý výnos zůstal posádkovému velitelství, bylo darováno Národní jednotě v Pavlovicích pro podporu staroměstské menšiny 200 a 500 Kčs, družině válečných poškozenců v Olomouci 600 Kčs, Národní jednotě v Mariánském Údolí 300 Kčs, Odboru matice opavské v Bílovci 200 Kčs, a různé drobnější položky pro humánní a všeobecně užitečné podniky ve výši přes 1500 Kčs.¹⁰⁵ Pokud by se tedy sečetly všechny položky a předpokládalo se, že Olomucia a okresní péče o mládež získaly dohromady čistého zisku jen 1000 Kčs, výsledná suma by se blížila úctyhodné částce 45 tisíc korun, kterou různým způsobem darovalo posádkové velitelství z vojenských promenádních koncertů ve Smetanových sadech uspořádaných v roce

¹⁰³ N, ročník 61, číslo 172, strana 5. (2. 8. 1925)

¹⁰⁴ Z jednání městské rady existují zápisy, ve kterých stojí, že poplatek za koncerty v sadech bude ponechán ve stejné výši.

¹⁰⁵ N, ročník 61, číslo 239, strana 3. (22. 10. 1925)

1925. V dalším roce koncerty vykazaly hrubý příjem 88 tisíc korun, z nichž připadlo městu ve formě dávky ze zábav i poplatku do fondu celkem 28 tisíc korun. Honoráře hudebníků, výběřčí vstupného a jiné položky stály asi 30 tisíc. Zbývajících zhruba 30 tisíc korun pak vojenské velitelství opět věnovalo dobročinným a charitativním spolkům.

Vzhledem k tomu, že tyto koncerty stály na vysoké umělecké i organizační úrovni, propůjčovalo k jejich konání město posádkovému velitelství městské sady velmi ochotně. Zastupitelstvo si uvědomovalo také nezanedbatelnou výši peněžitého zisku. Vidina zisku byla samozřejmě lákavá i pro civilní kapely, které zasílaly na městskou radu žádosti o propůjčení sadů ke konání koncertů za vstupné. Rada tyto žádosti striktně zamítala s odůvodněním, že by v letní sezóně nebylo téměř dne, aby byl park přístupný zadarmo. Pro tyto kapely tedy ochotně propůjčovala sady Schillerovy a až do roku 1929 nepovolovala ve Smetanových sadech vystoupení jiných kapel, než vojenských. Výjimky však nastávaly v situacích, kdy byly obě vojenské hudby zaneprázdněny povinnostmi účinkovat při služebních akcích.¹⁰⁶ V takových případech obvykle hrála v sadech městská kapela, orchestr Sokola, či hudba železničních zřízenců. Poslední jmenovaná pod taktovkou kapelníka Josefa Vrátného koncertovala i 2. července 1927 ve prospěch Okresní péče o mládež. Velitelství olomoucké posádky při této příležitosti povolilo účast některých vojenských hudebníků k zesílení tohoto tělesa. Civilním kapelám rada dovolovala vystupovat ve Smetanových sadech také v období, kdy hudby pěších pluků působily mimo město, a to především v případech, kdy následovaly vojsko na manévry. Musely však do městské pokladny odvést stejný poplatek jako hudby vojenské.

V roce 1929 vstoupilo v platnost nařízení Ministerstva národní obrany, podle kterého nesměly být vojenské hudby „*propůjčeny levněji než za honorář, který požádají místní civilní spolky.*“¹⁰⁷ Městskou radou tak byla z tohoto důvodu oslovena mimo jiných i sokolská kapela, která v létě téhož roku začala v sadech koncertovat místo vojenských orchestrů. Olomoucké obyvatelstvo bylo tímto rozhodnutím velmi pobouřeno a „...*těžce neslo, že prvotřídní koncerty vojenské hudby nahrazovány jsou koncerty hudeb druhořadých.*“¹⁰⁸ Bez povšimnutí nezůstala ani záležitost týkající se

¹⁰⁶ „... *Páni a dámy na promenádách, zejména v sadech, procházeli se bez svrchníků, marně čekající na koncert. Vojenská hudba byla v neděli činná na jiných místech.*“ (na vojenských sportovních slavnostech). Viz: N, 25. 4. 1923, str. 4.

¹⁰⁷ Výnos zveřejněný ve Věstníku Ministerstva národní obrany vydaném dne 13. 7. 1929.

¹⁰⁸ N, ročník 65, číslo 189, strana 3. (20. 8. 1929)

výtěžku z koncertů. To dokazuje i následující komentář otištěný v novinách: „...*Olomoucké obecnstvo bude velice zajímati otázka, kterak se naloží s čistým ziskem a jak se o příjmech povede přehled. Je nemyslitelno, aby výtěžku smělo se použití k účelům stranickým. Po korunce se skládáme všichni a máme kontrolní právo. Totéž stanovisko zaujímáme ovšem i vůči jiným hudebním sborům.*“¹⁰⁹ Nato zareagovaly různé olomoucké korporace a spolky, které ve svých žádostech určených městské radě chtěly na koncertech účinkovat. Zastupitelstvo však ke konci srpna roku 1929 rozhodlo, že vystoupení v městských sadech budou pořádána v režii správy městských sadů a hrát budou znovu, ne však pokaždé, plukovní hudby. Ostatní kapely zatím směly v parku koncertovat pouze v případě, pokud již měly zadané termíny.

O oblíbenosti vojenských produkcí v parku svědčí velké množství pochvalných komentářů, které často uváděly, že daný koncert byl velmi četně navštíven a publikum nadmíru spokojeno. Městský park býval v době koncertu místem setkávání Čechů, Němců i Židů. Především pro příslušníky „vyšší“ společenské vrstvy představovala dopolední promenáda při koncertu v sadech neodmyslitelnou součást dne klidu a pro mnohé byla významnou společenskou událostí. Pouze pokud se v Olomouci konala výraznější slavnost, byla návštěva slabší. Nicméně obecnstvo si na tyto produkce tak zvyklo, že se s nimi v zimním období jen velmi nerado po dobu zimní loučilo. Dokladem může být povzdech recenzenta, který v tisku poznamenal: „...*Promenády byly plné, všude ruch a rozhovor, co chybělo, byl jen dopolední koncert vojenské hudby, kterýžto stesk byl z mnoha úst vyslovován. Máme zde přece dvě vojenské hudby, mluví se mnoho o sblížení armády s obyvatelstvem, nuže: Hic Rhodus, hic salta!*“¹¹⁰ Následující týden tytéž noviny otiskly vyjádření vojenského tiskového referenta, který na výtku reagoval slovy: „*Ve 258. čísle vašeho ct. listu pronešena byla stížnost, že v neděli dne 12. t. m. nebyl pořádán vojenský koncert. K tomu dovoluji si oznámiti, že koncerty počínají dnem 1. května a končí 30. zářím. V říjnu nebo v listopadu nemůže nikdo žádati, aby vojenská hudba podala prvotřídní výkon, stojí-li hodinu na náměstí za chladného počasí.*“¹¹¹ Na pozdější dotaz, jak je tedy možné, že hudba při koncertě na posádkovém kluzišti podává navzdory zimě velmi slušný výkon, však nebylo odpovězeno.¹¹²

¹⁰⁹ N, ročník 65, číslo 181, strana 3. (9. 8. 1929)

¹¹⁰ N, ročník 58, číslo 258, strana 4. (14. 11. 1922)

¹¹¹ N, ročník 58, číslo 265, strana 4. (22. 11. 1922)

¹¹² N, ročník 59, číslo 47, strana 4. (27. 2. 1923)

Hudba se však při koncertech nezavděčila vždy všem a některé skladby se setkaly přímo s nelibostí. Největší kontroverzi způsobila píseň *Hranice vzplála na břehu Rýna*, zakomponovaná do směsi národních písní provedené na promenádním koncertě ve Smetanových sadech hudbou pěšího pluku číslo 27. Za její uvedení byla hudba i se svým kapelníkem silně kritizována, jelikož mnohým se tato skladba jevila jako tendenčně protikatolická, urážející city katolíků. Vojenské hudbě pak nespokojení návštěvníci vzkázali, aby byla nábožensky nestrannou a pro všechny.¹¹³

Vojenské orchestry také účinkovaly na mimoslužebních koncertech na Masarykově náměstí před radnicí. Tato vystoupení byla často ohlašována jako „mimořádné promenádní koncerty“. Konala se zejména v zimních měsících, nejčastěji v neděli nebo na státní svátek, a to z toho důvodu, aby je Olomoučané navštívili v co možná nejhojnějším počtu. Mnoho z nich se pořádalo ve prospěch různých dobročinných a spolkových organizací, k nimž kupříkladu patřila Masarykova liga proti tuberkulóze, fond k udržování vojenských hrobů, Masarykova letecká liga, propagační fond Moravského aeroklubu či stavební fond Hudební školy Žerotín. Vojenské kapely hrály také ve prospěch zřízení stadionu na posádkovém hřišti, zbudování Smetanova či Masarykova pomníku nebo stavby mauzolea jihoslovanským vojákům. Při některých z nich se rovněž vybíralo vstupné,¹¹⁴ výtěžky putovaly například vdovám a sirotkům po padlých vojínech, fondu Československého Červeného kříže, na zlatý poklad republiky, sirotkům při příležitosti sbírky v rámci Dětského dne apod. Některé akce se pravidelně opakovaly. Ačkoli měly produkce vojenských hudeb na tomto místě poměrně dlouhou tradici (za dob monarchie tam stála socha císaře Františka Josefa I.), od poloviny 20. let začalo být poukazováno na to, že Masarykovo náměstí trpí značnou dopravní frekvencí a tudíž není pro poslech hudby příliš vhodné. Posádkové velitelství společně s městskou radou tedy rozhodlo, že pokud budou koncerty pořádány mimo Smetanovy sady, budou se konat na náměstí Wilsonově mezi Mariánským sloupem a Jupiterovou kašnou, tedy na místě, které je dostatečně široké a kde hudba dopravou rušena nebude. K vlastní realizaci však nedošlo. Hlavní příčinou se ukázala být nevyhovující dlažba náměstí, která „...nehodí se pro 10 centimetrů vysoké kramflíčky promenujících slečen“,¹¹⁵ a na kterou patrně město nechťelo ani příliš upozorňovat. Posádkové hudby tak na Wilsonově náměstí účinkovaly pouze při slavnostních vojenských přehlídkách.

¹¹³ N, ročník 68, číslo 149, strana 3. (25. 6. 1932)

¹¹⁴ V takovém případě si vstupné vybíraly dobročinné organizace samy.

¹¹⁵ N, ročník 62, číslo 284, strana 3. (14. 12. 1926)

O repertoáru, který vojenské hudby při promenádních koncertech provedly, se dochovalo velké množství informací. Zatímco v prvních letech samostatné republiky se v tisku a na plakátech pořad koncertů objevoval jen velmi sporadicky a mnohdy ani vystoupení nebylo ohlášeno, od roku 1925 se podařilo nashromáždit téměř 400 koncertních programů. Vojenské orchestry účinkovaly ve Smetanových sadech v průměru čtyřicetkrát za rok, nejvíc v roce 1926, kdy bylo uspořádáno na 51 koncertů vojenských hudeb. Na Masarykově náměstí pak obvykle hrály v rámci civilního vystoupení zhruba pětkrát ročně. Nemalé množství koncertů se však z důvodu nepříznivého počasí neuskutečnilo.

3.2.2 Lidové koncerty

Kromě promenádních koncertů v městském parku účinkovaly vojenské hudby také na tzv. koncertech lidových, při kterých se nevybíralo vstupné. Po vyhlášení samostatné republiky si posádkové velitelství v Olomouci společně s městskou radou čím dál více uvědomovaly potřebu zprostředkovat vojenskou hudbu i obyvatelům žijícím v olomouckých předměstích, stejně jako těm, pro které i nepatrné vstupné jedna koruna jako vstupné na promenádní koncert v sadech představovala nemalou částku. Již v polovině roku 1919 zamýšlelo posádkové velitelství uspořádat bezplatné produkce, které by byly přístupny širším vrstvám, a to především chudým dělníkům. Nejvhodnějším místem pro pořádání těchto koncertů se zdály být Hodolany a Hejčín, tedy olomoucká předměstí, kde právě žilo nejvíce dělníků. Hudba měla hrát vždy v pátek od 7. do 8. hodiny večer, a sice jeden týden v Hodolanech, druhý týden v Hejčíně. O koncertech se však nedochovalo jakékoli zmínky, a je tedy velmi pravděpodobné, že k jejich realizaci vůbec nedošlo.

V první polovině roku 1921 vydalo Ministerstvo národní obrany rozkaz, který vojenským hudbám pořádání pravidelných bezplatných koncertů přímo nařizoval.¹¹⁶ 1. června toho roku tedy uspořádala odbočka Svazu československého důstojnictva v Olomouci první tříhodinový koncert vojenské hudby, na kterém se nevybíralo vstupné. Probíhal v zahradě důstojnického kasina v Masarykových kasárnách, a svůj program předvedla úplná hudba pěšího pluku číslo 27 řízená kapitánem Václavem Fialou. Přestože kapelník působil ve své funkci teprve krátce, jen necelý půlrok, podle

¹¹⁶ N, ročník 57, číslo 127, strana 3. (5. 6. 1921)

článku neznámého recenzenta uvedeném v tisku dokázal, že je schopen ovládat orchestr pevnou rukou a přitom s velkým uměleckým citem. Vojenskou hudbu pod jeho vedením kritika chválila především za svoji značnou technickou vyspělost a dlouhotrvající aplaus početného obecnstva po každém uvedeném čísle to dokazoval. Spokojení návštěvníci také brali s povděkem skutečnost, že přístup na koncert byl volný všem bez rozdílu, a že se tím tak pořadatelé vymanili z přežitého přísného rakouského kastovníctví.¹¹⁷ Připomeňme však, že i za časů monarchie se řada vojenských koncertů konala zdarma. Ve stejném týdnu Svaz uspořádal obdobný bezplatný koncert v důstojnické zahradě, na kterém však účinkovala hudba pěšího pluku číslo 6. Během následujících dvou let se pak nepravidelně pořádaly lidové koncerty v Michalském výpadě, na nichž se obě vojenské hudby střídaly. Začátky těchto produkcí velitelství zpočátku stanovilo na 6. hodinu večerní, nicméně na četná přání obecnstva se posunuly o půl hodiny tak, aby i lidé dlouho pobývajících v zaměstnání měli možnost zadarmo kapele naslouchat. Vojenská správa v případech začátků bezplatných koncertů reagovala velmi pružně a vstřícně a často prosbám publika vyhověla.

V květnu roku 1923 olomoucké posádkové velitelství ve spolupráci s městskou radou začalo obnovovat myšlenku o uspořádání cyklu lidových koncertů vojenských hudeb v předměstích Olomouce. Velkým problémem se však záhy ukázal být výběr místa vystoupení. Hudebníci totiž potřebovali svůj prostor, stejně jako obecnstvo, které se očekávalo ve značném počtu. Z akustického hlediska pak musela být hudba velmi dobře slyšet a nesměla být přehlučena např. přílišným dopravním ruchem. Nejvhodnějším místem pro pořádání koncertů tedy bylo určeno prostranství v Hodolanech před Mačákovým hostincem (později na Chelčického náměstí), ve Chválkovicích před továrnou Josefa Mikšovského (následně na Selském náměstí) a v Hejčíně na náměstí u kapličky (na žádost tamního obecnstva od roku 1925 na sokolském hřišti nebo v místních sadech). Hudby pak i nadále hrály v Michalském výpadě a od roku 1926 byly také každoročně pořádány jeden až dva bezplatné koncerty ve Smetanových sadech. V ostatních částech Olomouce, jako např. v Pavlovičkách, Nových Sadech či Řepčíně, nebyly lidové koncerty vojenských hudeb pořádány. Tato realita rozhněvala občany Řepčína natolik, že v roce 1925 zaslali městské radě města Olomouce dopis, ve kterém stálo: „... *Domnívali jsme se, že při stanovení míst pro koncerty bude spravedlivě přihlášeno k tomu, aby hudebního požitku popřáno bylo všem*

¹¹⁷ N, ročník 57, číslo 126, strana 3. (4. 6. 1921)

obcím a nikoliv pouze některým. Tak na příklad určeno, aby vojenská hudba koncertovala střídavě v Hejčínských sadech a na sokolském hřišti v Hejčíně. Rádi bychom věděli, proč místo na sokolské hřiště nebylo stanoveno, aby koncert konal se i v Řepčíně, vždyť řepčínští jsou stejně poplatníky Vel. Olomouce jako hejčínští. Jsou-li kladeny na nás stejné požadavky daňové a přírážkové pak žádáme, aby spravedlivě bylo postupováno při poskytování různých výhod. Městskou radu v Olomouci žádáme, aby již příští koncert konal se v Řepčíně před hostincem U Burešů, nadále pak, aby se koncerty konaly střídavě jednou v Hejčíně, jednou v Řepčíně. Doufáme, že nebude potřeba na to více upozorňovati a že naším oprávněným požadavkům bude vyhověno.“¹¹⁸ Tato žádost však vyslyšena nebyla a o čtyři roky později namísto Řepčína městská rada ujednala s posádkovým velitelstvím dohodu o pořádání bezplatných produkcí vojenských hudeb v Černovíře u Pomníku padlým na Frajtově náměstí.

Lidové koncerty byly obvykle naplánovány na období od začátku května do konce července. Zpočátku byly konány pravidelně každé úterý od 18 do 19 hodin, v pozdějších letech docházelo ke změnám. Datum i místo všech lidových koncertů se tudíž na konci dubna objevovalo v místním tisku. V každé z vybraných lokalit uspořádala hudba během sezóny celkem tři (někde i čtyři) koncerty, jeden v květnu, druhý v červnu, třetí v červenci. V praxi to znamenalo, že jeden koncert od druhého, pořádaného na stejném místě, od sebe dělily minimálně tři týdny. Program vystoupení sestával v naprosté většině ze skladeb, které vojenské hudby již dříve uvedly při promenádních koncertech ve Smetanových sadech. Nebyly tedy předváděny premiérové kusy, avšak kapelníci obou hudeb dbali na to, aby ani jedna skladba nezazněla v jedné sezóně na témže místě dvakrát. Rovněž dramaturgie byla velmi podobná – na úvod zazněl pochod, následoval valčík, po něm závažnější skladby, dále taneční kus nebo píseň a končilo se známými šlágry či potpourri. Kupříkladu 1. června 1927 provedla hudba pěšího pluku č. 6 na koncertě v Michalském výpadě následující program: J. Fučík – pochod *Vjezd gladiátorů*, F. Dvořák – valčík *Zvuky Vltavy*, A. Lortzing – Overtura k opeře *Car a tesař*, E. Carosio – píseň *Ritorna*, 5. B. Leopold - směs *Jihoslovenské perly*.¹¹⁹ Ve stejném roce, 1. května, došlo dokonce k situaci, kdy stejná kapela hrála ve Smetanových sadech kromě obvyklého nedělního promenádního koncertu od 10.30 do 12 hodin také večer od 18 do 19 hodin na koncertě lidovém. Dopoledne provedla tento repertoár: V. Vačkář - pochod *Probuzení*, C. M. Ziehrer – valčík *Tuláci*, J. F. Halévy –

¹¹⁸ N, ročník 61, číslo 134, strana 5. (17. 6. 1925)

¹¹⁹ N, ročník 63, číslo 124, strana 4. (29. 5. 1927)

Předehra k opeře *Židovka*, J. Horák – *Romance*, B. Smetana – *Fantasie z opery Prodaná nevěsta*; večer pak zaznělo: J. Malý – pochod *V jeden šik*, E. Waldteufel – valčík *Polární hvězda*, V. Hřímálý – *Ouvertura k opeře Zakletý princ*, A. Ch. Adam – *Fantasie z opery Postilion z Lonjumeau*, P. I. Čajkovskij – *Chant sans paroles*, E. Kálmán – *Směs z operety Cirkusová princezna*. Dle dochovaných zpráv byly hojně navštíveny oba koncerty.¹²⁰

Lidové koncerty vojenských hudeb měly zásadní vliv na kulturní povědomí nejchudších vrstev obyvatel a také občanů žijících v okrajových částech Olomouce. Vzhledem k poměrně vysokým cenám vstupenek pro ně byly divadelní, operní a jiné koncertní či spolkové akce takřka nepřístupné. Vojenská kapela tak představovala pro mnohé prakticky jediný hudebně-kulturní element, se kterým se za svůj život setkali. Zařazováním děl českých skladatelů do programu povzbuzovala u některých posluchačů pocit národního uvědomění a snažila se zabránit tomu, aby mezi lidmi zavládl dojem jakési kulturní izolace. I z tohoto důvodu se tyto lidové koncerty, stejně jako vojenská hudba samotná, těšily velké oblibě.

3.2.3 Civilní monstrkoncerty

Termínem „monstrkoncert“ (někdy se uváděl také název „monstrekoncert“ či „monsterkoncert“) se označoval specifický typ vojenského koncertu, při kterém docházelo ke spojování dvou či více vojenských kapel v jeden velký orchestr. Tyto produkce se poprvé objevily v první polovině 19. století v Prusku a záhy se staly natolik oblíbené, že se jejich provozování rozšířilo i do oblastí rakouské monarchie.¹²¹

Spojených vojenských kapel se využívalo kromě služebních produkcí také při komerčních vystoupeních. Zatímco služební monstrkoncerty byly v Olomouci pořádány v předvečer výročí samostatného Československa na akademii v sále městské Reduty či v Národním domě, nebo při oslavách bitvy u Zborova, civilní se konaly především v letních měsících ve Smetanových sadech.

Z doby První republiky se podařilo shromáždit údaje o třinácti monstrkoncertech, z toho šest jich bylo komerčních. Za zmínku stojí, že poslední

¹²⁰ N, ročník 63, číslo 101, strana 4. (1. 5. 1927)

¹²¹ VIČAROVÁ, E.: *Rakouská vojenská hudba 19. století a Olomouc*. Olomouc 2002, str. 74.

monstrkoncert se v hanácké metropoli proběhl v říjnu roku 1928, takže od té doby již nebyl žádný uspořádán.

Ke konání těchto produkcí se posádkové velitelství uchýlovalo především z finančních důvodů. Účinkování mohutného vojenského orchestru, čítajícího mnohdy přes sto hudebníků, veřejnost vnímala jako slavnostní a senzační událost. Zpravidla se těšilo mimořádné návštěvě obecnstva, a ze vstupného, které bývalo oproti jiným koncertům zvýšeno,¹²² pak vojenské hudby inkasovaly nemalé peníze. Zlomek tohoto obnosu, podobně jako část z výtěžku z proménádních koncertů, posádkové velitelství věnovalo dobročinným spolkům, větší díl financí pak použilo pro potřeby olomoucké posádky, např. ve prospěch zřízení stadionu na posádkovém hřišti. Na tato vystoupení pak tisk svými anoncemi obzvlášť upozorňoval, čímž se těmto akcím dostalo poměrně velké reklamy.

Na rozdíl od jiných typů produkcí vedli mohutný vojenský orchestr při monstrkoncertech vždy samotní kapelníci, kteří se většinou v dirigování střídali. Posluchači tak měli možnost porovnat případný odlišný styl vedení hudebního tělesa.

První koncert spojených vojenských kapel se v československé Olomouci uspořádal 3. září 1921 za účinkování hudeb 13. a 27. pěšího pluku. Pod střídavým vedením kapelníků J. Gedenka a V. Fialy byl proveden následující program: B. Smetana – Předehra k opeře *Libuše* (dirigoval kapelník Fiala), R. Wagner – *Vjezd bohů do Valhaly* z opery *Rýnské zlato* (dirigoval kapelník Gedenk), Klemm – *Velká fantazie z děl českých mistrů* (Fiala), J. F. Halévy – Úvod k opeře *Židovka* (Gedenk), A. Dvořák – *Slovanský tanec č. 1 a 4* (Gedenk), E. Štolc – *Naše Tatry* (Fiala).¹²³

V rámci oslav stého výročí narození a čtyřicátého výročí úmrtí Bedřicha Smetany koncertovaly spojené plukovní hudby 6. a 27. pěšího pluku ve Smetanových sadech před jedním z pavilonů výstaviště. Program sestával pouze ze skladeb B. Smetany a zazněly: Slavnostní předehra k opeře *Libuše*, Velká fantazie z opery *Braniboři v Čechách*, Fantazie z opery *Prodaná nevěsta*, Úryvky z opery *Hubička*, Slavnostní předehra *D dur* a Směs z opery *Dalibor*.¹²⁴ Koncert byl následně hodnocen velmi rozpačitě, vytykalo se především umístění před výstavní pavilon, které „... je nevhodné a neosvědčilo se. Pavilon hudební jest lepší, ovšem pro 100 osob nestačí.

¹²² Například při monstrkoncertě konaném 3. září 1921 se vybíralo vstupné 3 koruny. Viz: N, ročník 57, číslo 199, strana 5. (1. 9. 1921)

¹²³ N, ročník 57, číslo 199, strana 5. (1. 9. 1921)

¹²⁴ N, ročník 60, číslo 131, strana 3. (7. 6. 1924)

V neděli trpěli účinkující velkým slunečním žářem a zvuky hudby nerozdělovaly se po sadech tak, jako jindy.“¹²⁵

Roku 1925 se na Ministerstvo národní obrany obrátila s žádostí o pomoc Družina osleplých vojínů v Praze, která se dostala do tíživé finanční situace. Ministerstvo rozhodlo, že každá plukovní hudba uspořádá jeden koncert ve prospěch fondu Družiny. Olomoucké posádkové velitelství uspořádalo jeden písňový koncert za účinkování koncertní pěvkyně Leopoldy Hanusové, druhý pak obstaraly spojené hudby 6. a 27. pěšího pluku. O tomto vystoupení se však nedochovaly žádné bližší informace.¹²⁶

Monstrkoncert vojenských hudeb č. 6 a 27 byl ve Smetanových sadech uspořádán také 9. července 1926 v rámci slavnosti odhalení památníku padlým jugoslávským vojákům v Olomouci. Orchester, který dirigoval pouze kapelník Fiala, provedl: R. Stolz – *Charvátský pochod*, J. Rozkošný – *Předehra k opeře Svatojánské proudy*, I. Zajc – *Dueto a finale z opery Mikuláš Zrinský*, Klemm – *Fantasie ze skladeb českých mistrů*, G. Verdi – *Druhé finale z opery Aida*, Leipold – *Charvátská směs*, I. Zajc – *Večer na Sávě*.¹²⁷ Z uvedeného programu je zřejmé, že orchestr při příležitosti této jugoslávské slavnosti předvedl zejména skladby jihoslovanských a českých autorů. Především pak směsi národních písní z obou zemí posluchači podle všeho bouřlivě a s nadšením přijali.¹²⁸

Skladby provedené na monstrkoncertech odhalují, že vojenské hudby při nich využívaly prakticky stejného repertoáru, jako na jiných vojenských koncertech a že žádné nové specifické skladby pro tuto příležitost nenacvičovaly. Pravděpodobně se více dbalo na výsledný mohutnější zvukový dojem, než na předvedení nějakého nového, složitějšího repertoáru. Důkazem může být i program posledního mimoslužebního koncertu spojených hudeb pluků č. 6 a 27 konaného 27. května 1928, na kterém zaznělo: K. Kovařovic – *Fantasie z opery Psohlavci*, V. Šťastný – *Fiori Italiani*, A. Dvořák – *Fantasie z opery Rusalka*, E. Kálmán – *Směs z operety Cirkusová princezna*.¹²⁹ Všechny tyto uvedené skladby mělo olomoucké publikum možnost již několikrát slyšet při proměnádních koncertech. Následná recenze z tisku konstatovala, že kromě dvou vojenských hudeb „...obecenstvo nějakého „monstre“ ani

¹²⁵ N, ročník 60, číslo 133, strana 3. (11. 6. 1924)

¹²⁶ N, ročník 61, číslo 125, strana 5. (5. 6. 1925)

¹²⁷ N, ročník 62, číslo 152, strana 4. (8. 7. 1926)

¹²⁸ N, ročník 62, číslo 156, strana 3. (13. 7. 1926)

¹²⁹ N, ročník 64, číslo 121, strana 4. (25. 5. 1928)

*nepozorovalo..., ale obvyklé vstupné 1 Kč zažilo změny, neboť se vybíralo „monstre“ vstupné Kč 2.40 a k tomu 10 haléřů za program ve vojenských kancelářích zhotovený.*¹³⁰

Ačkoli na monstrokonzertech nebyly prováděny nové skladby, obecně se tyto produkce vojenských hudeb setkávaly s úspěchem u publika a plnily tu funkci, kterou měly – tedy především zajistit posádkovému velitelství větší finanční zisk. Pro Olomoučany pak také představovaly poměrně zajímavé zpestření uprostřed tradičního „kolotoče“ promenádních koncertů.

3.2.4 Ostatní mimoslužební produkce vojenských hudeb

Kromě promenádních a lidových koncertů i monstrokonzertů účinkovaly vojenské kapely také při jiných civilních příležitostech. Koncem roku 1921 byl na posádkovém kluzišti¹³¹ dokončen hudební pavilon a v lednu roku následujícího se v něm uskutečnil první koncert vojenského orchestru. Hudba tak měla za úkol vytvářet bruslícím i nebruslícím návštěvníkům jakousi zvukovou kulisu. Zpočátku měli možnost tuto sportovní činnost provozovat při tónech hudby každou neděli, kdy kapela hrála odpoledne po dobu dvou hodin. Od roku 1923 na přání obecnstva vzrostla intenzita koncertů na kluzišti natolik, že se posádkové velitelství rozhodlo pořádat tato vystoupení každé úterý a čtvrtek od 18 do 20 hodin a každou neděli od 10 do 12 hodin. Vojenské hudby se při těchto produkcích nepravidelně střídaly. Počínaje rokem 1926 se pak koncerty konaly především o nedělích a mimořádně i v jiném dni v týdnu. Vstupné se vybíralo ve stejné výši, jako při promenádních koncertech v sadech. Vzhledem k tomu, že led na kluzišti byl přírodní, mohly se tyto koncerty konat pouze v zimě a jen v případech, když teplota klesla pod bod mrazu. Takové podmínky však musely být velmi nepříjemné pro samotné hudebníky. Ačkoli posádkové velitelství přísně dbalo na to, aby hudba podávala pokud možno vždy vynikající výkony, při velkých mrazech zajisté trpěly nástroje muzikantů, celkové ladění orchestru, a tím i celková kvalita koncertu.¹³² Pouze při extrémně nízkých teplotách docházelo ke zrušení koncertu.¹³³

¹³⁰ N, ročník 64, číslo 129, strana 3. (5. 6. 1928)

¹³¹ Jednalo se o posádkové hřiště upravené na kluziště.

¹³² N, ročník 61, číslo 25, strana 4. (31. 1. 1925)

¹³³ Například 3. února 1929, kdy teplota klesla až na -29°C. Viz: N, ročník 65, číslo 30, strana 3. (5. 2. 1929)

Ačkoli tyto produkce představovaly „zimní náhradu“ promenádních koncertů, o prováděném repertoáru se nedochovalo jakékoli zmínky. Dá se však předpokládat, že skladby, které na kluzišti zaznívaly, se nelišily od těch, jež plukovní hudby uváděly i při jiných vojenských koncertech.

Kromě posádkového kluziště vystupovaly kapely také na plovárně na Envelopě. Účinkování vojenské hudby na tomto místě mělo za cíl především přilákat na plovárnu co nejvíce lidí. Rovněž anonce uvedené v novinách lákaly Olomoučany na to, aby nepromarnily jedinečnou příležitost koupat se při koncertě.¹³⁴ Otázkou nicméně zůstává, do jaké míry návštěvníci plovárny či kluziště hudbu skutečně poslouchali a nakolik ji vnímaly jen jako hudební doplněk v rámci vlastní sportovní činnosti.

Vojenské orchestry účinkovaly také při vybraných fotbalových zápasech konaných zejména na posádkovém hřišti. Koncertovaly buď před začátkem utkání, o poločase či po jeho skončení, mnohdy však také hrály v průběhu celého utkání. Návštěvníci sportovní akce tak měli možnost vojenskou hudbu slyšet např. při zápase S. K. Hodolany versus S. K. Olomouc, ČSS Olomouc proti Posádkové jedenáctce či během zápasu mezi jedenáctkou lékařů a mužstvem Old boys S. K. Olomouc. Bližších informací, například o provedeném repertoáru nebo jakákoli následná recenze, se však nepodařilo vypátrat. Zajímavé by také bylo zjištění, zda koncertující hudba při utkání některé diváky, kteří si zaplatili vstupné, při sledování zápasu nerušila.

Vojenské kapely angažovaly pro některé své podniky také soukromé organizace. Hudbu si mohl objednat prakticky jakýkoli spolek, avšak její účinkování v občanských, náboženských či politických průvodech bylo Ministerstvem národní obrany striktně zakázáno.¹³⁵ Z tohoto důvodu se již vojenská hudba, na rozdíl od dob monarchie, nemohla účastnit kupříkladu průvodu při slavnostech Božího těla. O poskytnutí hudby rozhodovalo olomoucké posádkové velitelství, avšak pokud se jednalo o produkci hudby mimo posádku na delší čas, rozhodovalo příslušné zemské velitelství.¹³⁶ Kapely tedy zvaly na své akce například tyto instituce: Česká sportovní společnost Olomouc, Sportovní klub Olomouc, odbor Y. M. C. A., Dělnická Akademie v Olomouci, Okrášlovací spolek, Spolek olomouckých hostinských a kavárníků, Družstvo Českého divadla, Radioklub v Olomouci, Jednota Orla, Jednota Sokola, Spolek Lidový dům v Hodolanech, Českopolský klub, Odbor Československo-jihoslovenské ligy, Odbor

¹³⁴ N, ročník 60, číslo 188, strana 5. (17. 8. 1924)

¹³⁵ N, ročník 61, číslo 171, strana 4. (1. 8. 1925)

¹³⁶ N, ročník 55, číslo 63, strana 2. (16. 3. 1919)

jednoty českých soukromých úředníků, Okresní lidová jednota litovelská nebo Ženský odbor Národní jednoty v Olomouci. Každý spolek, který chtěl angažovat vojenskou hudbu, za ni musel zaplatit příslušný poplatek posádkovému velitelství. Výše této dávky závisela na typu produkce a délce jejího trvání. Některým institucím, jako například Národní jednotě v Neředíně či Sboru pro pořádání stoletých oslav Smetanových, byla hudba propůjčena zdarma. Účinkování vojenských kapel na soukromých akcích některých spolků však bylo mnohdy trnem v oku konkurenčním organizacím. Kupříkladu na Žižkových oslavách pořádaných olomouckou Jednotou Sokola hrály obě vojenská tělesa. Tato skutečnost velmi pobouřila členy místního Orla, kteří tyto slavnosti považovali za protikatolické, štvavé a konané na úkol paralelně probíhajících vlastních oslav orelských. Noviny následně otiskly jejich vyjádření, ve kterém mimo jiné stálo, že *„...pořadatelstvu ‚trucslavnosti‘ dány k dispozici zejména vojenské hudby posádkové, které za malý poplatek 1600 Kč musí na protiřímské manifestaci hráti po celý den! Koncertují již dopoledne, odpoledne celou hodinu musí hráti na seřadišti, aby tu protiřímskou náladu pozvedly. A v Sokolské zahradě budou hráti pozdě do noci! ...Naši lidé tedy právem nemohou pochopiti, že v Olomouci posádka a její velitel pomáhají dělat protiklerikální ‚trucslavnost‘.*“¹³⁷ Plukovní kapely však za První republiky účinkovaly i na mnoha akcích organizovaných Orlem, proto o podporování jakýchkoli protikatolických nálad ze strany vojenských hudeb nemůže být řeč.

V dochovaných záznamech v českých novinách se pochopitelně nevyskytuje sebemenší zmínka o angažování vojenských hudeb olomouckými německými spolky, které za dob monarchie tyto orchestry k zajištění svého kulturního programu poměrně hojně najímaly. Vzhledem k tomu, že posádkové velitelství nepropůjčovalo hudbu organizacím pouze s ohledem na národnost jejich členů, lze se domnívat, že i německé instituce v Olomouci potenciálu vojenských kapel využívaly. V takových případech se pak velitelství zajisté dostávalo pod silnou palbu kritiky z řad místních vlastenců.

¹³⁷ N, ročník 60, číslo 183, strana 4. (10. 8. 1924)

4. SPOLUPRÁCE VOJENSKÝCH HUDEB S OLOMOUCKÝMI HUDEBNÍMI INSTITUCEMI

Kooperace vojenských hudeb s olomouckými kulturními institucemi navazovala na poměrně dlouhou tradici. Za dob mocnářství využívala umělecké vyspělosti těchto kapel řada místních divadelních spolků, operní scéna Městského divadla, německý mužský pěvecký spolek Männergesangverein, Pěvecký spolek na Nové Ulici a samozřejmě také Pěvecko-hudební spolek Žerotín. Stále sílící snahy o profesionalizaci vcelku bohatého kulturního života však vedly k potřebě pozvednutí celkové umělecké úrovně. Vzhledem k tomu, že amatérské či žákovské orchestry nebyly mnohdy schopny kvalitativně ani kvantitativně zajistit hudební doprovod zmíněným institucím, a vyhovět tak jejich náročným požadavkům, angažovaly spolky právě vojenské hudebníky i kompletní vojenská tělesa, která se při realizaci obtížnějších produkcí spolehlivě uplatňovala.¹³⁸ Vojenské velitelství tuto spolupráci v podstatě podporovalo – uvědomovalo si totiž, že vojenská hudba si tímto rozšiřuje svůj repertoár, je ve větší permanenci a hudebníci si prohlubují vlastní nástrojovou dovednost a uměleckou vyzrálost. Rozhodující však byla ta skutečnost, že část výtěžku z produkce šla do plukovní pokladny.

Poměrně výrazný moment pro olomoucký kulturní život představovalo založení německého spolku Musikverein v roce 1851. Tato instituce však již od svého počátku disponovala vlastní hudbou a proto vojenské kapely pro zajištění svého programu nepotřebovala. Důkazem toho může být i skutečnost, že jakákoli byť sebemenší zmínka o spolupráci tohoto seskupení s místními vojenskými orchestry mezi lety 1918 až 1939, se vypátrat nepodařila.¹³⁹ Stejně tak se ve zkoumaných pramenech nepodařilo dohledat informace o kooperaci vojenských kapel s jinými německými hudebními spolky v Olomouci.

¹³⁸ VIČAROVÁ, E.: Rakouská vojenská hudba 19. století a Olomouc. Olomouc 2002, strana 138.

¹³⁹ Zmínka o spolupráci Musikvereinu s vojenskými hudbami se neobjevuje ani v diplomové práci Nikolý Hirnerové Olomoucký Musikverein a jeho vliv na olomouckou hudební kulturu.

4.1 Opera Městského divadla

Až do poloviny 19. století v Olomouci neexistovalo žádné stálé symfonické těleso, a vojenské orchestry tak představovaly prakticky jediné instrumentální těleso, které mohlo naplnit vzrůstající umělecké ambice místních hudebních institucí. Kapely se osvědčily zejména v Městském divadle, kde celé, či jen několik jejich členů, vypomáhaly tamějšímu orchestru. Jakousi dominantní pozici vojenských hudeb výrazně nenarušilo ani založení Městské kapely (1851), která díky uzavření smlouvy s divadlem začala fungovat jako orchestr zajišťující veškerá operní představení.¹⁴⁰ Toto těleso totiž disponovalo pouze omezeným počtem instrumentalistů, a z tohoto důvodu jej v průběhu 19. a na počátku 20. století vojenští hudebníci spolu se členy amatérských či jiných hudebních spolků nadále doplňovali.¹⁴¹

Z období let 1918–1939 se však nepodařila vypátrat jediná zmínka o spolupráci vojenské hudby či jejich hudebníků s Městským divadlem.

České divadlo, které vzniklo v roce 1920, již od počátku mělo svůj vlastní stálý orchestr a výpomoc z řad jiných kapel tak ke své činnosti téměř nepotřebovalo. V opačných případech bylo v tisku oznamováno, že produkci zajišťuje rozšířený či zesílený orchestr. Neexistuje však jediný doklad, který by prokázal, že toto rozšířené divadelní těleso bylo doplněno vojenskými hudebníky.

4.2 Žerotín

V období monarchie i První republiky navazovaly olomoucké vojenské hudby nejintenzivnější styky s Pěvecko-hudebním spolkem Žerotín. Ten totiž až do roku 1925, kdy byla založena jeho Filharmonie,¹⁴² neměl kromě nepříliš zdatného žakovského orchestru vlastní symfonické těleso na odpovídající úrovni.

I když k vzájemné spolupráci vojenských hudeb s Žerotínem docházelo i při akcích vojenských, pořádaných posádkovým velitelstvím, obě instituce společně účinkovaly zejména na produkcích organizovaných právě tímto olomouckým pěvecko-hudebním spolkem. Na sklonku monarchie a v prvních letech nového státu doprovázely vojenské kapely žerotínský sbor či doplňovaly jeho orchestr zejména při jarních

¹⁴⁰ V roce 1925 byla Městská kapela zrušena.

¹⁴¹ VIČAROVÁ, E.: Rakouská vojenská hudba 19. století a Olomouc. Olomouc 2002, strana 139.

¹⁴² Kol. autorů: Padesát let olomouckého „Žerotína“ 1880–1930. Olomouc 1931, strana 67.

koncertech. Například 21. dubna 1918 orchestr 54. pěšího pluku doplněný hudbou Žerotína a ochotníky provedl Dvořákovu *Husitskou ouverturu*, Beethovenovu *Symfonii C dur*, Smetanovu symfonickou báseň *Z českých luhů a hájů* a scénu z Blodkovy opery *V studni*.¹⁴³ Dle stávajících nařízení směl vojenskou hudbu dirigovat pouze voják, nicméně vojenské úřady přistoupily v tomto případě na kompromis, takže kromě šikovatele Plischkeho řídil některá čísla ředitel Žerotína Antonín Petzold. Rozdílů ve způsobu vedení orchestru si všimnul i neznámý recenzent, který v tomto směru uvedl, že „...o dirigentech pp. Petzoldovi a Plischkem psáti, má své obtíže. Byly zde dva směry tak od sebe vzdálené, že bych je těžko překlenul, aby se daly jen trochu srovnati.“¹⁴⁴ Referent nicméně neupřednostnil žádný z obou stylů. Jeho pozornosti neunikl také výkon orchestru – podle jeho slov nebylo připojení ochotníků a členů hudby Žerotína k vojenské kapele šťastným řešením a většímu zdaru by prospělo častější společné zkoušení. Nejproblematictější zřejmě byla souhra, která byla nejvíce patrná v houslové sekci.¹⁴⁵

Také pro jarní koncert, konaný 20. dubna následujícího roku a věnovaný památce olomouckého skladatele Josefa Nešvery, angažoval Žerotín posádkovou hudbu a městskou kapelu. Toto těleso pak na celkový počet sedmdesáti hudebníků doplnili členové Žerotína. Tři skladby provedl orchestr samostatně, a to Smetanovu *Slavnostní předehru* a *Vyšehrad* a Dvořákovu *Husitskou ouverturu*, dalších tří čísel se ujal i sbor. Zazněla Smetanova *Česká píseň*, Dvořákův *Hymnus „Dědicové Bílé Hory“* a Nešverova skladba *Naší písní* pro mužský sbor s průvodem žesťových nástrojů.¹⁴⁶ Ke spojení posádkové hudby, městské kapely a členů Žerotína došlo také v prosinci roku 1919, kdy se zmíněné těleso pod vedením sbormistra Jaroslava Wilkonského zasloužilo o realizaci Bendlova *Štědrého večera*, Mozartova *houslového koncertu D dur*, Saint-Saënsova *klavírního koncertu g moll* a Weissovy kantáty *Triumfátor*.¹⁴⁷

Olomoucká posádková hudba s Žerotínem spolupracovala také při uvedení Dvořákova oratoria *Svatá Ludmila* dne 5. června 1920 ve velké dvoraně Národního domu.¹⁴⁸ S provedením tohoto díla však nebyla kritika příliš spokojena, především vytýkala absenci některých částí skladby. Ačkoli mohutné sbory hodnotila vcelku kladně, padesátičlenný orchestr podle ní na přesvědčivou realizaci nestačil - což údajně

¹⁴³ Tamtéž, strana 58.

¹⁴⁴ N, ročník 54, číslo 94, strana 3. (24. 4. 1918)

¹⁴⁵ N, ročník 54, číslo 94, strana 3. (24. 4. 1918)

¹⁴⁶ N, ročník 55, číslo 85, strana 3. (12. 4. 1919)

¹⁴⁷ Kol. autorů: Padesát let olomouckého „Žerotína“ 1880–1930. Olomouc 1931, strana 61.

¹⁴⁸ N, ročník 56, číslo 123, strana 3. (2. 6. 1920)

poznal i leckterý laik – a napříště „...bylo by si přáti Filharmonie k tak silnému sboru, nebo aspoň tělesa jí rovnocenného, které by se dalo povolněji ovládati gestem dirigentovým.“¹⁴⁹

Po návratu pěšího pluku číslo 6 do Olomouce v létě roku 1920 navázala se spolkem Žerotín kontakty také jeho hudba, která společně s orchestrem Českého divadla a ochotníky spoluúčinkovala na jarním koncertě dne 4. května 1921. Zazněly Novákova *Maryša*, *Vražedný milý* a *Nesčasná vojna* (vše s doprovodem orchestru), dále Fibichova selanka *V podvečer* a Dvořákův *Žalm 149*.¹⁵⁰ Vojenská hudba číslo 6 spolu s hudbou 27. pěšího pluku doprovázela sbor Žerotína také o rok později 27. května, kdy olomoucký posádkový Osvětový odbor uspořádal v kostele Panny Marie Sněžné duchovní koncert. Na akci zaznělo Dvořákovo *Stabat Mater*.¹⁵¹ Podle dostupných pramenů se patrně jedná o jedinou uskutečněnou hudební spolupráci vojenské hudby číslo 27 s Žerotínem.

Kooperace hudby pěšího pluku číslo 6 s pěvecko-hudebním spolkem však pokračovala i nadále. Dne 5. dubna 1924 se plukovní kapela představila na koncertu Žerotína v rámci Smetanových oslav, na jehož programu byla znovu také Smetanova *Česká píseň*.¹⁵² S žerotínskou Filharmonií a členy orchestru městského divadla pro změnu účinkovala 12. dubna 1926 při jarní slavnosti na počest Zdeňka Fibicha, kde pod vedením Gustava Pivoňky zazněly kromě autorových komorních skladeb i jeho dvě kantáty – *Meluzína* a *Jarní romance*.¹⁵³ S žerotínskou hudební školou pak hudba 6. pluku nastudovala a 12. května 1927 v městském divadle provedla dětskou zpěvohru *Zlatá niť* skladatele Alberta Peka.¹⁵⁴

Zajímavý hudební kus zazněl na koncertě pořádaném Žerotínem dne 3. prosince 1927 v Národním domě, kdy byla kromě sborových skladeb premiérově uvedena skladba vojenského kapelníka Josefa Háši s názvem *Oko – kantáta pro soprán, baryton, smíšený sbor a velký orchestr* na slova prostějovského básníka Filipa Cyrila Župky. Skladatel sám o ní poznamenal: „*Kantáta tato je nepřetržitým proudem hudebních myšlenek, vyvolaných jednotlivými postřehy působením Župkovy dramaticky silně vypjaté básně. Proč jsem ji zhudebnil? Ač odvrátil jsem se několikrát od textu té úžasné básně, přece jsem se k němu znovu vrátil. Způsobila to snad základní črta*

¹⁴⁹ N, ročník 56, číslo 127, strana 3. (8. 6. 1920)

¹⁵⁰ Kol. autorů: Padesát let olomouckého „Žerotína“ 1880–1930. Olomouc 1931, strana 64.

¹⁵¹ E 1922-1.

¹⁵² N, ročník 60, číslo 83, strana 5. (9. 4. 1924)

¹⁵³ N, ročník 62, číslo 87, strana 3. (15. 4. 1926)

¹⁵⁴ N, ročník 63, číslo 110, strana 4. (12. 5. 1927)

charakteru *Rim. Korsakova*, jenž mne, jakožto žáka jeho školy tak často zaujala: ‚Pozornost všemu‘. I tomu, co zraku jinému uniká. Hluboký, pronikavý pohled mistrův mířil k jedinému cíli: Vžití se do tajemných záhad živlů přírody, poznati bezprostředně neumělou intonaci hudební řeči prostonárodní, poznati plachou, nesmělou píseň lásky, tak jak se rodí v dívčím srdci a s ním umírá. Tedy kult živlů a problémů – lyriku a démonství ženské duše. Proto snažil jsem se vylíčiti hudebně spleť tajemných záhad, které straší již z prvních úderů tympanů na začátku díla. Veškeru tragiku díla nese sólový baryton, jenž má stěžejní roli; sólový soprán pak konejší svou lyrikou tam, kde slova potřebují něhy. Sbor zastává roli evangelisty a orchestr zase líčí samostatně stav vnitřních záchvěvů – hrůzy. Základním motivem ‚Oka‘ jest rozložený, zvětšený trojzvuk *ais – fis – d*, jenž ozývá se v 15. taktu 4/4 tempa ze začátku ve *ff* v pozounech a posléze v různých kombinacích nástrojů během celé skladby. Po krátkém úvodu orchestrálním a výkřicích sboru devisy sklady: ‚Všechno je niveč‘, začíná líčiti sólový baryton své prožívání slovy ‚Všechno je niveč‘- skladba pokračuje a končí. Skladbu pochopí nejlépe ten, kdo ji nebude poslouchati jako hudbu absolutní, nýbrž sleduje pozorně text, vžije se do hudby a představí si, jak by mu bylo, kdyby tu tragiku hrdiny sám ve skutečnosti prožíval. Nechejme tedy mluvit hudbu a slova a pak – nechť si každý představí sám, co mu jeho obraznost v nitru přinese...“¹⁵⁵ Skladba zazněla za přítomnosti autora pod vedením tehdejšího sbormistra Žerotína Jaroslava Talpy a orchestrální složku obstarala vojenská hudba 6. pěšího pluku. Podle dobových recenzí se Háša velmi obratně přenesl přes mnohá úskalí komplikovaného textu a svou tvůrčí invenci prokázal vhodným obměňováním podobných míst. Psychologicky se snažil vystihnout vnitřní děje v duši hrdiny a „vhodně umístěnými nástupy sóla i sboru dovedl dáti kusu dramatickou plastičnost a vzruch.“¹⁵⁶ Mírné rozpaky budil pěvecký sbor, jehož nástupy, patrně kvůli nedostatku zkoušek s orchestrem, nebyly vždy dokonalé. Autor skladby nicméně za toto dílo sklídl velké ovace, i když návštěva na koncertu nebyla podle dochovaných zpráv nijak oslnivá.¹⁵⁷

Hudba pěšího pluku číslo 6 spolupracovala s Žerotínem také v roce 1928, při provedení melodramatu Františka Černého *Zázrak* (18. března),¹⁵⁸ Beethovenova

¹⁵⁵ N, ročník 63, číslo 276, strana 3 a 4. (3. 12. 1927)

¹⁵⁶ N, ročník 63, číslo 278, strana 3. (6. 12. 1927)

¹⁵⁷ Tamtéž.

¹⁵⁸ N, ročník 64, číslo 64, strana 4. (16. 3. 1928)

oratoria *Kristus na Hoře olivetské* (1. dubna),¹⁵⁹ či Berliozova oratoria *Dětství Ježíšovo* (16. prosince).¹⁶⁰

Koncem dvacátých a počátkem třicátých let však spolupráce mezi oběma institucemi zaznamenala značný úpadek. Sbor Žerotína při produkcích začalo téměř výhradně doprovázet vlastní filharmonické těleso, které, pokud potřebovalo zesílit, angažovalo hudebníky z řad orchestru Českého divadla či prostějovského Orchesterálního sdružení. Nutno také dodat, že vojenská hudba číslo 6 byla po odchodu 27. pěšího pluku z Olomouce patrně natolik vytížena svými vlastními povinnostmi, že jí její časové možnosti neumožňovaly účastnit se zkoušek ani samotných představení. Po interpretační stránce by však zajisté byla i nadále Žerotínu vítaným prostředkem k naplnění vlastních uměleckých představ.

4.3 Chránové sbory

První zmínka o spoluúčinkování vojenských hudeb s místními chránovými sbory v dobách První republiky existuje až z roku 1926, nicméně počátky této spolupráce sahají pravděpodobně hlouběji. Lze se tak domnívat i z toho důvodu, že například z 6. listopadu 1918 pohází informace o bohoslužbě za blaho československého státu v kostele Panny Marie Sněžné, při níž účinkovala vojenská hudba č. 54 a blíže nespecifikovaný sbor.¹⁶¹ Chránovým tělesům, se kterými vojenské kapely spolupracovaly, pak obstarávaly doprovodnou složku především při mších konaných v době vánoční a velikonoční.

4.3.1 Kostelní sbor Josefa Nešvery

Toto těleso doprovázela vojenská hudba 6. pěšího pluku v kostele Panny Marie Sněžné celkem třikrát a to pokaždé při bohoslužbě. První z nich proběhla 24. prosince roku 1926, jednalo se o půlnoční mši svatou, tzv. „andělskou“. Provedena byla *Vánoční mše* opus 17 Bohuslava Jeremiáše.¹⁶² Následujícího roku obě tělesa znovu spoluúčinkovala při dvou nejvýznamnějších velikonočních obřadech – 16. dubna na

¹⁵⁹ N, ročník 64, číslo 68, strana 4. (21. 3. 1928)

¹⁶⁰ N, ročník 64, číslo 289, strana 4. (18. 12. 1928)

¹⁶¹ N, ročník 54, číslo 255, strana 3. (6. 11. 1918)

¹⁶² N, ročník 62, číslo 292, strana 3. (23. 12. 1926)

Bílou sobotu a 17. dubna na nedělní Slavnosti zmrtvýchvstání Krista. V prvním případě zazněly skladby těchto autorů: J. P. Gotthard – *Regina Coeli*, V. Mazel – *Tantum ergo* a J. Merten – *Te Deum*.¹⁶³ Následujícího dne byly první dvě skladby z předchozího dne zopakovány a doplnily je: V. Mazel – *Česká mše* a V. Říhovský – *Jako vítěz Pán vstal z hrobu*.¹⁶⁴

4.3.2 Sbor Cyrilské jednoty

Podobně jako se sborem Josefa Nešvery, spolupracovaly místní vojenské kapely také s Cyrilskou jednotou. Při vánoční vigílii roku 1927 provedl její sbor s vojenskou hudbou 6. pěšího pluku v kostele Panny Marie Sněžné *Českou mši vánoční koledovou* Václava Mýtného.¹⁶⁵ Při stejné příležitosti zazněla o rok později *Slavnostní pastorální mše pro smíšený sbor a orchestr* Františka Gregora.¹⁶⁶ V dalších letech pak vojenské orchestry, pokud tedy vůbec účinkovaly, hrávaly obvykle pouze koledy.

Kromě vánočních obřadů spolupracovaly kapely s jednotou také při velikonočních bohoslužbách, především na Slavnosti vzkříšení. Kupříkladu 8. dubna 1928 hudba 27. pěšího pluku společně se sborem provedly tyto skladby: O. Horník – *Raduj se, královno nebes*, V. Říhovský – *Tebe, Boha chválíme* a píseň *Chvalte ústa* od stejného autora.¹⁶⁷ Stejný program zazněl i následující rok, hrála však druhá olomoucká vojenská kapela, tedy hudba pěšího pluku číslo 6.¹⁶⁸

Od 30. let již noviny přestaly uvádět program slavnostních bohoslužeb a omezily se pouze na konstatování, že při bohoslužbě „účinkuje vojenská hudba“,¹⁶⁹ či že se za jejího doprovodu zpívají koledy.¹⁷⁰ Se sborem Cyrilské jednoty pak častokrát namísto vojenské kapely spoluúčinkovali členové nebo i kompletní orchestr Českého divadla.¹⁷¹ Proč tomu tak bylo, není jasné. Lze se ale domnívat, že ukončení této spolupráce opět souvisí s velkou mírou vytížení hudby pěšího pluku číslo 6.

¹⁶³ N, ročník 63, číslo 84, strana 6. (10. 4. 1927)

¹⁶⁴ Tamtéž.

¹⁶⁵ N, ročník 63, číslo 292, strana 4. (23. 12. 1927)

¹⁶⁶ N, ročník 64, číslo 294, strana 5. (28. 12. 1928)

¹⁶⁷ N, ročník 64, číslo 80, strana 3. (4. 4. 1928)

¹⁶⁸ N, ročník 65, číslo 294, strana 3. (27. 3. 1929)

¹⁶⁹ N, ročník 72, číslo 68, strana 3. (23. 12. 1936)

¹⁷⁰ N, ročník 74, číslo 294, strana 4. (24. 12. 1938)

¹⁷¹ N, ročník 73, číslo 294, strana 5. (24. 12. 1937)

ZÁVĚR

Výzkum činnosti vojenských orchestrů v daném období v Olomouci prokázal, že „zlatý věk“ vojenských hudeb neskončil s devatenáctým stoletím, ale že ve zdejších prostředí přetrval takřka ve stejném měřítku až do 20. let století následujícího. Podobně jako ke konci 19. století, i v této době byly tyto orchestry značně vytížené a žádané a na veřejnosti se objevovaly prakticky denně. Kromě služebních aktivit a četných mimoslužebních vystoupení se spoluúčastnily také některých akcí pořádaných olomouckými kulturními institucemi, především pak koncertů pěvecko-hudebního spolku Žerotín. Ten, ač od roku 1925 disponoval vlastním orchestrálním tělesem, našel u vojenských kapel či jednotlivých hráčů rovnocenného partnera, který byl s to mu zajistit kvalitní doprovod. Opačná situace nastala u Městského divadla, které na rozdíl od dob monarchie již vojenskou hudbu ke své činnosti nepotřebovalo. Kromě Žerotína doprovázely armádní orchestry také kostelní sbor Josefa Nešvery a sbor Cyrilské jednoty. Spolupráce s oběma chrámovými tělesy však neměla dlouhého trvání.

Z radikálně nižšího množství ohlasů v tisku lze soudit, že veřejných produkcí vojenských hudeb od 30. let ubylo. Stále však byly armádní orchestry zdejšími obyvateli považovány za plnohodnotnou a respektovanou složku olomouckého hudebního života.

Vzhledem k tehdejší nacionalistickým tendencím a „bojům“ mezi Čechy, Němci a Židy představovaly vojenské hudby v Olomouci jeden z mála kulturních činitelů, jehož veřejná vystoupení oslovovala všechny bez rozdílu. Nezanedbatelný aspekt představovala také jejich snadná přístupnost, která souvisela s minimální či dokonce nulovou výší ceny vstupenky na některé veřejné produkce. Tím kapely zcela překonaly dostupnost jiných kulturních akcí v Olomouci, ať už divadelních, operních, komorních či i jiných podniků místních spolků. Jejich úspěch v neposlední řadě tkvěl také v neobyčejně širokém a žánrově pestrém repertoáru, instrumentální dovednosti hráčů a interpretační vyspělosti. Nelze však opomenout ani stále přetrvávající silnou tradici a dlouhotrvající oblibu u obecnstva, bez které by kapely hledaly nové posluchače patrně o něco hůře. Díky všem zmíněným okolnostem zaznamenávaly vojenské orchestry v hanácké metropoli většinou pozitivní ohlasy i v tisku, což se často promítlo i do návštěvnosti jejich vystoupení. Nejsme dnes samozřejmě schopni

posoudit, jak objektivní byla tehdejší kritika, každopádně většina dobových recenzí vyznívá vzhledem k místním vojenským orchestrům kladně.

Aby vyznělo hodnocení úrovně a funkce vojenské hudby v olomouckém kulturním životě objektivněji, nabízí se srovnat činnost místních kapel s aktivitou vojenské hudby v jiném posádkovém městě. Bohužel pro takovou komparaci zatím nemáme dostatečný počet relevantních informací, jistě i z důvodu, že takový výzkum je časově velmi náročný. Stejně tak by bylo záslužné rozšířit časový úsek zkoumání o další navazující desetiletí.

RESUMÉ

Tato práce podává ucelený obraz o činnosti vojenských hudeb v Olomouci v období mezi oběma světovými válkami a hodnotí jejich význam a vliv na tehdejší kulturní život. Podrobně pojednává o vystoupeních služebního i civilního charakteru a zmiňuje spolupráci těchto těles s místními hudebními institucemi, tedy s Městským divadlem, pěvecko-hudebním spolkem Žerotín a chrámovými sbory. Produkce pak analyzuje na základě dostupných dobových recenzí.

Těmto ústředním pasážím předchází stručný popis vojenských hudeb od přelomu 19. a 20. století z hlediska vlastní organizační struktury, zabývá se změnami v jejich organizaci a systematizaci a věnuje se i oblasti nejběžnějšího nástrojového obsazení armádních kapel vzhledem k maximálnímu striktně nařízenému počtu hudebníků. Mimo to zmiňuje také působení olomouckých vojenských kapelníků, jejichž život nastiňuje ve formě stručných medailonků.

SUMMARY

This thesis represents a coherent view about activities of military musical ensembles in Olomouc in the interwar period and evaluates their importance and influence on the cultural life at that time. It also focuses on performances of both civilian and military character and mentions cooperation of these musical groups with local musical institutions, i.e. Olomouc City Theatre vocal-instrumental ensemble Žerotín and various church choirs. Performances are analysed on the basis of accessible critical receptions of that period.

These key parts are preceded by a brief summary of military ensembles since the turn of the 19th century. First, the thesis describes organizational structure of the groups and then it deals with their organizational and systematic changes. It also discusses the policy of regular casting process in these military ensembles, given the strictly ordered maximum number of musicians. Furthermore, it gives an overview of drum majors' work in Olomouc, as it, in form of short biographies, outlines their life-stories.

ZUSAMMENFASSUNG

Diese Diplomarbeit bietet uns ein komplexes Bild der Militärmusik in der Zwischenkriegszeit in Olmütz und versucht ihre Bedeutung für das damalige Kulturleben zu bewerten. Sie behandelt ausführlich verschiedene Musikauftritte, sowohl dienstlichen, als auch zivilen Charakters und beschreibt ihre Zusammenarbeit mit den örtlichen Musikinstitutionen – mit dem Stadttheater, mit dem Gesangsverein Scherotein und mit den Kirchenchören. Anhand der zugänglichen zeitgenössischen Rezensionen werden dann jene Musikauftritte analysiert.

Um dieses Thema entsprechend ausführen zu können, wurde noch eine kurze Beschreibung der Militärmusik nach der Wende des 19. und 20. Jahrhunderts beigefügt. Diese Beschreibung befasst sich mit den Änderungen ihrer Organisationsstruktur und Systematisierung und widmet sich auch dem Bereich der damals üblichen Instrumentalbesetzung von Militärkapellen in Anbetracht der strikt vorgegebenen Maximalanzahl an Musikanten. Darüber hinaus wird in der Arbeit noch die Tätigkeit der Olmützer Militärkapellmeister erwähnt, deren Leben in Form von Kurzportraits eingeblendet wird.

ANOTACE

Příjmení a jméno autora:	Koutný Tomáš
Katedra:	Muzikologie
Fakulta:	Filozofická
Název diplomové práce:	Vojenská hudba v Olomouci v letech 1918 – 1939
Vedoucí diplomové práce:	PhDr. Eva Vičarová, Ph.D.
Počet znaků:	233 583
Počet stran přílohy	22
Počet titulů použité literatury:	17
Klíčová slova:	Olomouc, vojenská hudba, hudba pěšího pluku č. 6, hudba pěšího pluku č. 27, Josef Háša, Václav Fiala, promenádní koncerty, lidové koncerty, monstrokoncerty
Krátká charakteristika diplomové práce:	Práce mapuje činnost vojenských hudeb v Olomouci v letech 1918 – 1939 a hodnotí jejich význam a vliv na tehdejší kulturní život. Podrobně pojednává o produkcích služebního i civilního charakteru a zmiňuje spolupráci těchto těles s některými místními hudebními institucemi. Produkce pak analyzuje na základě dostupných dobových recenzí. Práce také stručně popisuje vojenské hudby od přelomu 19. a 20. století z hlediska vlastní organizační struktury.

PRAMENY A LITERATURA

LITERATURA

- BAJGAROVÁ, J.: Role vojenských hudeb v hudebním životě první Československé republiky, In: Vojenská hudba v kultuře a historii českých zemí. Praha 2007.
- BARTOŠ, J. a kol.: Malé dějiny Olomouce. Ostrava 1972.
- BÍLEK, J., HODÍK, M., PEŠEK, B.: Vojenské fanfáry nad Vltavou. Praha 2008.
- BOŠEK, O.: Vyprávění o starých vojenských hudbách, převážně pražských. Praha 1997.
- Kol. autorů: Československý hudební slovník osob a institucí. 1. díl. Praha 1963
- Kol. autorů: Československý hudební slovník osob a institucí. 2. díl. Praha 1965.
- EINSTEIN, A. (ed.): Hugo Riemanns Musiklexikon. I. band, A-L. Berlin 1929.
- EINSTEIN, A. (ed.): Hugo Riemanns Musiklexikon. II. band, M-Z. Berlin 1929.
- FORET, G.: VH Olomouc, In: Zpravodaj Klubu absolventů Vojenské konzervatoře – VHŠ a Svazu vojáků v záloze č. 101, květen 2011.
- HIRNEROVÁ, N.: Olomoucký Musikverein a jeho vliv na olomouckou hudební kulturu. Diplomová práce. Univerzita Palackého, Filozofická fakulta. Olomouc 1995–1996.
- HRUŠKA, T.: Vojenská hudební škola v Roudnici nad Labem – historie, činnost a význam. Diplomová práce. Masarykova univerzita, Filozofická fakulta. Brno 2010.
- Kol. autorů: Padesát let olomouckého „Žerotína“ 1880–1930. Olomouc 1931.
- PEŠEK, B.: Vojenská hudba v Olomouci 1918–1951, In: Zpravodaj Klubu absolventů Vojenské konzervatoře – VHŠ a Svazu vojáků v záloze č. 101, květen 2011.
- ŠÁLEK, R.: Vojenská dechová hudby, kulturní zbraň čs. Armády. Dizertační práce. Univerzita Palackého. Olomouc 1952.
- ŠTEFANIDES, J. a kol.: Kalendárium dějin divadla v Olomouci (od roku 1479). Praha 2008.
- VIČAROVÁ, E.: Rakouská vojenská hudba 19. století a Olomouc. Olomouc 2002.
- Kol. autorů: Vojenské dějiny Československa. 3. díl. Praha 1987.

ARCHIVNÍ PRAMENY

- Státní okresní archiv v Olomouci - Sběrka plakátů koncertních vystoupení E.
- Sběrka věcných výnosů Ministerstva národní obrany z let 1918–1939 uložena ve Státní vědecké knihovně v Olomouci.

DOBOVÝ TISK

Našinec

Pozor

INTERNETOVÉ ODKAZY

<http://www.army.cz/acr/utvary/pho/posadkova-hudba-kronika.html>

<http://www.ceskyhudebnislovník.cz/slovník/>

http://www.valka.cz/clanek_10381.html

http://www.valka.cz/clanek_825.html

PŘÍLOHA

Následující tabulka uvádí dostupné programy proměnných koncertů pořádaných v olomouckých Smetanových sadech, na kterých ve zkoumaném období účinkovaly vojenské hudby.

<i>Datum koncertu</i>	<i>Číslo pluku</i>	<i>Provedený program</i>
20. 9. 1923	27	K. Goldmark – <i>Královna ze Sáby</i> (slavnostní pochod z opery), B. Smetana – <i>Tajemství</i> (ouvertura), M. Gleisner – <i>Wagneriana</i> , A. Dvořák – <i>Slovanský tanec</i> č. 2 a 3, E. Kálmán – <i>Čardášová princezna</i> (úryvky)
23. 9. 1923	27	K. Šebor – <i>Templáři na Moravě</i> (slavnostní pochod z opery), F. Prochaska – <i>Gavotte empire</i> , I. Zajc – <i>Mikuláš Zrinský</i> (Dueto a Finale), G. Verdi – <i>Aida</i> (II. Finale), J. Pavlis – <i>Letáky</i>
30. 9. 1923	27	A. Maillart – <i>Zvonek poustevníkův</i> (ouvertura), M. Helmann – <i>Souvenir de Beethoven</i> , E. Waldteufel – <i>Dolores</i> , A. Boito – <i>Mefistofeles</i> (fantazie), A. Dvořák – <i>Rusalka</i> (fantazie)
19. 6. 1924	6	J. Král – <i>Naše brigáda</i> , G. Rossini – <i>Stabat Mater</i> (úvod), K. Kovařovic – <i>Psohlavci</i> (fantazie), W. Kienzel – <i>Píseň hor</i> (úryvky), O. Metra – <i>Vlna</i> , R. Wagner – <i>Slavnostní vstup hostů na Wartburg</i> , L. Fall – Duet z operety <i>Madame Pompadour</i>
5. 7. 1924	6	J. Fučík – <i>Baletky</i> , A. Thomas – <i>Raymond</i> (ouvertura), G. Puccini – <i>Tosca</i> (fantazie), R. Zamrza – <i>Gondoliéra</i> , R. Wagner – <i>Souvenirs de Bayreuth</i> , R. Piskáček – <i>Posvícenské dueto</i> z operety <i>Slovácká princezna</i> , A. Dvořák – <i>Rusalka</i> (fantazie)
12. 4. 1925	?	J. Fučík – <i>Vjezd gladiátorů</i> , J. Fučík – <i>Marinarella</i> (ouvertura), O. Fetrás – <i>Měsíční noc na Alstru</i> , A. Dvořák – <i>Rusalka</i> (fantazie), J. Malý – <i>Pod vyšehradskou skálou</i>
26. 4. 1925	27	R. Nováček – <i>Kardjef</i> , W. Wallace – <i>Maritana</i> (ouvertura), E. Audran – <i>Alesia</i> , B. Smetana – <i>Hubička</i> (fantazie), E. Kálmán – <i>Píseň z operety Hraběnka Marica</i> , R. Wagner – <i>Lohengrin</i> (úryvky)
2. 8. 1925	27	J. Fučík – <i>Pod admirálskou vlajkou</i> , G. Rossini – <i>Stabat Mater</i> (úvod), E. Audran – <i>Alesia</i> , Pavlík – <i>Operní revue</i> , F. Abt – <i>Lesní pobožnost</i> , Schinzel – <i>Ruské písně</i>
6. 8. 1925	27	R. Wagner – <i>Soumrak Bohů</i> (smuteční hudba), G. Verdi – <i>Aida</i> (fantazie), A. Dvořák – <i>Slovanské tance</i> č. 2 a 3, J. Strauss – <i>Netopýr</i> (směs z operety), G. Bizet – <i>Carmen</i> (úryvky)
9. 8. 1925	6	J. P. Sousa – <i>El Capitán</i> , A. Dvořák – <i>Valčík číslo 3</i> , A. Dvořák – <i>Čert a Káča</i> (ouvertura), B. Smetana – <i>Hubička</i> (fantazie), G. Puccini – <i>Tosca</i> (fantazie), R. Piskáček – <i>Směs česko-moravských a slovenských písní</i>
14. 8. 1925	6	R. Obruča – <i>Pochod župy Masarykovej</i> , J. Háša – <i>Slavnostní ouvertura</i> , J. Fučík – <i>Baletky</i> , A. Thomas – <i>Raymond</i> (ouvertura), Ch. Gounod – <i>Daň Zámorská</i> (fantazie), B. Godard – <i>Berceuse de Jocelyn</i> , V. Šťastný – <i>Fiori Italiani</i>
15. 8. 1925	27	Štrobl – <i>Bezstarostně</i> , B. Flotow – <i>Stradella</i> (ouvertura), Kratzl – <i>Kočička</i> , B. Smetana – <i>Hubička</i> (fantazie), A. Rubinstein – <i>Asra</i> , F. Abt – <i>Zastaveničko</i> , Klemm – <i>Čeští mistři</i>
16. 8. 1925	27	J. Kašpárek – <i>Slavnostní pochod presidenta Masaryka</i> , G. Rossini – <i>Lazebník sevillský</i> (ouvertura), Ch. Coote – <i>Má královna</i> , A. Dvořák – <i>Jakobín</i> (fantazie), R. Wagner – <i>Bludný Holanďan</i> (árie a sbor z opery), V. Blodek – <i>V studni</i> (směs z opery)
20. 8. 1925	27	Morse – <i>Modrá stuha</i> , A. Thomas – <i>Minigom</i> (ouvertura), Ch. Gounod – <i>Faust</i> (fantazie), F. Abt – <i>Lesní pobožnost</i> , R. Friml – <i>Indian Song</i> , P. Mascagni – <i>Cavalleria rusticana</i> (předehra a siciliána) A. Dvořák – <i>Rusalka</i> (směs z opery)
6. 9. 1925	6	J. P. Sousa – <i>El Capitán</i> , A. Dvořák – <i>Čert a Káča</i> (ouvertura), J. Fučík – <i>Zimní bouře</i> , C. Saint-Saëns – <i>Samson a Dalila</i> (fantazie), G. Meyerbeer – <i>Hugenoti</i> (směs z opery), R. Piskáček – <i>Směs česko-moravských a slovenských písní</i>
10. 9. 1925	6	R. Obruča – <i>Pochod župy Masarykovej</i> , J. Fučík – <i>Baletky</i> , A. Thomas – <i>Raymond</i> (ouvertura), B. Smetana – <i>Prodaná nevěsta</i> (fantazie), G. Puccini – <i>La Bohème</i> (fantazie), J. Labský – <i>Ať žije naše republika</i>
13. 9. 1925	27	J. Kašpárek – <i>Slavnostní pochod presidenta Masaryka</i> , W. Wallace – <i>Maritana</i> (ouvertura), B. Smetana – <i>Dalibor</i> (fantazie), A. Dvořák – <i>Slovanské tance</i> č. 2 a 3, E. d'Albert – <i>Nížina</i> (úryvky), J. Strauss – <i>Netopýr</i> (směs z operety)

17. 9. 1925	6	O. Fetrás – <i>Měsíční noc na Alstru</i> , N. A. Rimskij-Korsakov – <i>Věra Šeloga</i> (ouvertura), G. Charpentier – <i>Louisa</i> (fantazie), J. Háša – <i>Sibiřská fantazie</i> , R. Piskáček – <i>Směs česko-moravských a slovenských písní</i>
20. 9. 1925	6	V. Vačkář – <i>Osvobození</i> , J. Gungl – <i>Sny oceánu</i> , A. Dvořák – <i>Rusalka</i> (ouvertura), Ch. Gounod – <i>Daň Zámorská</i> (fantazie), B. Smetana – <i>Dalibor</i> (fantazie), V. Šťastný – <i>Fiori Italiani</i>
27. 9. 1925	27	V. Fiala – <i>Náš Machar</i> , G. Rossini – <i>Lazebník sevillský</i> (ouvertura), Ch. Coote – <i>Má královna</i> , M. Gleisner – <i>Fantazie z Wagnerových oper</i> , A. Boito – <i>Mefistofeles</i> (fantazie), J. Malát – <i>Upomínka na Prahu</i>
28. 9. 1925	6	J. Fučík – <i>Kdož jste Boží bojovníci</i> , J. Fučík – <i>Baletky</i> , A. Thomas – <i>Raymond</i> (ouvertura), B. Smetana – <i>Dalibor</i> (fantazie), A. Dvořák – <i>Humoreska</i> , R. Piskáček – <i>Velká výstavní směs</i>
4. 4. 1926	6	E. Becucci – <i>Tesoro mio</i> , J. Fučík – <i>Marinarella</i> (ouvertura), A. Dvořák – <i>Slovanský tanec č. 4</i> , G. Puccini – <i>La Bohème</i> (fantazie), B. Godard – <i>Berceuse de Jocelyn</i>
15. 4. 1926	27	F. Lehár – <i>Již se začíná</i> , B. Flotow – <i>Stradella</i> (ouvertura), O. Metra – <i>Vlna</i> , B. Smetana – <i>Dvě vdovy</i> (fantazie), E. d'Albert – <i>Nížina</i> (úryvky), J. Malát – <i>Upomínka na Prahu</i>
18. 4. 1926	27	F. Kmoch – <i>Lví silou</i> , G. Rossini – <i>Stabat Mater</i> (úvod), B. Smetana – <i>Hubička</i> (fantazie), E. Audran – <i>Alesia</i> , K. Weiss – <i>Ze slovenských luhů</i>
22. 4. 1926	27	E. Štolc – <i>Ze Slovenska</i> , J. Rozkošný – <i>Svatojánské proudy</i> (ouvertura), E. Waldteufel – <i>Dolores</i> , F. Abt – <i>Lesní pobožnost</i> , J. Strauss – <i>Cikánský baron</i> (úryvky), K. Weiss – <i>Ze slovenských luhů</i>
25. 4. 1926	27	E. Štolc – <i>Charvátský pochod</i> , G. Rossini – <i>Stabat mater</i> (úvod), B. Smetana – <i>Hubička</i> (fantazie), E. Audran – <i>Alesia</i> , Leipold – <i>Hrvatski dom</i>
29. 4. 1926	27	F. Lehár – <i>Z Lučence</i> , A. Ch. Adam – <i>Giralda</i> (ouvertura), K. Kovařovic – <i>Psohlavci</i> (fantazie), G. Bizet – <i>Carmen</i> (fantazie), J. Strauss – <i>Na krásném modrém Dunaji</i> , V. Blodek – <i>V studni</i> (úryvky)
6. 5. 1926	27	J. Fučík – <i>Vjezd gladiátorů</i> , F. Dvořák – <i>Zvuky Vltavy</i> , J. F. Halévy – <i>Židovka</i> (ouvertura), B. Smetana – <i>Dalibor</i> (fantazie), R. Zamrzla – <i>Gondoliéra</i> , R. Piskáček – <i>Směs českých písní</i>
9. 5. 1926	27	V. Fiala – <i>Našim hochům</i> , A. Dvořák – <i>Legenda č. 4</i> , F. v. Suppé – <i>Upomínka na Mozarta</i> (ouvertura), F. Doppler – <i>Modlitba a sbor Turků z opery Wanda</i> , Schinzel – <i>Směs ruských písní</i>
13. 5. 1926	6	J. Fučík – <i>Baletky</i> , J. Fučík – <i>Marinarella</i> (ouvertura), Ch. Gounod – <i>Daň Zámorská</i> (fantazie), O. Metra – <i>Valse espagnole</i> , V. Šťastný – <i>Fiori Italiani</i> , V. Vačkář – <i>Probouzení</i>
16. 5. 1926	6	J. Háša – <i>Pochod pěšího pluku číslo 6</i> , J. Gungl – <i>Sny oceánu</i> , A. Dvořák – <i>Čert a Káča</i> (ouvertura), G. Puccini – <i>La Bohème</i> (fantazie), O. Nedbal – <i>Valse triste</i> , J. Malý – <i>Pod vyšehradskou skálou</i>
20. 5. 1926	6	R. Obruča – <i>Pochod župy Masarykovej</i> , A. Joyce – <i>Podzimní sen</i> , D. F. E. Auber – <i>Fra Diavolo</i> (ouvertura), A. Dvořák – <i>Rusalka</i> (ouvertura), J. Horák – <i>Godiva</i> , O. Nedbal – <i>Polská krev</i> (směs z operety), G. Meyerbeer – <i>Hugenoti</i> (fantazie), J. Háša – <i>Sibiřská fantazie</i>
23. 5. 1926	27	V. Fiala – <i>Křest ohněm</i> , A. Maillart – <i>Zvonek poustevníkův</i> (ouvertura), O. Metra – <i>Vlna</i> , R. Wagner – <i>Vstupní pochod z opery Tannhäuser</i> , A. Rubinstein – <i>Asra</i> , Ch. Gounod – <i>Jarní píseň</i> , B. Smetana – <i>Prodaná nevěsta</i> (směs z opery)
27. 5. 1926	27	J. Fučík – <i>Florentinský pochod</i> , G. Rossini – <i>Lazebník sevillský</i> (ouvertura), Goldberger – <i>Valčík z baletu Pomněnka</i> , G. Meyerbeer – <i>Afričanka</i> (fantazie), F. Abt – <i>Zastaveníčko</i> , Pavlík – <i>Operní revue</i>
30. 5. 1926	27	Schmeling – <i>Vojenský život</i> , G. Rossini – <i>Stabat Mater</i> (úvod), Bednarz – <i>Kočička</i> , A. Dvořák – <i>Jakobín</i> (fantazie), Klemm – <i>Čeští mistři</i>
8. 6. 1926	6	J. Gungl – <i>Sny oceánu</i> , I. Zajc – <i>Mikuláš Zrinský</i> (Dueto a Finale), Ch. Gounod – <i>Daň Zámorská</i> (fantazie), J. Horák – <i>Godiva</i> , R. Piskáček – <i>Česká Odyssea</i>

10. 6. 1926	27	J. Fučík – <i>Niagara</i> , W. Wallace – <i>Maritana</i> (ouvertura), A. Dvořák – <i>Rusalka</i> (fantazie), G. Bizet – <i>Carmen</i> (fantazie), F. Lehár – Valčík z operety <i>Veselá vdova</i> , J. Strauss – <i>Cikánský baron</i> (úryvky), Jelinek – <i>U fontány</i>
12. 6. 1926	6	J. Labský – <i>Aeroplán</i> , O. Nedbal – Valčík z operety <i>Polská krev</i> , A. Dvořák – <i>Rusalka</i> (ouvertura), V. Šťastný – <i>Fiori Italiani</i> , J. Horák – <i>Romance</i> , B. Smetana – <i>Prodaná nevěsta</i> (fantazie)
13. 6. 1926	6	J. Kašpárek – <i>Pochod presidenta Masaryka</i> , J. Fučík – <i>Zimní bouře</i> , A. Dvořák – <i>Čert a Káča</i> (ouvertura), G. Puccini – <i>La Bohème</i> (fantazie), R. Piskáček – <i>Směs česko-moravských a slovenských písní</i>
17. 6. 1926	6	R. Nováček – <i>Prapory vlajite</i> , J. F. Wagner – <i>Zigaritta</i> , A. Thomas – <i>Raymond</i> (ouvertura), O. Nedbal – <i>Polská krev</i> (směs z operety), B. Godard – <i>Berceuse de Jocelyn</i> , G. Puccini – <i>Tosca</i> (fantazie), J. Labský – <i>Ať žije naše republika</i>
20. 6. 1926	27	V. Fiala – <i>Křest ohněm</i> , A. Ch. Adam – <i>Giralda</i> (ouvertura), E. Waldteufel – <i>Dolores</i> , E. d'Albert – <i>Nížina</i> (fantazie), K. Weiss – <i>Ze slovenských luhů</i> , P. Lincke – <i>Kukokama-Estapo</i>
22. 6. 1926	6	J. Fučík – <i>Baletky</i> , J. F. Halévy – <i>Židovka</i> (ouvertura), G. Meyerbeer – <i>Hugenoti</i> (fantazie), A. Dvořák – <i>Humoreska</i> , R. Piskáček – <i>Česká Odyssea</i>
24. 6. 1926	27	F. Lehár – <i>Již se začíná</i> , J. Rozkošný – <i>Svatojánské proudy</i> (ouvertura), K. Kovařovic – <i>Psohlavci</i> (fantazie), J. Strauss – <i>Na krásném modrém Dunaji</i> , G. Verdi – <i>Aida</i> (II. Finale), Pokorný – <i>Národ sobě</i> , P. Lincke – <i>Světluška</i>
27. 6. 1926	6	J. Háša – <i>Pochod pěšího pluku číslo 6</i> , F. Dvořák – <i>Zvuky Vltavy</i> , A. Dvořák – <i>Rusalka</i> (ouvertura), P. I. Čajkovskij – <i>Louskáček</i> (směs z baletu), L. Denza – <i>Torna</i> , C. Morena – <i>Souvenir de Bayreuth</i>
1. 7. 1926	6	J. Gungl – <i>Sny oceánu</i> , A. Thomas – <i>Raymond</i> (ouvertura), B. Smetana – <i>Dalibor</i> (fantazie), J. Horák – <i>Romance</i> , K. Šebor – <i>Drahomíra</i> (Finale z opery) O. Nedbal – <i>Polská krev</i> (směs z operety)
4. 7. 1926	27	R. Kronegger – <i>Albánský pochod</i> , B. Flotow – <i>Stradella</i> (ouvertura), Goldberger – <i>Pomněnka</i> , B. Smetana – <i>Dvě vdovy</i> (fantazie), Schinzel – <i>Směs ruských písní</i> , W. Alletter – <i>Hříčky lásky</i>
5. 7. 1926	27	L. Ganné – <i>Lotrinský pochod</i> , G. Rossini – <i>Lazebník sevillský</i> (ouvertura), O. Metra – <i>Vlna</i> , B. Smetana – <i>Hubička</i> (fantazie), Pavlík – <i>Operní revue</i> , P. Lincke – <i>Amína</i>
9. 7. 1926	6+27	R. Stolz – <i>Charvátský pochod</i> , J. Rozkošný – <i>Svatojánské proudy</i> (ouvertura), I. Zajc – <i>Mikuláš Zrinský</i> (Dueto a Finale), Klemm – <i>Fantasie ze skladeb českých mistrů</i> , G. Verdi – <i>Aida</i> (II. Finale), Leipold – <i>Charvátská směs</i> , I. Zajc – <i>Večer na Sávě</i>
14. 7. 1926	6	J. Fučík – <i>Dunajské povídky</i> , J. Fučík – <i>Marinarella</i> (ouvertura), C. Saint-Saëns – <i>Samson a Dalila</i> (fantazie), A. Dvořák – <i>Slovanský tanec č. 4</i> , C. Morena – <i>Souvenir de Bayreuth</i>
15. 7. 1926	6	E. Becucci – <i>Tesoro mio</i> , B. Smetana – <i>Slavnostní předehra</i> , Gounod – <i>Daň Zámorská</i> (fantazie), B. Smetana – <i>Cibulička</i> , G. Charpentier – <i>Louisa</i> (fantazie), V. Šťastný – <i>Fiori Italiani</i>
18. 7. 1926	27	V. Fiala – <i>Slovácký pochod</i> , A. Maillart – <i>Zvonek poustevníkův</i> (ouvertura), Brandl – <i>Studentský valčík</i> , B. Smetana – <i>Dalibor</i> (fantazie), V. Blodek – <i>V studni</i> (směs z opery), K. Hašler – <i>Blues z revue Fantom rokoka</i>
22. 7. 1926	27	L. Ganné – <i>Le pére de la Victoire</i> , F. v. Suppé – <i>Upomínka na Mozarta</i> (ouvertura), B. Smetana – <i>Braniboři v Čechách</i> (fantazie), F. Lehár – Valčík z operety <i>Veselá vdova</i> , Ch. Gounod – <i>Faust</i> (fantazie), J. Offenbach – <i>Hoffmanovy povídky</i> (směs z opery), E. Reeves – <i>Hobomoko</i>
25. 7. 1926	6	E. Waldteufel – <i>Polární hvězda</i> , J. Háša – <i>Slavnostní předehra</i> , R. Leoncavallo – <i>Bajazzo</i> (fantazie), P. I. Čajkovskij – <i>Chant sans paroles</i> , B. Smetana – <i>Hubička</i> (směs z opery)
29. 7. 1926	6	E. Waldteufel – <i>Snívá mládež</i> , N. A. Rimskij-Korsakov – <i>Věra Šeloga</i> , P. I. Čajkovskij – <i>Louskáček</i> (fantazie z baletu), R. Drigo – <i>Les millions d'Arlequin</i> (Suita z baletu), R. Piskáček – <i>Květy z Tater</i>
1. 8. 1926	27	J. F. Wagner – <i>Bona fortuna</i> , A. Ch. Adam – <i>Giralda</i> (ouvertura), K. Kovařovic – <i>Psohlavci</i> (fantazie), R. Friml – <i>Zastaveníčko</i> , A. Rubinstein – <i>Asra</i> , J. Offenbach – <i>Hoffmanovy povídky</i> (směs z opery)

5. 8. 1926	27	L. Ganné – <i>Le père de la Victoire</i> , F. v. Suppé – <i>Upomínka na Mozarta</i> (ouvertura), B. Smetana – <i>Braniboři v Čechách</i> (fantazie), F. Lehár – Valčík z operety <i>Veselá vdova</i> , Ch. Gounod – <i>Faust</i> (fantazie), J. Offenbach – <i>Hoffmanovy povídky</i> (směs z opery), Cesek – <i>Samum</i>
8. 8. 1926	6	B. Adler – <i>Kynolog</i> , E. Waldteufel – <i>Snivá mládež</i> , N. A. Rimskij-Korsakov – <i>Věra Šeloga</i> (ouvertura), P. I. Čajkovskij – <i>Louskáček</i> (fantazie z baletu), R. Drigo – <i>Les millions d'Arlequin</i> (suite), R. Piskáček – <i>Květy z Tater</i>
12. 8. 1926	6	B. Adler – <i>Pozdrav na Olomouc</i> , O. Nedbal – Valčík z operety <i>Polská krev</i> , A. Thomas – <i>Le secret de la Reine</i> (ouvertura), G. Charpentier – <i>Louisa</i> (fantazie), B. Smetana – <i>Cibulíčka</i> , B. Smetana – <i>Prodaná nevěsta</i> (fantazie), J. Háša – <i>Sibiřská fantasie</i>
15. 8. 1926	27	C. Zeller – <i>Naddůlní</i> (pochod z operety), A. Ch. Adam – <i>Giralda</i> (ouvertura), K. Kovařovic – <i>Psohlavci</i> (fantazie), R. Friml – <i>Zastaveníčko</i> , A. Rubinstein – <i>Asra</i> , Pokorný – <i>Národ sobě</i> , P. Lincke – <i>Kukokama-Estapo</i>
19. 8. 1926	27	Morse – <i>Modrá stuha</i> , J. Rozkošný – <i>Svatojánské proudy</i> (ouvertura), G. Meyerbeer – <i>Afričanka</i> (fantazie), F. Abt – <i>Zastaveníčko</i> , A. Dvořák – <i>Rusalka</i> (fantazie), Pavlík – <i>Operní revue</i> , I. Zajc – <i>Večer na Sávě</i>
9. 9. 1926	6	J. F. Wagner – <i>Valčík</i> , J. F. Halévy – <i>Židovka</i> (ouvertura), B. Smetana – <i>Dalibor</i> (fantazie), Z. Fibich – <i>Poem</i> , G. Meyerbeer – <i>Hugenoti</i> (směs z opery)
12. 9. 1926	6	J. Gungl – <i>Sny oceánu</i> , F. v. Suppé – <i>Modell</i> (ouvertura), A. Ch. Adam – <i>Postillon z Lonjumeau</i> (fantazie), A. Dvořák – <i>Rusalka</i> (fantazie), R. Piskáček – <i>Směs česko-moravských a slovenských písní</i>
16. 9. 1926	27	J. Fučík – <i>Pod admirálskou vlajkou</i> , W. A. Mozart – <i>Kouzelná flétna</i> (ouvertura), Goldberger – Valčík z baletu <i>Pomněnka</i> , B. Smetana – <i>Braniboři v Čechách</i> (fantazie), R. Wagner – <i>Lohengrin</i> (výňatky z opery), J. Pavlis – <i>Letáky</i> , J. Beneš – <i>Myšky</i>
19. 9. 1926	27	L. Fall – <i>Divadelní pochod</i> , B. Flotow – <i>Stradella</i> (ouvertura), A. Audran – <i>Alesia</i> , G. Meyerbeer – <i>Afričanka</i> (fantazie), B. Smetana – <i>Dalibor</i> (směs z opery)
26. 9. 1926	27	V. Fiala – <i>Plukovník Homola</i> , G. Rossini – <i>Lazebník sevillský</i> (ouvertura), G. Bizet – <i>Carmen</i> (úryvky), B. Smetana – <i>Dvě vdovy</i> (fantazie), F. Schubert – <i>Dům u tří děvčátek</i> (směs z operety), W. Alletter – <i>Hříčky lásky</i>
3. 10. 1926	6	J. Fučík – <i>Dunajské povídky</i> , A. Thomas – <i>Raymond</i> (ouvertura), Gounod – <i>Daň Zámorská</i> , Dvořák – <i>Humoreska</i> , V. Šťastný – <i>Fiori Italiani</i>
10. 10. 1926	6	F. Dvořák – <i>Zvuky Vltavy</i> , A. Dvořák – <i>Rusalka</i> (ouvertura), B. Smetana – <i>Prodaná nevěsta</i> (fantazie), P. I. Čajkovskij – <i>Chant sans paroles</i> , R. Piskáček – <i>Směs česko-moravských a slovenských písní</i>
15. 4. 1927	6	B. Leopold – <i>Masarykova letecká liga</i> , E. Becucci – <i>Tesoro mio</i> , V. Blodek – <i>V studni</i> (ouvertura), J. Massenet – <i>Herodias</i> (fantazie), R. Piskáček – <i>Květy z Tater</i>
21. 4. 1927	6	J. Malý – <i>V jeden šik</i> , E. Waldteufel – <i>Polární hvězda</i> , V. Hřímálý – <i>Zakletý princ</i> (ouvertura), A. Ch. Adam – <i>Postillon z Lonjumeau</i> (fantazie) P. I. Čajkovskij – <i>Chant sans paroles</i> , E. Kálmán – <i>Cirkusová princezna</i> (směs z operety)
24. 4. 1927	27	J. Labský – <i>Tužme se</i> , I. Ivanovici – <i>Lodníková dceruška</i> , D. F. E. Auber – <i>Fra Diavolo</i> (ouvertura), B. Smetana – <i>Dalibor</i> (fantazie), E. Carosio – <i>Ritorna</i> (píseň a serenáda), A. Conradi – <i>Offenbachiana</i> , J. Padilla – <i>Valencia</i>
28. 4. 1927	27	V. Fiala – <i>Plukovník Homola</i> , Sidney – <i>Mimosa</i> , Kreutzer – <i>Ležení v Granadě</i> (ouvertura), A. Dvořák – <i>Rusalka</i> (fantazie), V. Robandi – <i>Alla stella confidente</i> , G. Bizet – <i>Carmen</i> (směs z opery), J. Pehlík – <i>Koncertní mazurka</i>
1. 5. 1927	6	V. Vačkář – <i>Probuzení</i> , C. M. Ziehrer – <i>Tuláci</i> , J. F. Halévy – <i>Židovka</i> (ouvertura), J. Horák – <i>Romance</i> , B. Smetana – <i>Prodaná nevěsta</i> (fantazie)
5. 5. 1927	6	J. Kašpárek – <i>Slavnostní pochod presidenta Masaryka</i> , C. M. Ziehrer – <i>Tuláci</i> , J. F. Halévy – <i>Židovka</i> (ouvertura), J. Horák – <i>Romance</i> , B. Flotow – <i>Stradella</i> (fantazie), B. Smetana – <i>Prodaná nevěsta</i> (fantazie)

13. 5. 1927	27	V. Fiala – <i>Našim hochům</i> , J. Strauss – <i>Na lagunách</i> , A. E. Titl – <i>Královský poručík</i> (ouvertura), A. Dvořák – <i>Dimitrij</i> (fantazie), A. Czibulka – <i>Večer</i> , F. Lehár – <i>Píseň z operety Paganini</i> , R. Wagner – <i>Lohengrin</i> (úryvky), Hopf – <i>Didaskalia</i>
19. 5. 1927	6	V. Vačkář – <i>Šohaj</i> , J. Fučík – <i>Baletky</i> , F. v. Suppé – <i>Krásná Galathea</i> (ouvertura), L. Schlögel – <i>Přehled Straussových operet</i> , A. Dvořák – <i>Slovanský tanec č. 8</i> , J. Labský – <i>Ať žije naše republika</i>
22. 5. 1927	27	L. Fall – <i>Divadelní pochod</i> , I. Ivanovici – <i>Lodníková dceruška</i> , B. Flotow – <i>Marta</i> (ouvertura), Kindl – <i>Směs z českých oper</i> , A. Czibulka – <i>Zastaveničko</i> , A. Conradi – <i>Offenbachiana</i>
26. 5. 1927	27	Dostál – <i>Letecký pochod</i> , Leutner – <i>Slavnostní předehra</i> , A. Dvořák – <i>Jakobín</i> (fantazie), C. Morena – <i>Krásky z Valencie</i> , G. Verdi – <i>Aida</i> (II. Finale), J. Strauss – <i>Cikánský baron</i> (směs z operety)
29. 5. 1927	6	A. Košťál – <i>Elektra</i> , J. Fučík – <i>Zimní bouře</i> , B. Smetana – <i>Slavnostní předehra</i> , J. Háša – <i>Sibiřská fantasie</i> , A. Dvořák – <i>Humoreska</i> , B. Smetana – <i>Dalibor</i> (fantazie)
2. 6. 1927	6	J. Háša – <i>Pochod pěšího pluku číslo 6</i> , J. Gungl – <i>Sny oceánu</i> , W. Wallace – <i>Maritana</i> (ouvertura), V. Šťastný – <i>Fiori Italiani</i> , B. Smetana – <i>Cibulička</i> , Reinhardt – <i>Sladká děva</i> (směs z operety)
5. 6. 1927	27	V. Fiala – <i>Plukovník Homola</i> , J. Fučík – <i>Escarpolette</i> , Ch. Gounod – <i>Romeo a Julie</i> (ouvertura), J. Offenbach – <i>Hoffmanovy povídky</i> (fantazie), F. Abt – <i>Nocturno</i> , Čermák – <i>Sbor Slovanů</i>
9. 6. 1927	27	J. Fučík – <i>Pod admirálskou vlajkou</i> , J. Strauss – <i>Na krásném modrém Dunaji</i> , Kreutzer – <i>Ležení v Granadě</i> (ouvertura), A. Dvořák – <i>Rusalka</i> (fantazie), P. Lincke – <i>Bylo jednou</i> (píseň z operety <i>V říši Indry</i>), I. Zajc – <i>Mikuláš Zrinský</i> (Duetto a Finale), F. Schubert – <i>Dům u tří děvčátek</i> (směs z operety)
12. 6. 1927	6	V. Vačkář – <i>Riviera</i> , O. Nedbal – <i>Valčík z operety Polská krev</i> , N. A. Rimskij-Korsakov – <i>Věra Šeloga</i> (ouvertura), G. Puccini – <i>La Bohème</i> (fantazie), E. Carosio – <i>Ritorna</i> , R. Piskáček – <i>Směs českých a moravských písní</i>
15. 6. 1927	?	A. Košťál – <i>Elektra</i> , J. F. Wagner – <i>Zigaritta</i> , F. v. Suppé – <i>Krásná Galathea</i> (ouvertura), A. Dvořák – <i>Rusalka</i> (fantazie), J. Horák – <i>Godiva</i> , L. Schlögel – <i>Přehled Straussových operet</i>
16. 6. 1927	6	V. Vačkář – <i>Šohaj</i> , J. Fučík – <i>Dunajské povídky</i> , B. Smetana – <i>Slavnostní předehra</i> , C. Saint-Saëns – <i>Samson a Dalila</i> (fantazie), A. Joyce – <i>Podzimní sen</i> , F. Schubert – <i>Dům u tří děvčátek</i> (směs z operety), B. Leopold – <i>Jihoslovanské perly</i>
19. 6. 1927	6	L. Fall – <i>Valčík z operety Dolarová princezna</i> , F. v. Suppé – <i>Modell</i> (ouvertura), B. Smetana – <i>Prodaná nevěsta</i> (fantazie), R. Wagner – <i>Píseň z opery Parsifal</i> , A. Ch. Adam – <i>Postillion z Lonjumeau</i> (směs z opery)
23. 6. 1927	27	Morse – <i>Modrá stuha</i> , J. Strauss – <i>Na lagunách</i> , F. v. Suppé – <i>Upomínka na Mozarta</i> (ouvertura), B. Smetana – <i>Prodaná nevěsta</i> (fantazie), V. Robandi – <i>Alla stella confidente</i> , J. Pavlis – <i>Letáky</i> , J. Pehlík – <i>Koncertní mazurka</i>
26. 6. 1927	6	B. Leopold – <i>Avia</i> , E. Waldteufel – <i>Polární hvězda</i> , V. Hřímálý – <i>Zakletý princ</i> (ouvertura), G. Meyerbeer – <i>Hugenoti</i> (směs z opery), B. Godard – <i>Berceuse de Jocelyn</i> , L. Schlögel – <i>Přehled Straussových operet</i>
30. 6. 1927	6	Kostelecký – <i>Sabalterní pochod</i> , C. M. Ziehrer – <i>Občanům i vojsku</i> , A. Thomas – <i>Raymond</i> (ouvertura), B. Smetana – <i>Hubička</i> (fantazie), A. Dvořák – <i>Slovanský tanec č. 4</i> , Ch. Gounod – <i>Daň Zámorská</i> (fantazie), E. Kálmán – <i>Cirkusová princezna</i> (směs z operety)
10. 7. 1927	6	V. Vačkář – <i>V jeden šik</i> , E. Becucci – <i>Tesoro mio</i> , A. Lortzing – <i>Car a tesař</i> (ouvertura), P. I. Čajkovskij – <i>Chant sans paroles</i> , V. Šťastný – <i>Fiori Italiani</i>
14. 7. 1927	6	J. Háša – <i>Pochod pěšího pluku číslo 6</i> , C. M. Ziehrer – <i>Všem</i> , J. F. Halévy – <i>Židovka</i> (ouvertura), R. Wagner – <i>Souvenirs de Bayreuth</i> , A. Dvořák – <i>Slovanský tance č. 8</i> , J. Fučík – <i>Od 8-11!</i>
17. 7. 1927	27	P. Oberthor – <i>Praha – pozor</i> , Ch. Coote – <i>Má královna</i> , B. Flotow – <i>Marta</i> (ouvertura), B. Smetana – <i>Prodaná nevěsta</i> (fantazie), F. Abt – <i>Lesní pobožnost</i> , Čermák – <i>Světlem slovanským</i>

21. 7. 1927	27	J. Potužník – <i>Pojizerský pochod</i> , J. Strauss – <i>Hubička</i> , Leutner – <i>Slavnostní předehra</i> , Klemm – <i>Čeští mistři</i> (fantazie), Skočický – <i>Za tebe draga</i> , Lindsay – <i>Aisha</i> , Hopf – <i>Didaskalia</i>
23. 7. 1927	?	V. Vačkář – <i>Probuzení</i> , E. Waldteufel – <i>Snivá mládež</i> , A. Dvořák – <i>Čert a Káča</i> (ouvertura), J. Massenet – <i>Werther</i> (fantazie), L. Denza – <i>Torna</i> , G. Puccini – <i>Tosca</i> (fantazie), F. Schubert – <i>Dům u tří děvčátek</i> (směs z operety)
24. 7. 1927	6	V. Vačkář – <i>Probuzení</i> , J. Fučík – <i>Baletky</i> , V. Blodek – <i>V studni</i> (ouvertura), J. Massenet – <i>Herodias</i> (fantazie), A. Dvořák – <i>Valčík č. 1</i> , J. Háša – <i>Sibiřská fantazie</i> , R. Piskáček – <i>Směs českých a moravských písní</i>
28. 7. 1927	6	J. Háša – <i>Pochod pěšího pluku číslo 6</i> , C. M. Ziehrer – <i>Všem</i> , J. F. Halévy – <i>Židovka</i> (ouvertura), R. Wagner – <i>Souvenirs de Bayreuth</i> , A. Dvořák – <i>Slovanský tanec č. 8</i> , J. Fučík – <i>Od 8-11!</i>
31. 7. 1927	27	Morse – <i>Modrá stuha</i> , W. A. Mozart – <i>Kouzelná flétna</i> (ouvertura), E. Audran – <i>Alesia</i> , K. Kovařovic – <i>Psohlavci</i> (fantazie), E. d'Albert – <i>Nížina</i> (směs z opery), R. Wagner – <i>Tannhäuser</i> (vstupní pochod)
4. 8. 1927	27	Linhardt – <i>Střelecký pochod</i> , J. Rozkošný – <i>Svatojánské proudy</i> (ouvertura), J. Strauss – <i>Povídky z vídeňského lesa</i> , Ch. Gounod <i>Faust</i> (fantazie), E. Kálmán – <i>Cirkusová princezna</i> (úryvky), B. Leopold – <i>Zahrajem si na vojáky</i> , J. Padilla – <i>Valencia</i>
7. 8. 1927	6	J. Hančl – <i>Mužně vpřed</i> , J. Gungl – <i>Sny oceánu</i> , F. v. Suppé – <i>Krásná Galathea</i> (ouvertura), Ch. Gounod – <i>Daň Zámorská</i> (fantazie), E. Carosio – <i>Ritorna</i> , G. Charpentier – <i>Louisa</i> (fantazie)
11. 8. 1927	6	J. P. Sousa – <i>El Capitán</i> , E. Waldteufel – <i>Snivá mládež</i> , A. Dvořák – <i>Čert a Káča</i> (ouvertura), J. Massenet – <i>Werther</i> (fantazie), L. Denza – <i>Torna</i> , G. Puccini – <i>Tosca</i> (fantazie), F. Schubert – <i>Dům u tří děvčátek</i> (směs z operety)
14. 8. 1927	27	L. Fall – <i>Divadelní pochod</i> , B. Flotow – <i>Stradella</i> (ouvertura), R. Friml – <i>Tanec drahokamů</i> , G. Verdi – <i>Traviata</i> (fantazie), F. Doppler – <i>Modlitba a sbor Turků z opery Wanda</i> , B. Smetana – <i>Dalibor</i> (směs z opery)
8. 9. 1927	27	L. Fall – <i>Divadelní pochod</i> , J. Rozkošný – <i>Svatojánské proudy</i> (ouvertura), R. Friml – <i>Tanec drahokamů</i> , G. Verdi – <i>Traviata</i> (fantazie), F. Doppler – <i>Modlitba a sbor Turků z opery Wanda</i> , B. Smetana – <i>Dalibor</i> (směs z opery), B. Leopold – <i>Zahrajem si na vojáky</i> .
11. 9. 1927	27	J. Fučík – <i>Florentinský pochod</i> , O. Nedbal – <i>Valčík z operety Polská krev</i> , A. Thomas – <i>Raymond</i> (ouvertura), P. I. Čajkovskij – <i>Chant sans paroles</i> , A. Dvořák – <i>Dimitrij</i> (fantazie), L. Schlögel – <i>Přehled Straussových operet</i>
15. 9. 1927	6	J. Háša – <i>Pohod pěšího pluku číslo 6</i> , C. M. Ziehrer – <i>Tuláci</i> , A. Dvořák – <i>Rusalka</i> (ouvertura), J. Horák – <i>Romance</i> , V. Šťastný – <i>Fiori italiani</i> , E. Kálmán – <i>Cirkusová princezna</i> (směs z operety)
17. 9. 1927	27	Morse – <i>Modrá stuha</i> , G. Rossini – <i>Lazebník sevillský</i> (ouvertura), Goldberger – <i>Valčík z baletu Pomněnka</i> , B. Smetana – <i>Dvě vdovy</i> (fantazie), A. Dvořák – <i>Legenda č. 4</i> , B. Leopold – <i>Směs chorvatských písní</i>
21. 9. 1927	?	J. Fučík – <i>Florentinský pochod</i> , O. Nedbal – <i>Valčík z operety Polská krev</i> , A. Thomas – <i>Raymond</i> (ouvertura), P. I. Čajkovskij – <i>Chant sans paroles</i> , A. Dvořák – <i>Dimitrij</i> (fantazie), L. Schlögel – <i>Přehled Straussových operet</i>
22. 9. 1927	27	J. Fučík – <i>Pod admirálskou vlajkou</i> , R. Wagner – <i>Soumrak Bohů</i> (smuteční pochod), C. M. v. Weber – <i>Vyzvání k tanci</i> , A. Dvořák – <i>Rusalka</i> (fantazie), G. Verdi – <i>Rigoletto</i> (směs z opery), A. Thomas – <i>Mignon</i> (ouvertura), F. Lehár – <i>Píseň z operety Paganini</i>
25. 9. 1927	6	J. Kašpárek – <i>Pochod presidenta Masaryka</i> , O. Fetrás – <i>Měsíční noc na Alstru</i> , B. Smetana – <i>Prodaná nevěsta</i> (fantazie), I. Zajc – <i>Mikuláš Zrinský</i> (Finale), B. Leopold – <i>Jihoslovanské perly</i>
29. 9. 1927	6	A. Košťál – <i>Elektra</i> , E. Waldteufel – <i>Snivá mládež</i> , F. v. Suppé – <i>Modell</i> (ouvertura), G. Puccini – <i>La Bohème</i> (fantazie), J. Brahms – <i>Uherský tanec č. 4 a 6</i> , F. Schubert – <i>Dům u tří děvčátek</i> (směs z operety)
8. 4. 1928	?	B. Granichstädten – <i>Pochod z operety Orlov</i> , L. v. Beethoven – <i>Egmont</i> (ouvertura), Brandl – <i>Studentský valčík</i> , J. Offenbach – <i>Hoffmanovy povídky</i> (fantazie), B. Leopold – <i>Směs z vojenských písní</i>
12. 4. 1928	27	V. Fiala – <i>Sportu zdar</i> , F. Dvořák – <i>Na stříbropěnné Vltavě</i> , P. Lincke – <i>V říši Indry</i> (ouvertura), Gounod – <i>Faust</i> (fantazie), A. Rubinstein – <i>Asra</i> , F. Abt – <i>Zastaveníčko</i> , E. Kálmán – <i>Cirkusová princezna</i> (směs z operety)

15. 4. 1928	?	P. Oberthor – <i>Český pochod</i> , B. Flotow – <i>Stradella</i> (ouvertura), E. Audran – <i>Alesia</i> , J. F. Halévy – <i>Židovka</i> (úryvky), Pokorný – <i>Národ sobě</i>
22. 4. 1928	27	J. Potužník – <i>Pojizerský pochod</i> , W. A. Mozart – <i>Kouzelná flétna</i> (ouvertura), Ch. Coote – <i>Má královna</i> , B. Smetana – <i>Dvě vdovy</i> (fantazie), K. Weiss – <i>Ze slovenských luhů</i>
29. 4. 1928	?	V. Vačkář – <i>Šohaj</i> , J. Fučík – <i>Baletky</i> , F. Suppé – <i>Krásná Galathea</i> (ouvertura), A. Dvořák – <i>Jakobín</i> (fantazie), E. Carosio – <i>Ritorna</i>
1. 5. 1928	6	J. Háša – <i>Pochod pěšího pluku číslo 6</i> , J. Fučík – <i>Sny ideálu</i> , B. Smetana – <i>Slavnostní předehra</i> , G. Puccini – <i>Tosca</i> (fantazie), Urbánek – <i>Zlatá Praha</i>
3. 5. 1928	?	R. Obruča – <i>Pochod župy Masarykovej</i> , J. Fučík – <i>Zimní bouře</i> , J. Fučík – <i>Marinarella</i> (ouvertura), G. Puccini – <i>Madame Butterfly</i> (fantazie), A. Dvořák – <i>Humoreska</i> , E. Kálmán – <i>Cirkusová princezna</i> (směs z operety)
6. 5. 1928	?	J. Pehlík – <i>Krakonoš</i> , F. Doppler – <i>Dva husaři</i> (ouvertura), J. Strauss – <i>Aquarely</i> , K. Kovařovic – <i>Psohlavci</i> (fantazie), C. Zeller – <i>Naddělní</i> (směs z operety)
13. 5. 1928	?	P. Oberthor – <i>Pochod československé armády</i> , J. Gungl – <i>Sny oceánu</i> , L. F. Héroid – <i>Zampa</i> (ouvertura), W. Kienzel – <i>Evangelista</i> (fantazie), R. Piskáček – <i>Československá republika</i>
17. 5. 1928	?	P. Oberthor – <i>Český pochod</i> , E. Waldteufel – <i>Polární hvězda</i> , F. v. Suppé – <i>Básník a sedlák</i> (ouvertura), G. Bizet – <i>Carmen</i> (fantazie), J. Fučík – <i>Od 8-11!</i>
20. 5. 1928	?	R. Nováček – <i>Kardjeff</i> , A. Maillart – <i>Zvonek poustevníkův</i> (ouvertura), E. d'Albert – <i>Nížina</i> (fantazie), R. Friml – <i>Zastaveníčko</i> , R. Friml – <i>Tanec drahokamů</i> , J. Offenbach – <i>Hoffmanovy povídky</i> (směs z opery)
24. 5. 1928	?	D. Jenko – <i>Neprej</i> , L. v. Beethoven – <i>Egmont</i> (ouvertura), Brandl – <i>Studentský valčík</i> , Ch. Gounod – <i>Jarní píseň</i> , Storch – <i>Noční pozdrav</i> , G. Verdi – <i>Aida</i> (II. Finale), Leipold – <i>Směs jihoslovenských písní</i>
31. 5. 1928	6	P. Oberthor – <i>Český pochod</i> , E. Waldteufel – <i>Polární hvězda</i> , F. v. Suppé – <i>Básník a sedlák</i> (ouvertura), G. Bizet – <i>Carmen</i> (fantazie), B. Granichstädten – <i>Blues z operety Orlov</i> , Fučík – <i>Od 8-11!</i>
7. 6. 1928	?	K. Šebor – <i>Kukuricza</i> , B. Leopold – <i>10 let</i> , W. Kienzel – <i>Píseň hor</i> (fantazie), C. M. Ziehrer – <i>Polibek</i> , B. Smetana – <i>Hubička</i> (úryvky)
17. 6. 1928	?	E. Maiwald – <i>Habešský pochod</i> , G. Rossini – <i>Stabat Mater</i> (ouvertura), A. Dvořák – <i>Slovanský tanec č. 2 a 3</i> , B. Smetana – <i>Dvě vdovy</i> (fantazie), B. Leopold – <i>Směs vojenských písní</i>
22. 6. 1928	6	A. Dvořák – <i>Rusalka</i> (ouvertura), B. Smetana – <i>Prodaná nevěsta</i> (fantazie), A. Dvořák – <i>Valčík č. 1</i> , R. Piskáček – <i>Česká Odyssea</i>
24. 6. 1928	6	P. Oberthor – <i>Praho, pozor!</i> , L. Fall – <i>Valčík z operety Dolarová princezna</i> , A. Thomas – <i>Raymond</i> (ouvertura), C. Saint-Saëns – <i>Samson a Dalila</i> (fantazie), J. Bayer – <i>Královna loutek</i> (směs z baletu)
28. 6. 1928	6	B. Leopold – <i>Avia</i> , F. Dvořák – <i>Zvuky Vltavy</i> , A. Lortzing – <i>Car a tesař</i> (ouvertura), B. Smetana – <i>Hubička</i> (fantazie), E. Carosio – <i>Ritorna</i> , G. Bizet – <i>Ire Suite L'Arlesienne</i>
29. 6. 1928	27	K. Noack – <i>Rej skřítků</i> , W. A. Mozart – <i>Kouzelná flétna</i> (ouvertura), G. Apolloni – <i>L'Ebreo</i> (scéna a árie z opery), Ch. Gounod – <i>Faust</i> (fantazie), V. Blodek – <i>V studni</i> (úryvky)
1. 7. 1928	27	J. Pehlík – <i>Unikum</i> , B. Flotow – <i>Stradella</i> (ouvertura), E. Audran – <i>Alesia</i> , Pokorný – <i>Národ sobě</i>
5. 7. 1928	27	B. Leopold – <i>Slavnostní pochod</i> , J. Strauss – <i>Aquarely</i> , R. Wagner – <i>Bludný Holanďan</i> (árie a sbor), B. Smetana – <i>Dalibor</i> (fantazie)

14. 7. 1928	6	R. Obruča – <i>Pochod župy Masarykovej</i> , B. Smetana – <i>Slavnostní předehra</i> , B. Smetana – <i>Dalibor</i> (fantazie), J. Háša – <i>Sibiřská fantasie</i> , R. Piskáček – <i>Česká Odyssea</i>
15. 7. 1928	27	B. Granichstädten – <i>Pochod z operety Orlov</i> , F. Doppler – <i>Dva husaři</i> (ouvertura), K. Kovařovic – <i>Psohlavci</i> (fantazie), G. Apolloni – <i>L'Ebreo</i> (scéna a árie z opery), K. Weiss – <i>Ze slovenských luhů</i>
19. 7. 1928	27	R. Nováček – <i>A hoj</i> , C. M. Ziehrer – <i>Vídeňské děvy</i> , J. Strauss – <i>Indigo</i> (ouvertura), Humbert – <i>Modlitba matky za své dítě</i> , R. Friml – <i>Indian song</i> , Ambrož – <i>Fantasie z italských oper</i> , F. Schubert – <i>Dům u tří děvčátek</i> (směs z operety)
22. 7. 1928	6	J. Malý – <i>Reflex</i> , L. Fall – <i>Valčík z operety Dolarová princezna</i> , A. Lortzing – <i>Car a tesař</i> (ouvertura), G. Puccini – <i>Tosca</i> (fantazie), A. Dvořák – <i>Humoreska</i> , R. Piskáček – <i>Květy z Tater</i>
26. 7. 1928	27	J. Fučík – <i>Florentinský pochod</i> , F. Zita – <i>Lásky žár</i> , A. Dvořák – <i>Čert a Káča</i> (ouvertura), C. Morena – <i>Souvenir de Bayreuth</i> , P. I. Čajkovskij – <i>Chant sans paroles</i> , E. Kálmán – <i>Cirkusová princezna</i> (směs z operety)
29. 7. 1928	27	J. Suk – <i>V nový život</i> , A. Maillart – <i>Zvonek poustevníkův</i> (ouvertura), E. d'Albert – <i>Nížina</i> (fantazie), B. Leopold – <i>Směs jihoslovenských písní</i> , F. Lehár – <i>Korálové rty</i>
2. 8. 1928	27	V. Fiala – <i>Upomínka na Brašov</i> , P. Lincke – <i>V říši Indry</i> (ouvertura), J. Strauss – <i>Aquarely</i> , R. Friml – <i>Písně Závišovy</i> , B. Leopold – <i>10 let</i> , C. Zeller – <i>Naddůlní</i> (směs z operety), Pavlík – <i>Operní revue</i>
4. 8. 1928	6	R. Obruča – <i>Pochod župy Masarykovej</i> , J. Fučík – <i>Zimní bouře</i> , F. v. Suppé – <i>Krásná Galathea</i> (ouvertura), G. Bizet – <i>Carmen</i> (fantazie), J. Háša – <i>Sibiřská fantasie</i> , Urbánek – <i>Zlatá Praha</i>
5. 8. 1928	6	J. Háša – <i>Pochod pěšího pluku číslo 6</i> , J. Gungl – <i>Sny oceánu</i> , L. F. Hérold – <i>Zampa</i> (ouvertura), B. Smetana – <i>Prodaná nevěsta</i> (fantazie), Z. Fibich – <i>Poem</i> , L. Schlögel – <i>Přehled Straussových operet</i>
9. 8. 1928	6	A. Košťál – <i>Elektra</i> , J. Fučík – <i>Baletky</i> , A. Thomas – <i>Raymond</i> (ouvertura), V. Šťastný – <i>Fiori Italiani</i> , J. Fučík – <i>Od 8-11!</i>
12. 8. 1928	27	R. Šetina – <i>Vzhůru orle</i> , Vodopivec – <i>Mávněte, Orli</i> , G. Rossini – <i>Stabat Mater</i> (ouvertura), W. Kienzel – <i>Píseň hor</i> (fantazie), G. Verdi – <i>Aida</i> (II. Finale), Klemm – <i>Fantasie z děl českých mistrů</i>
16. 8. 1928	27	J. Suk – <i>V nový život</i> , J. Rozkošný – <i>Svatojánské proudy</i> (ouvertura), C. M. v. Weber – <i>Vyzvání k tanci</i> , G. Verdi – <i>Traviata</i> (fantazie), R. Wagner – <i>Tannhäuser</i> (vstupní pochod), E. Kálmán – <i>Cirkusová princezna</i> (směs z operety)
19. 8. 1928	27	Oberthor – <i>Český pochod</i> , J. Strauss – <i>Indigo</i> (ouvertura), B. Smetana – <i>Dvě vdovy</i> (fantazie), R. Friml – <i>Písně Závišovy</i> , V. Blodek – <i>V studni</i> (úryvky)
13. 9. 1928	27	J. Suk – <i>V nový život</i> , J. Rozkošný – <i>Svatojánské proudy</i> (ouvertura), C. M. v. Weber – <i>Vyzvání k tanci</i> , G. Verdi – <i>Traviata</i> (fantazie), R. Wagner – <i>Tannhäuser</i> (vstupní pochod), E. Kálmán – <i>Čardášová princezna</i> (směs z operety)
16. 9. 1928	6	J. Háša – <i>Pochod pěšího pluku číslo 6</i> , L. Fall – <i>Valčík z operety Dolarová princezna</i> , J. Fučík – <i>Marinarella</i> (ouvertura), C. Saint-Saëns – <i>Samson a Dalila</i> (fantazie), A. Dvořák – <i>Humoreska</i> , L. Schlögel – <i>Přehled Straussových operet</i>
20. 9. 1928	6	B. Leopold – <i>Avia</i> , O. Nedbal – <i>Valčík z operety Polská krev</i> , A. Thomas – <i>Raymond</i> (ouvertura), V. Šťastný – <i>Fiori Italiani</i> , G. Bizet – <i>Carmen</i> (fantazie), E. Kálmán – <i>Cirkusová princezna</i> (směs z operety)
23. 9. 1928	27	P. Oberthor – <i>Český pochod</i> , J. Strauss – <i>Indigo</i> (ouvertura), B. Smetana – <i>Dvě vdovy</i> (fantazie), R. Friml – <i>Písně Závišovy</i> , V. Blodek – <i>V studni</i> (úryvky)
30. 9. 1928	6	J. Fučík – <i>Florentinský pochod</i> , F. Zita – <i>Lásky žár</i> , A. Dvořák – <i>Čert a Káča</i> (ouvertura), B. Smetana – <i>Hubička</i> (fantazie), Z. Fibich – <i>Poem</i> , F. Schubert – <i>Dům u tří děvčátek</i> (směs z operety)
7. 10. 1928	27	P. Oberthor – <i>Český pochod</i> , J. Strauss – <i>Indigo</i> (ouvertura), B. Smetana – <i>Dvě vdovy</i> (fantazie), R. Friml – <i>Písně Závišovy</i> , V. Blodek – <i>V studni</i>

14. 10. 1928	6	B. Leopold – <i>Avia</i> , O. Nedbal – Valčík z operety <i>Polská krev</i> , A. Thomas – <i>Raymond</i> (ouvertura), V. Šťastný – <i>Fiori Italiani</i> , E. Kálmán – <i>Cirkusová princezna</i> (směs z operety)
31. 3. 1929	6	J. Háša – <i>Pochod pěšího pluku číslo 6</i> , O. Nedbal – Valčík z operety <i>Polská krev</i> , F. Boieldieu – <i>Kalif z Bagdádu</i> (ouvertura), B. Smetana – <i>Hubička</i> (fantazie), G. Šebek – <i>Bulharský tanec č. 1</i> , M. Wayne – <i>Ramona</i> , Urbánek – <i>Zlatá Praha</i>
7. 4. 1929	27	J. Horák – <i>Blaník</i> , Reissinger – <i>Skalní mlýn</i> (ouvertura), B. Smetana – <i>Hubička</i> (fantazie) 4. B. Leopold – <i>Cortége triomphale</i> , K. Weiss – <i>Ze slovenských luhů</i>
21. 4. 1929	6	J. Háša – <i>Pochod pěšího pluku číslo 6</i> , O. Nedbal – Valčík z operety <i>Polská krev</i> , F. Boieldieu – <i>Kalif z Bagdádu</i> (ouvertura), B. Smetana – <i>Hubička</i> (fantazie), G. Šebek – <i>Bulharský tanec č. 1</i> , M. Wayne – <i>Ramona</i> , Novotný – <i>Velká směs národních písní</i>
28. 4. 1929	27	J. Horák – <i>Blaník</i> , Reissinger – <i>Skalní mlýn</i> (ouvertura), B. Smetana – <i>Hubička</i> (fantazie), B. Leopold – <i>Cortége triomphale</i> , K. Weiss – <i>Ze slovenských luhů</i>
2. 5. 1929	27	P. Oberthor – <i>Český pochod</i> , P. Lincke – <i>V říši Indry</i> (ouvertura), L. Fall – Valčík z operety <i>Dívka s loutkou</i> , Klemm – <i>Fantasie ze skladeb českých mistrů</i> , F. Lehár – <i>Careviči</i> (úryvky), C. Morena – <i>Směs písní a tanců</i>
5. 5. 1929	6	R. Obruča – <i>Pochod župy Masarykovej</i> , F. Zita – <i>Lásky žár</i> , A. Dvořák – <i>Rusalka</i> (ouvertura), G. Bizet – <i>Carmen</i> (fantazie), H. d'Ossi – <i>Serenata de la Primavera</i> , L. Schlögel – <i>Přehled Straussových operet</i>
16. 5. 1929	6	J. Kašpárek – <i>President Masaryk</i> , E. Waldteufel – <i>Dolores</i> , F. v. Suppé – <i>Básník a sedlák</i> (ouvertura), C. Morena – <i>Souvenir de Bayreuth</i> , E. Ralph – <i>Já líbám ručičku Vám, madame...</i> , H. d'Ossi – <i>Serenata de la Primavera</i> , E. Kálmán <i>Hraběnka Marica</i> (směs z operety)
19. 5. 1929	27	L. Fall – <i>Divadelní pochod</i> , J. Strauss – <i>Indigo</i> (ouvertura), C. M. Ziehrer – <i>Polibek</i> , A. Dvořák – <i>Jakobín</i> (fantazie), R. Wagner – <i>Lohengrin</i> (úryvky)
2. 6. 1929	6	F. Vlk – <i>Major Mrázek</i> , J. Gungl – <i>Sny oceánu</i> , J. Rozkošný – <i>Svatojánské proudy</i> (ouvertura), C. Morena – <i>Souvenir de Bayreuth</i> , A. Dvořák – <i>Slovanský tance č. 8 a 10</i> , J. Háša – <i>Sibiřská fantasie</i>
6. 6. 1929	6	P. Oberthor – <i>Český pochod</i> , L. Fall – Valčík z operety <i>Dolarová princezna</i> , J. Fučík – <i>Kdož jste Boží bojovníci</i> , L. Schlögel – <i>Přehled Straussových operet</i> , Arnold – <i>Ty, jen Ty</i> , H. d'Ossi – <i>Serenata de la Primavera</i> , E. Kálmán – <i>Hraběnka Marica</i> (směs z operety)
9. 6. 1929	27	F. Lehár – <i>Ženám</i> , G. Rossini – <i>Lazebník sevillský</i> (ouvertura), J. Strauss – <i>Aquarely</i> , J. Offenbach – <i>Hoffmanovy povídky</i> (fantazie), V. Blodek – <i>V studni</i> (směs z opery)
27. 6. 1929	6	P. Oberthor – <i>Český pochod</i> , L. Fall – Valčík z operety <i>Dolarová princezna</i> , J. Fučík – <i>Kdož jste Boží bojovníci</i> , V. Šťastný – <i>Fiori Italiani</i> , Arnold – <i>Ty, jen Ty</i> , H. d'Ossi – <i>Serenata de la Primavera</i> , E. Kálmán – <i>Hraběnka Marica</i> (operetní směs)
30. 6. 1929	27	J. Fučík – <i>Pod admirálskou vlajkou</i> , J. Strauss – <i>Indigo</i> (ouvertura), L. Fall – Valčík z operety <i>Dívka s loutkou</i> , Ambrož – <i>Fantasie z italských oper</i> , K. Weiss – <i>Ze slovenských luhů</i>
4. 7. 1929	27	V. Fiala – <i>Sportu zdar</i> , J. Strauss – <i>Aquarely</i> , J. F. Halévy – <i>Židovka</i> (úvod k I. jednání), G. Rossini – <i>Lazebník sevillský</i> (ouvertura), Humbert – <i>Modlitba matky za své dítě</i> , P. Mascagni – <i>Intermezzo sinfonico</i> z opery <i>Sedlák kavalír</i> , J. Bayer – <i>Královna loutek</i> (směs z baletu)
14. 7. 1929	6	J. Háša – <i>Pochod pěšího pluku číslo 6</i> , J. Gungl – <i>Sny oceánu</i> , F. Mendelssohn – <i>Sen noci svatojánské</i> (svatební pochod), A. Dvořák – <i>Dimitrij</i> (fantazie), B. Granichstädten – <i>Píseň z operety Orlov</i> , E. Ralph – <i>Já líbám ručičku Vám, madame...</i> , J. Fučík – <i>Od 8-11!</i>
18. 7. 1929	27	Mader – <i>Věnovaný pochod</i> , Reissinger – <i>Skalní mlýn</i> (ouvertura), G. Rossini – <i>Stabat Mater</i> (úvod), R. Wagner – <i>Lohengrin</i> (fantazie), Leopold – <i>Směs jihoslovanských písní</i>
25. 7. 1929	27	Dostál – <i>Port Arthur</i> , C. M. v. Weber – <i>Vyzvání k tanci</i> , B. Smetana – <i>Dalibor</i> (fantazie), R. Friml – <i>Písně Závišovy</i> , R. Wagner – <i>Rienzi</i> (ouvertura), Ambrož – <i>Fantasie z italských oper</i>

4. 8. 1929	6	J. Fučík – <i>Florentinský pochod</i> , O. Nedbal – Valčík z operety <i>Polská krev</i> , F. Boieldieu – <i>Kalif z Bagdádu</i> (ouvertura), C. Morena – <i>Souvenir de Bayreuth</i> , A. Dvořák – <i>Slovanský tanec č. 10</i> , H. d'Ossi – <i>Serenata de la Primavera</i> , B. Leopold – <i>Zahrajem si na vojáky</i>
4. 9. 1929	6	J. Kašpárek – <i>President Masaryk</i> , E. Waldteufel – <i>Dolores</i> , J. Fučík – <i>Marinarella</i> (ouvertura), L. Schlögel – <i>Přehled Straussových operet</i> , G. Šebek – <i>Bulharský tanec č. 1</i> , E. Toselli – <i>Serenáda</i> , J. Malý – <i>Zborov</i>
12. 9. 1929	27	Dostál – <i>Port Arthur</i> , C. M. v. Weber – <i>Vyzvání k tanci</i> , B. Smetana – <i>Dalibor</i> (fantazie), R. Friml – <i>Písně Závěšovy</i> , R. Wagner – <i>Rienzi</i> (ouvertura), Ambrož – <i>Fantazie z italských oper</i>
22. 9. 1929	6	J. Háša – <i>Pochod pěšího pluku číslo 6</i> , J. Gungl – <i>Sny oceánu</i> , F. Mendelssohn – <i>Sen noci svatojánské</i> (svatební pochod), A. Dvořák – <i>Dimitrij</i> (fantazie), E. Pártos – <i>Sonja</i> , Arnold – <i>Ty, jen Ty</i> , J. Fučík – <i>Od 8-11!</i>
26. 9. 1929	6	J. Fučík – <i>Florentinský pochod</i> , F. Zita – <i>Lásky žár</i> , L. F. Hérold – <i>Zampa</i> (ouvertura), V. Šťastný – <i>Fiori Italiani</i> , F. Lehár – <i>Blues z operety Paganini</i> , H. d'Ossi – <i>Serenata de la Primavera</i> , E. Kálmán – <i>Hraběnka Marica</i> (směs z operety)
27. 4. 1930	27	Balling – <i>Avion</i> , Reissinger – <i>Skalní mlýn</i> (ouvertura), F. v. Suppé – <i>Coletta</i> , R. Wagner – <i>Lohengrin</i> (fantazie), K. Weiss – <i>Ze slovenských luhů</i>
1. 5. 1930	6	P. Oberthor – <i>Ráz na ráz</i> , L. Fall – Valčík z operety <i>Dolarová princezna</i> , J. Fučík – <i>Kdož jste Boží bojovníci</i> , I. Zajc – <i>Mikuláš Zrinský</i> (fantazie), E. Kálmán – <i>Pojď cikán</i> (píseň z operety <i>Hraběnka Marica</i>), F. Lehár – <i>Líbám ženy, vás tak rád</i> , (blues z operety <i>Paganini</i>), J. Háša – <i>Sibiřská fantazie</i>
4. 5. 1930	6	F. Vlk – <i>Plukovník Koutný</i> , O. Nedbal – Valčík z operety <i>Polská krev</i> , F. Boieldieu – <i>Kalif z Bagdádu</i> (ouvertura), L. Schlögel – <i>Přehled Straussových operet</i> , A. Jolson – <i>Sonny boy</i> , Arnold – <i>Ty, jen Ty</i> , N. Brodsky – <i>Pardon, pardon signora</i> (tango z operety <i>Unáší ženu</i>)
8. 5. 1930	27	J. Suk – <i>V nový život</i> , J. F. Halévy – <i>Židovka</i> (ouvertura), C. M. Ziehrer – <i>Valčík</i> , B. Smetana – <i>Dalibor</i> (fantazie), G. Donizetti – <i>Sbor a sextet z opery Lucia di Lammermoor</i> , V. Blodek – <i>V studni</i> (úryvky)
11. 5. 1930	27	A. Aust – <i>Primus</i> , B. Smetana – <i>Tajemství</i> (ouvertura), J. Fučík – <i>Nezapomenutelné chvíle</i> , A. Boito – <i>Mefistofeles</i> (fantazie), G. Bizet – <i>Carmen</i> (úryvky)
15. 5. 1930	6	F. Vlk – <i>Major Mrázek</i> , E. Waldteufel – <i>Polární hvězda</i> , F. Mendelssohn – <i>Sen noci svatojánské</i> (svatební pochod), A. Boito – <i>Mefistofeles</i> (fantazie), M. Wayne – <i>Ramona</i> , F. Raymond – <i>Když do diskretní cukrárny stěh</i> , J. O. Pešta – <i>Večerka</i> , Ripp – <i>Creola</i> (Vzpomíněj)
18. 5. 1930	6	P. Oberthor – <i>Ráz na ráz</i> , L. Fall – Valčík z operety <i>Dolarová princezna</i> , J. Fučík – <i>Kdož jste Boží bojovníci</i> , I. Zajc – <i>Mikuláš Zrinský</i> (fantazie), F. Lehár – <i>Líbám ženy, vás tak rád</i> , E. Kálmán – <i>Pojď cikán</i> , J. Háša – <i>Sibiřská fantazie</i> , L. Casucci – <i>Smutný Gigolo</i>
22. 5. 1930	27	J. Pehlík – <i>Unikum</i> , W. Alletter – <i>Hříčky lásky</i> , L. v. Beethoven – <i>Marche héroïque</i> , J. Strauss – <i>Indigo</i> (ouvertura), Klemm – <i>Fantazie z českých oper</i> , R. Friml – <i>Písně Závěšovy</i> , Ambrož – <i>Úryvky z italských oper</i>
25. 5. 1930	27	Z. Fibich – <i>Šárka</i> (fantazie), J. Offenbach – <i>Hoffmanovy povídky</i> (úryvky), A. Rubinstein – <i>Asra</i> , L. Jessel – <i>Růžový zázrak</i> , J. Strauss – <i>Aquarely</i> , G. Rossini – <i>Lazebník sevillský</i> (ouvertura)
29. 5. 1930	6	V. Vačkář – <i>Šohaj</i> , F. Zita – <i>Lásky žár</i> , A. Dvořák – <i>Rusalka</i> (ouvertura), G. Šebek – <i>Bulharské tance č. 1</i> , K. Hašler – <i>Hoši od Zborova</i> , B. Smetana – <i>Prodaná nevěsta</i> (fantazie), B. Leopold – <i>Zahrajem si na vojáky</i> , F. Doelle – <i>Šerťáky až bílé začnou kvést</i>
1. 6. 1930	6	J. F. Wagner – <i>Bosenský pochod</i> , J. Fučík – <i>Baletky</i> , B. Smetana – <i>Slavnostní předehra</i> , E. Pártos – <i>Sonja</i> , E. Ralph – <i>Já líbám ručku vám, madame...</i> , V. Šťastný – <i>Fiori Italiani</i> , A. Jolson – <i>Sonny boy</i> , L. Casucci – <i>Smutný Gigolo</i>
5. 6. 1930	27	P. Lincke – <i>Kukokama-Estapo</i> , B. Smetana – <i>Tajemství</i> (ouvertura), A. Boito – <i>Mefistofeles</i> (fantazie), F. Abt – <i>Lesní pobožnost</i> , J. Fučík – <i>Nezapomenutelná chvíle</i> , G. Donizetti – <i>Sbor a sextet z opery Lucia di Lammermoor</i> , F. Lehár – <i>Sirény plesu</i> (valčík z operety <i>Veselá vdova</i>)

8. 6. 1930	27	Sartorio – <i>Vzhůru k lesu</i> , Reissinger – <i>Skalní mlýn</i> (ouvertura), R. Friml – <i>Tanec drahokamů</i> , C. M. Ziehrer – <i>Valčík</i> , G. Meyerbeer – <i>Afričanka</i> (fantazie), V. Blodek – <i>V studni</i> (úryvky)
9. 6. 1930	6	P. Oberthor – <i>Ráz na ráz</i> , O. Nedbal – Valčík z operety <i>Polská krev</i> , F. Boieldieu – <i>Kalif z Bagdadu</i> (ouvertura), L. Schlögel – <i>Přehled Straussových operet</i> , Arnold – <i>Ty, jen Ty</i> , J. Mottl – <i>Maminko, mámo</i> , J. Háša – <i>Sibiřská fantasie</i> , F. Doelle – <i>Šeříky až bílé začnou kvést</i> , Ripp – <i>Creola</i>
14. 6. 1930	27	Riessinger – <i>Skalní mlýn</i> (ouvertura), I. Ivanovici – <i>Lodníková dceruška</i> , F. Abt – <i>Lesní pobožnost</i> , B. Smetana – <i>Hubička</i> (fantazie), W. Meisel – <i>Slečno, pardon</i>
15. 6. 1930	27	K. Noack – <i>Rej skřítků</i> , J. Strauss – <i>Indigo</i> (ouvertura), R. Friml – <i>Zastaveníčko</i> , F. v. Suppé – <i>Coletta</i> , Z. Fibich – <i>Šárka</i> (fantazie), R. Wagner – <i>Lohengrin</i> (úryvky)
19. 6. 1930	6	V. Vačkář – <i>Probuzení</i> , L. Fall – Valčík z operety <i>Dolarová princezna</i> . F. v. Suppé – <i>Básník a sedlák</i> (ouvertura), G. Bizet – <i>Carmen</i> (fantazie), R. Wagner – <i>Walterova píseň</i> z opery <i>Mistři pěvci norimberští</i> , B. Leopold – <i>Jugoslávské perly</i> , B. Granichstädten – <i>Blues</i> z operety <i>Orlov</i> , N. Brodsky – <i>Pardon, pardon signora</i>
26. 6. 1930	27	F. Dvořák – <i>Na stříbropěnné Vltavě</i> , J. F. Halévy – <i>Židovka</i> (ouvertura), G. Meyerbeer – <i>Hugenoti</i> (fantazie), F. Abt – <i>Zastaveníčko</i> , J. Petersburski – <i>Donna Clara</i> , G. Bizet – <i>Carmen</i> (úryvky), A. Thomas – <i>Mignon</i> (ouvertura), B. Leopold – <i>Gambrinus</i>
29. 6. 1930	6	B. Smetana – <i>Pochod</i> z opery <i>Prodaná nevěsta</i> , E. Waldteufel – <i>Dolores</i> , L. F. Héroid – <i>Zampa</i> (ouvertura), C. Saint-Saëns – <i>Samson a Dalila</i> (fantazie), Z. Fibich – <i>Poem</i> , A. Dvořák – <i>Humoreska</i> , F. Schubert – <i>Dům u tří děvčátek</i> (směs z operety), J. Peterburski – <i>Donna Clara</i> , Don Carder – <i>Sevilla</i>
3. 7. 1930	6	J. Fučík – <i>Florentinský pochod</i> , F. Zita – <i>Lásky žár</i> , E. Grieg – <i>Holdovací pochod</i> , B. Smetana – <i>Hubička</i> (fantazie), A. Jolson – <i>Sonny Boy</i> , J. Fučík – <i>Od 8-11!</i> , K. Hašler – <i>Hoši od Zborova</i> , J. Mottl – <i>Maminko, mámo</i> , K. Hašler – <i>Pochodová směs Hašlerových písniček</i>
5. 7. 1930	6	B. Leopold – <i>Avia</i> , O. Nedbal – Valčík z operety <i>Polská krev</i> , B. Smetana – <i>Slavnostní předehra</i> , G. Bizet – <i>Carmen</i> (fantazie), Arnold – <i>Ty, jen Ty</i> , F. Lehár – <i>Líbám ženy, vás tak rád</i> , L. Schlögel – <i>Přehled Straussových operet</i>
6. 7. 1930	?	P. Oberthor – <i>Český pochod</i> , L. Fall – Valčík z operety <i>Dolarová princezna</i> , J. Fučík – <i>Kdož jste Boží bojovníci</i> , V. Šťastný – <i>Fiori Italiani</i> , Ripp – <i>Creola</i> , E. Ralph – <i>Já líbám ručičku vám, madame...</i> , Urbánek – <i>Zlatá Praha</i>
10. 7. 1930	27	L. Jessel – <i>Růžový zážrak</i> , P. Lincke – <i>V říši Indry</i> (ouvertura), J. Strauss – <i>Aquarely</i> , A. Dvořák – <i>Slovanský tanec č. 2 a 3</i> , Ambrož – <i>Fantasie z italských oper</i> , R. Wagner – <i>Vstupní pochod</i> z opery <i>Tannhäuser</i>
13. 7. 1930	27	Ch. Coote – <i>Má královna</i> , G. Rossini – <i>Stabat Mater</i> (úvod), G. Meyerbeer – <i>Afričanka</i> (fantazie), R. Friml – <i>Písně Závišovy</i> , F. Prochaska – <i>Gavotte Empire</i> , Klemm – <i>Úryvky ze skladeb českých mistrů</i>
17. 7. 1930	6	P. Oberthor – <i>Ráz na ráz</i> , J. Fučík – <i>Zimní bouře</i> , F. Boieldieu – <i>Kalif z Bagdadu</i> (ouvertura), A. Dvořák – <i>Dimitrij</i> (fantazie), Whiteman – <i>Wonderful One</i> , Rosen – <i>Chceš-li někomu srdce dát</i> , E. Kálmán – <i>Hraběnka Marica</i> (směs z operety), F. Doelle – <i>Šeříky až bílé začnou kvést</i> , A. Jolson – <i>Sonny boy</i> , F. Schubert – <i>Dům u tří děvčátek</i> (směs z operety)
20. 7. 1930	6	J. Fučík – <i>Florentinský pochod</i> , J. Fučík – <i>Baletky</i> , A. Dvořák – <i>Rusalka</i> (ouvertura), J. Háša – <i>Sibiřská fantasie</i> , E. Pártos – <i>Sonja</i> , J. Peterburski – <i>Donna Clara</i> , Hrubý – <i>Směs Lehárových děl</i>
24. 7. 1930	27	C. M. Ziehrer – <i>Políbek</i> , L. v. Beethoven – <i>Marche héroïque</i> , B. Smetana – <i>Hubička</i> (úryvky), R. Wagner – <i>Valkýra</i> (fantazie), G. Donizetti – <i>Sbor a sextet</i> z opery <i>Lucia di Lammermoor</i> , G. Rossini – <i>Lazebník sevillský</i> (ouvertura)
31. 7. 1930	6	J. Fučík – <i>Vítězný meč</i> , F. Zita – <i>Lásky žár</i> , B. Smetana – <i>Hubička</i> (fantazie), Rosen – <i>Chceš-li někomu srdce dát</i> , J. Mottl – <i>Maminko, mámo</i> , E. Kálmán – <i>Cirkusová princezna</i> (směs z operety), J. Malý – <i>Zborov</i>
3. 8. 1930	?	A. Nývlt – <i>Kapitán Římek</i> , O. Nedbal – Valčík z operety <i>Polská krev</i> , L. F. Héroid – <i>Zampa</i> (ouvertura), V. Šťastný – <i>Fiori Italiani</i> , R. Heymann – <i>Valčík lásky</i> , B. Leopold – <i>Zahrajem si na vojáky</i>

7. 8. 1930	27	C. M. Ziehrer – <i>Polibek</i> , L. v. Beethoven – <i>Marche héroïque</i> , B. Smetana – <i>Hubička</i> (úryvky), R. Wagner – <i>Valkýra</i> (fantazie), G. Donizetti – Sbor a sextet z opery <i>Lucia di Lammermoor</i> , G. Rossini – <i>Lazebník sevillský</i> (ouvertura)
10. 8. 1930	?	Ch. Coote – <i>Má královna</i> , B. Smetana – <i>Tajemství</i> (ouvertura), A. Rubinstein – <i>Asra</i> , A. Czibulka – <i>Nocturno</i> , Z. Fibich – <i>Šárka</i> (fantazie), J. Offenbach – <i>Hoffmanovy povídky</i> (úryvky)
14. 8. 1930	6	J. Fučík – <i>Florentinský pochod</i> , L. Fall – Valčík z operety <i>Dolarová princezna</i> , J. Fučík – <i>Kdož jste Boží bojovníci</i> , A. Dvořák – <i>Dimitrij</i> (fantazie), K. Hašler – <i>Hoši od Zborova</i> , J. Peterburski – <i>Donna Clara</i> , E. Kálmán – <i>Hraběnka Marica</i> (směs z operety), J. Fučík – <i>Od 8-11!</i>
28. 8. 1930	6	V. Vačkář – <i>Šohaj</i> , F. Zita – <i>Lásky žár</i> , B. Smetana – <i>Hubička</i> (fantazie), W. Heymann – <i>Tys nejsladším děvčetem na světě</i> , Škrobák – <i>Když slunko jde za hory</i> , E. Kálmán – <i>Cirkusová princezna</i> (směs z operety), J. Malý – <i>Zborov</i>
31. 8. 1930	6	R. Nováček – <i>Castaldo</i> , J. Gungl – <i>Sny oceánu</i> , B. Smetana – <i>Slavnostní přehra</i> , A. Dvořák – <i>Rusalka</i> (ouvertura), F. Raymond – <i>Když do diskrétní cukrárny stěh</i> , J. Peterburski – <i>Donna Clara</i> , Hrubý – <i>Směs Lehárových mistrovských děl</i>
4. 9. 1930	27	Sporck – <i>Souvenir de Nice</i> , P. Lincke – <i>V říši Indry</i> (ouvertura), G. Meyerbeer – <i>Hugenoti</i> (úryvky), A. Dvořák – <i>Rusalka</i> (fantazie), Storch – <i>Noční pozdrav</i> , J. Volkov – <i>Marion</i> , G. Verdi – <i>Aida</i> (II. Finale)
11. 9. 1930	6	F. v. Suppé – <i>Coletta</i> , J. Strauss – <i>Indigo</i> (ouvertura), V. Blodek – <i>V studni</i> (fantazie), P. Lincke – <i>Světluška</i> , R. Friml – <i>Indian song</i> , R. Wagner – <i>Tannhäuser</i> (vstupní pochod), E. Kálmán – <i>Čardášová princezna</i> (směs z operety)
14. 9. 1930	6	V. Vačkář – <i>Probuzení</i> , O. Nedbal – Valčík z operety <i>Polská krev</i> , E. Grieg – <i>Holdovací pochod</i> , L. Schlögel – <i>Přehled Straussových operet</i> , N. Brodsky – <i>Pardon, pardon signora</i> , W. Heymann – <i>Valčík lásky</i> , B. Leopold – <i>Zahrajem si na vojáky</i>
18. 9. 1930	27	L. Jessel – <i>Růžový záprak</i> , B. Smetana – <i>Tajemství</i> (ouvertura), G. Meyerbeer – <i>Afričanka</i> (fantazie), A. Dvořák – <i>Slovanský tanec č. 2 a 3</i> , R. Wagner – <i>Lohengrin</i> (úryvky), Hrubý – <i>Směs z Lehárových operet</i>
21. 9. 1930	?	Ch. Coote – <i>Má hvězda</i> , G. Rossini – <i>Stabat Mater</i> (úvod), Z. Fibich – <i>Šárka</i> (fantazie), A. Rubinstein – <i>Asra</i> , A. Czibulka – <i>Nocturno</i> , J. Offenbach – <i>Hoffmanovy povídky</i> (úryvky)
25. 9. 1930	6	F. Vlk – <i>Plukovník Koutný</i> , F. Zita – <i>Lásky žár</i> , F. Boieldieu – <i>Kalif z Bagdádu</i> (ouvertura), F. Doelle – <i>Šeríky bílé když začnou kvést</i> , H. Tierney – <i>Rio Rita</i> , E. Kálmán – <i>Hraběnka Marica</i> (směs z operety), J. Malý – <i>Zborov</i>
19. 4. 1931	6	O. Nedbal – Valčík z operety <i>Polská krev</i> , E. Grieg – <i>Holdovací pochod</i> , A. Dvořák – <i>Přehra a balet z opery Rusalka</i> , W. Heymann – <i>Valčík lásky</i> , R. Stolz – <i>Buď zdrav, ty milý důstojníku můj</i> , B. Leopold – <i>Zahrajem si na vojáky</i>
26. 4. 1931	27	Bednář – <i>Kočička</i> , D. F. E. Auber – <i>Fra Diavolo</i> (ouvertura), Z. Fibich – <i>Šárka</i> (fantazie), A. Rubinstein – <i>Asra</i> , P. Abraham – <i>Píseň a fox z operety Viktorie a její husar</i> , J. Petersburski – <i>Donna Clara</i> , Hrubý – <i>Směs z Lehárových skladeb</i>
30. 4. 1931	27	E. Audran – <i>Alesia</i> , L. v. Beethoven – <i>Marche héroïque</i> , B. Smetana – <i>Tajemství</i> (ouvertura), G. Verdi – <i>Rigoletto</i> (fantazie), P. Abraham – <i>Good Night</i> , R. Stolz – <i>Pohádka o štěstí</i> , R. Stolz – <i>Greta Garbo</i> , F. v. Suppé – <i>Směs z operety Boccaccio</i>
3. 5. 1931	6	O. Nedbal – Valčík z operety <i>Polská krev</i> , E. Grieg – <i>Holdovací pochod</i> , A. Dvořák – <i>Přehra a balet z opery Rusalka</i> , W. Heymann – <i>Valčík lásky</i> , R. Stolz – <i>Buď zdrav, ty milý důstojníku můj</i> , B. Leopold – <i>Zahrajem si na vojáky</i>
7. 5. 1931	6	J. Strauss – <i>Hlasy jara</i> , A. Lortzing – <i>Car a tesař</i> (ouvertura), Gounod – <i>Daň Zámorská</i> (fantazie), R. Wagner – <i>Walterova píseň z opery Mistři pěvci norimberští</i> , R. Stolz – <i>Neptej se proč</i> , W. Heymann – <i>Pochodová píseň z filmu Tři mládenci od benzínu</i> , E. Kálmán – <i>Čardášová princezna</i> (směs z operety)
10. 5. 1931	27	E. Juel-Frederiksen – <i>My little black Sweetheart</i> , J. F. Halévy – <i>Židovka</i> (ouvertura), B. Smetana – <i>Hubička</i> (fantazie), E. d'Albert – <i>Nížina</i> (úryvky), G. Meyerbeer – <i>Afričanka</i> (směs z opery)

14. 5. 1931	27	E. Audran – <i>Alesia</i> , Beethoven – <i>Marche héroïque</i> , B. Smetana – <i>Tajemství</i> (ouverture), G. Verdi – <i>Rigoletto</i> (fantazie), P. Abraham – <i>Good Night</i> , R. Stolz – <i>Pohádka o štěstí</i> , R. Stolz – <i>Greta Garbo</i> , F. v. Suppé – Směs z operety <i>Boccaccio</i>
17. 5. 1931	6	J. F. Wagner – <i>Zigaritta</i> , A. Thomas – <i>Raymond</i> (ouverture), I. Zajc – <i>Mikuláš Zrinský</i> (Duet a Finale), A. Dvořák – <i>Slovanský tanec č. 10</i> , H. Tierney – <i>Rio Rita</i> , H. d'Ossi – <i>Serenata de la Primavera</i> , J. Labský – <i>Věnc ruských písní</i>
21. 5. 1931	6	J. Fučík – <i>Vítězný meč</i> , F. Zita – <i>Lásky žár</i> , B. Smetana – Overture z opery <i>Libuše</i> , P. I. Čajkovskij – <i>Romance</i> , B. Smetana – Fantazie z opery <i>Prodaná nevěsta</i> , R. Stolz – <i>Slow-fox</i> z filmu <i>Dozněla píseň</i> , P. Abraham – <i>Good Night</i> , E. Kálmán – Směs z operety <i>Hraběnka Marica</i> , N. H. Brown – <i>Pohádka z Tahiti</i> (angl. waltz z filmu <i>The Pagan</i>)
24. 5. 1931	27	Goldberger – Valčík z baletu <i>Pomněnka</i> , J. Rozkošný – Předehra k opeře <i>Svatojánské proudy</i> , K. Kovařovic – Fantazie z opery <i>Psohlavci</i> , J. Offenbach – Úryvky z opery <i>Hoffmanovy povídky</i> , M. Gleisner – <i>Směs z Wagnerových oper</i>
28. 5. 1931	27	Chas – <i>The Top Notch</i> , P. Lincke – Předehra k operetě <i>V říši Indry</i> , E. Waldteufel – <i>Dolores</i> , V. Blodek – Úryvky z opery <i>V studni</i> , L. Jessel – <i>Jaro v Japonsku</i> , R. Stolz – Píseň a anglický valčík z filmu <i>Dozněla píseň</i> , G. Verdi – Fantazie z opery <i>Traviata</i>
31. 5. 1931	6	F. Zita – <i>Sláva míru</i> , A. Joyce – <i>Podzimní sen</i> , N. A. Rimskij-Korsakov – <i>Věra Šeloga</i> (ouverture) G. Puccini – <i>La Bohème</i> (fantazie), J. Beneš – Fox ze zvukového filmu <i>On a jeho sestra</i> , W. Heymann – <i>Tys nejsladším děvčetem na světě</i> , J. Háša – <i>Sibiřská fantazie</i>
4. 6. 1931	6	J. Fučík – <i>Florentinský pochod</i> , J. Strauss – <i>Hlasy jara</i> , A. Dvořák – <i>Čert a Káča</i> (ouverture), V. Šťastný – <i>Fiori Italiani</i> , A. Dvořák – <i>Slovanský tanec č. 8</i> , W. Heymann – <i>Valčík lásky</i> , F. Schubert – <i>Dům u tří děvčátek</i> (směs z operety)
7. 6. 1931	27	Ziehrer – <i>Polibek</i> , B. Smetana – Předehra k opeře <i>Tajemství</i> , E. d'Albert – Fantazie z opery <i>Nížina</i> , G. Verdi – Úryvky z opery <i>Rigoletto</i> , Leopold – <i>Směs jihoslovanských písní</i>
11. 6. 1931	27	L. Ganné – <i>Marche Lorraine</i> , D. F. E. Auber – Předehra k opeře <i>Fra Diavolo</i> , Z. Fibich – Fantazie ze zpěvohry <i>Šárka</i> , C. Morena – <i>Krásky z Valencie</i> , G. Meyerbeer – Úryvky z opery <i>Afričanka</i> , K. Komzák – <i>Causerie</i>
14. 6. 1931	6	R. Obruča – <i>Pochod župy Masarykovej</i> , L. Fall – Valčík z operety <i>Dolarová princezna</i> , E. Grieg – <i>Holdovací pochod</i> , B. Smetana – Fantazie z opery <i>Prodaná nevěsta</i> , R. Wagner – <i>Walterova píseň</i> z opery <i>Mistři pěvci norimberští</i> , B. Leopold – <i>Zahrajem si na vojáky</i>
18. 6. 1931	6	J. Kašpárek – <i>Pochod presidenta Masaryka</i> , J. Gungl – <i>Sny oceánu</i> , B. Smetana – Fantazie z opery <i>Hubička</i> , R. Stolz – <i>Bud' zdrav, důstojníku můj</i> , R. Stolz – <i>Neptej se proč</i> , C. Morena – <i>Souvenir de Bayreuth</i> , E. Kálmán – <i>Čardášová princezna</i> (úryvky)
21. 6. 1931	27	Chas – <i>The Top Notch</i> , D. F. E. Auber – Předehra k opeře <i>Němá z Portici</i> , V. Blodek – Úryvky z opery <i>V studni</i> , G. Meyerbeer – Fantazie z opery <i>Prorok</i> , F. v. Suppé – Směs z operety <i>Boccaccio</i>
25. 6. 1931	27	V. Fiala – <i>Sportu zdar</i> , J. F. Halévy – Úvod k I. jednání opery <i>Židovka</i> , Smetana – <i>Hubička</i> (fantazie), V. Bellini – Úryvky z opery <i>Somnambula</i> , M. Gleisner – <i>Fantazie z Wagnerových oper</i> , J. Labský – <i>Zpěvem k srdci</i>
28. 6. 1931	6	P. Oberthor – <i>Knock-out</i> , J. Fučík – <i>Ideály snů</i> , J. Fučík – <i>Marinarella</i> (ouverture), Ch. Gounod – <i>Daň Zámorská</i> (fantazie), P. Abraham – <i>Good Night</i> , N. H. Brown – <i>Pohádka z Tahiti</i> , L. Schlögel – <i>Přehled Straussových operet</i>
9. 7. 1931	27	Goldberger – Valčík z baletu <i>Pomněnka</i> , J. Rozkošný – Předehra k opeře <i>Svatojánské proudy</i> , K. Kovařovic – Fantazie z opery <i>Psohlavci</i> , J. Fučík – <i>Nezapomenutelné chvíle</i> , R. Friml – <i>Indian Song</i> , G. Verdi – Úryvky z opery <i>Traviata</i> , Hrubý – <i>Směs z Lehárových skladeb</i>
12. 7. 1931	6	J. Háša – <i>Pochod pěšáckého pluku číslo 6</i> , J. Strauss – <i>Hlasy jara</i> , A. Lortzing – <i>Car a tesař</i> (ouverture), V. Šťastný – <i>Fiori Italiani</i> , N. H. Brown – <i>Svatba loutek</i> , W. Heymann – <i>Pochodová píseň</i> z filmu <i>Tři mládenci od benzínu</i> , F. Schubert – <i>Dům u tří děvčátek</i> (směs z operety)

16. 7. 1931	6	F. Zita – <i>Sláva míru</i> , C. M. Ziehrer – <i>Občanům a vojsku</i> , A. Thomas – <i>Raymond</i> (ouverture), G. Puccini – <i>La Bohème</i> (fantazie), H. Tierney – <i>Rio Rita</i> , H. Carlton – <i>Constantinopol</i> , E. Kálmán – <i>Cirkusová princezna</i> (úryvky), J. Fučík – <i>Od 8-11!</i> .
19. 7. 1931	27	J. Suk – <i>V nový život</i> , P. Lincke – Předehra k operetě <i>V říši Indry</i> , Morena – <i>Krásky z Valencie</i> , G. Meyerbeer – Fantazie z opery <i>Afričanka</i> , Klemm – <i>Úryvky ze skladeb českých mistrů</i>
23. 7. 1931	27	E. Audran – <i>Alesia</i> , L. v. Beethoven – <i>Marche héroïque</i> , D. F. E. Auber – Předehra k opeře <i>Němá z Portici</i> , G. Meyerbeer – Fantazie z opery <i>Prorok</i> , A. Dvořák – <i>Úryvky z opery Jakobín</i> , K. Komzák – <i>Causerie</i>
30. 7. 1931	6	B. Leopold – <i>Avia</i> , F. Zita – <i>Lásky žár</i> , J. Fučík – <i>Marinarella</i> (ouverture), B. Smetana – Fantazie z opery <i>Hubička</i> , A. Košťál – <i>Se srdcem divno hrát</i> (ze zvukového filmu <i>Fidlovačka</i>), J. Beneš – <i>C. a k. polní maršálek</i> , E. Kálmán – <i>Hraběnka Marica</i> (úryvky), L. Schlögel – <i>Přehled Straussových operet</i>
2. 8. 1931	27	R. Friml – <i>Tanec drahokamů</i> , D. F. E. Auber – Předehra k opeře <i>Fra Diavolo</i> , Z. Fibich – Fantazie ze zpěvohry <i>Šárka</i> , V. Bellini – <i>Úryvky z opery Sonnambula</i> , Leipold – <i>Směs jihoslovanských písní</i>
6. 8. 1931	27	Kovařík – <i>Pochod d'áblů</i> , G. Rossini – Předehra k opeře <i>Lazebník sevillský</i> , E. d'Albert – <i>Úryvky z opery Něžina</i> , V. Blodek – Fantazie z opery <i>V studni</i> , F. v. Suppé – <i>Výňatky z opery Boccaccio</i> , J. Labský – <i>Zpěvem k srdci</i>
9. 8. 1931	6	J. Fučík – <i>Vítězný meč</i> , F. Dvořák – <i>Zvuky Vltavy</i> , J. Fučík – <i>Kdož jste Boží bojovníci</i> , A. Boito – Fantazie z opery <i>Mefistofeles</i> , P. Abraham – <i>Good Night</i> , W. Heymann – <i>Tři od benzínu</i> , R. Piskáček – <i>Květy z Tater</i>
13. 8. 1931	6	B. Smetana – <i>Prodaná nevěsta</i> (pochod z opery), J. Fučík – <i>Dunajské povídky</i> , F. Boieldieu – <i>Kalif z Bagdadu</i> (ouverture), C. Saint-Saëns – <i>Samson a Dalila</i> , W. Heymann – <i>Fox</i> z filmu <i>Píseň lásky</i> , J. Beneš – <i>Růžové psaníčko</i> , Hrubý – <i>Lehárova mistrovská díla</i>
16. 8. 1931	27	E. Waldteufel – <i>Dolores</i> , G. Rossini – Předehra ke <i>Stabat Mater</i> , A. Dvořák – Fantazie z opery <i>Jakobín</i> , L. Jessel – <i>Jaro v Japonsku</i> , J. Fučík – <i>Nezapomenutelné chvíle</i> , J. Offenbach – <i>Úryvky z opery Hoffmanovy povídky</i> .
23. 8. 1931	?	E. Maiwald – <i>Habešský pochod</i> , C. Morena – <i>Krásky z Valencie</i> , A. Maillart – <i>Zvonek poustevníkův</i> (ouverture), J. Vejda – <i>Fantazie z českých oper</i> , A. Macák – <i>Zbloudilý v lese</i> , J. Offenbach – <i>Směs z opery Hoffmanovy povídky</i> .
26. 8. 1931	6	Kašpárek – <i>President Masaryk</i> , J. Strauss – <i>Hlasy jara</i> , A. Thomas – <i>Raymond</i> (ouverture), B. Smetana – Fantazie z opery <i>Hubička</i> , E. Kálmán – <i>Hraběnka Marica</i> , Sparek – <i>Štěstí je ptáče</i> , N. H. Brown – <i>Svatba dřevěných loutek</i> , J. Malý – <i>Zborov</i>
30. 8. 1931	27	Goldberger – <i>Valčík z baletu Pomněnka</i> , D. F. E. Auber – Předehra k opeře <i>Němá z Portici</i> , G. Meyerbeer – Fantazie z opery <i>Afričanka</i> , G. Verdi – <i>Úryvky z opery Traviata</i> , B. Smetana – <i>Směs z opery Dalibor</i> .
3. 9. 1931	27	Sporck – <i>Upomínka na Nicu</i> , B. Smetana – Předehra k opeře <i>Tajemství</i> , K. Kovařovic – Fantazie z opery <i>Psohlavci</i> , G. Verdi – <i>Úryvky z opery Rigoletto</i> , Hrubý – <i>Směs z Lehárových skladeb</i> , R. Wagner – <i>Vstupní pochod z opery Tannhäuser</i> .
6. 9. 1931	6	R. Nováček – <i>Castaldo</i> , F. Zita – <i>Lásky žár</i> A. Dvořák – <i>Rusalka</i> (ouverture), V. Šťastný – <i>Fiori Italiani</i> , N. H. Brown – <i>Pohádka z Tahiti</i> , H. Carlton – <i>Constantinopol</i> , E. Kálmán – <i>Čardášová princezna</i> (směs z operety)
10. 9. 1931	6	J. Fučík – <i>Florentinský pochod</i> , L. Fall – <i>Valčík z operety Dolarová princezna</i> , J. Fučík – <i>Marinarella</i> (ouverture), C. Morena – <i>Souvenir de Bayreuth</i> , W. Heymann – <i>Angl. waltz ze zvukového filmu Píseň lásky</i> , R. Stolz – <i>Neptej se proč</i> , F. Schubert – <i>Dům u tří děvčátek</i> (směs z operety), Fučík – <i>Od 8-11!</i>
17. 9. 1931	27	Kovařík – <i>Pochod d'áblů</i> , D. F. E. Auber – Předehra k opeře <i>Fra Diavolo</i> , G. Meyerbeer – Fantazie z opery <i>Prorok</i> , V. Bellini – <i>úryvky z opery Sonnambula</i> , K. Komzák – <i>Causerie</i> , Leipold – <i>Jihoslovanské písně</i> .
20. 9. 1931	27	E. Audran – <i>Alesia</i> , G. Rossini – Předehra ke <i>Stabat Mater</i> , M. Gleisner – <i>Fantazie z Wagnerových oper</i> , J. Offenbach – <i>Úryvky z opery Hoffmanovy povídky</i> , Klemm – <i>Směs ze skladeb českých mistrů</i>
24. 4. 1932	6	J. Fučík – <i>Vítězný meč</i> , J. Fučík – <i>Baletky</i> , J. Rozkošný – <i>Svatojánské proudy</i> (předehra), V. Šťastný – <i>Fiori Italiani</i> , K. Vacek – <i>Cikánka</i> , W. Samuels – <i>Bianca</i> , J. Háša – <i>Sibiřská fantazie</i>

28. 4. 1932	27	J. P. Sousa – <i>Pochod kadetů</i> , D. F. E. Auber – předehra k opeře <i>Fra Diavolo</i> , I. Ivanovici – <i>Lodníková dceruška</i> , B. Smetana – fantazie z opery <i>Dalibor</i> , K. Vacek – <i>Cikánka</i> , W. Samuels – <i>Bianca</i> , R. Stolz – pochod ze zvukového filmu <i>Komando lásky</i> , J. Labský – <i>Zpěvem k srdci</i>
1. 5. 1932	6	Rašín – <i>Svorně vpřed</i> , J. Strauss – <i>Hlasy jara</i> , L. F. Hérold – <i>Zampa</i> (ouvertura), B. Smetana – <i>Dalibor</i> (fantazie), W. Heymann – <i>Valčík lásky</i> , Remeš – <i>Vojáci, děti malovaný</i> , E. Kálmán – <i>Čardášová princezna</i> (směs z operety)
5. 5. 1932	6	Soukup – <i>Champion</i> , O. Fetrás – <i>Měsíční noc na Alstru</i> , J. Háša – <i>Slavnostní předehra</i> , G. Puccini – <i>Tosca</i> (fantazie), R. Stolz – <i>Pepina</i> , O. Metra – <i>Valse-serenata</i> , B. Leopold – <i>Jugoslávské perly</i>
12. 5. 1932	6	Goldberger – valčík z baletu <i>Pomněnka</i> , A. E. Tittl – <i>Královský poručík</i> (ouvertura), B. Smetana – fantazie z opery <i>Hubička</i> , G. Verdi – úryvky z opery <i>Maškarní ples</i> , R. Stolz angl. – valčík ze zvukového filmu <i>Dozněla píseň</i> , Rotter – <i>Španělské tango</i> , R. Stolz – pochod ze zvukového filmu <i>Komando lásky</i> , G. Meyerbeer – <i>Pochodňový tanec</i>
15. 5. 1932	6	J. Fučík – <i>Stále kupředu</i> , A. Joyce – <i>Podzimní sen</i> , B. Smetana – předehra k opeře <i>Libuše</i> , K. Šebor – fantazie z opery <i>Drahomira</i> , R. Wagner – píseň z opery <i>Mistři pěvci norimberští</i> , Hrubý – <i>Fantasie z Lehárových děl</i> , W. Samuels – <i>Rumba</i>
19. 5. 1932	6	F. Zita – <i>Hold vlajce</i> , J. Strauss – <i>Víno, ženy, zpěv</i> , V. Blodek – ouvertura k opeře <i>V studni</i> , B. Smetana – fantazie z opery <i>Prodaná nevěsta</i> , Bayer – <i>Vojáček</i> , J. Beneš – fox ze zvukového filmu <i>Miláček pluku</i> , Lehár – fantazie z operety <i>Veselá vdova</i> , Bernhard – <i>Směs populárních šlágrů</i>
22. 5. 1932	27	Brandl – <i>Studentský valčík</i> , L. v. Beethoven – <i>Egmont</i> (předehra), J. Haydn – <i>Andante</i> ze symfonie <i>G dur</i> , Z. Fibich – fantazie ze zpěvohry <i>Šárka</i> , Hrubý – <i>Směs z Lehárových skladeb</i> , J. Suk – <i>V nový život</i>
26. 5. 1932	27	I. Ivanovici – <i>Lodníková dceruška</i> , D. F. E. Auber – předehra k opeře <i>Fra Diavolo</i> , V. Blodek – fantazie z opery <i>V studni</i> , G. Meyerbeer – úryvky z opery <i>Prorok</i> , R. Stolz – angl. valčík z filmu <i>Dozněla píseň</i> , W. Meisel – <i>Slečno, pardon</i> , P. Dittrich – <i>Konvalinka</i> , Bernhard-Kovařík – <i>Praha se baví</i>
29. 5. 1932	6	F. Zita – <i>Sláva míru</i> , J. Strauss – <i>Ranní listy</i> , N. A. Rimskij-Korsakov – <i>Věra Šeloga</i> (ouvertura), P. I. Čajkovskij – fantazie z baletu <i>Louskáček</i> , P. I. Čajkovskij – <i>Romance</i> , A. Dvořák – <i>Slovanský tanec č. 10</i> , A. Aust – <i>Selské písně</i> , J. Beneš – <i>Růžové psaníčko</i>
2. 6. 1932	6	J. Fučík – <i>Florentinský pochod</i> , E. Kálmán – valčík z operety <i>Cikánský primáš</i> , A. Dvořák – fantazie z opery <i>Dimitrij</i> , R. Wagner – ouvertura k opeře <i>Tannhäuser</i> , P. Abraham – <i>Good Night</i> , W. Heymann – <i>Tři od benzínu</i> , O. Nedbal – fantazie z operety <i>Polská krev</i> , Kovařík – <i>Směs populárních šlágrů</i>
5. 6. 1932	27	J. Horák – <i>Jdou Sokoli</i> , G. Rossini – předehra k opeře <i>Semiramis</i> , K. Kovařovic – fantazie z opery <i>Psohlavci</i> , Ch. Gounod – úryvky z opery <i>Faust</i> , J. Strauss – směs z operety <i>Veselá válka</i>
9. 6. 1932	27	J. Fučík – <i>Stále kupředu</i> , L. v. Beethoven – <i>Egmont</i> (předehra), B. Smetana – fantazie z opery <i>Dalibor</i> , J. Offenbach – úryvky z opery <i>Hoffmanovy povídky</i> , G. Donizetti – sbor a sextet z opery <i>Lucia di Lammermoor</i> , Leopold – <i>Jihoslovanské písně</i>
12. 6. 1932	6	Čaněk – <i>Vojenský pochod</i> , J. Malý – <i>V čarovné noci</i> , J. F. Halévy – ouvertura k opeře <i>Židovka</i> , G. Puccini – fantazie z opery <i>La Bohème</i> , K. Vacek – <i>Bezejmenná polka</i> , N. H. Brown – <i>Svatba dřevěných loutek</i> , F. Schubert – operetní směs <i>Dům u tří děvčátek</i> , R. Piskáček – <i>Květy z Tater</i> .
16. 6. 1932	6	J. Labský – <i>Odvážně vpřed</i> , Lanner – <i>Dívčí srdce</i> , A. Thomas – ouvertura k opeře <i>Raymond</i> , B. Smetana – fantazie z opery <i>Hubička</i> , E. Kálmán – <i>Pojď, cikán</i> , K. Vacek – <i>Cikánka</i> , J. Strauss – <i>Operetní revue</i> , J. Fučík <i>Od 8-11!</i>
19. 6. 1932	27	R. Friml – <i>Tanec drahokamů</i> , L. v. Beethoven – <i>Coriolanus</i> (předehra), A. Dvořák – fantazie z opery <i>Jakobín</i> , G. Verdi – úryvky z opery <i>Maškarní ples</i> , F. v. Suppé – směs z operety <i>Boccaccio</i>
23. 6. 1932	?	Brandl – <i>Studentský valčík</i> , A. E. Tittl – <i>Královský poručík</i> (předehra), B. Smetana – fantazie z opery <i>Hubička</i> , V. Bellini – úryvky z opery <i>Somnambula</i> , G. Meyerbeer – <i>Pochodňový tanec</i> , J. Labský – <i>Zpěvem k srdci</i>

26. 6. 1932	6	F. Zita – <i>Sláva míru</i> , Millöcker – <i>Zkušební polibek</i> , A. Lortzing – <i>Car a tesař</i> (ouverture), C. Saint-Saëns – fantazie z opery <i>Samson a Dalila</i> , E. Toselli – <i>Serenáda</i> , R. Stolz – anglický valčík z operety <i>Pepina</i> , Hrubý – <i>Operetní směs</i>
30. 6. 1932	6	A. Aust – J. W. Speerger, L. Fall – valčík z operety <i>Dolarová princezna</i> , L. F. Hérold – ouverture k opeře <i>Zampa</i> , A. Dvořák – fantazie z opery <i>Rusalka</i> , J. Mottl – <i>Až tě tvá dívka zklame</i> , Hotový – <i>Já mám holku šejdrem</i> , E. Kálmán – <i>Směs z operety Hraběnka Marica</i> , Bernard – <i>Směs populárních šlágrů</i>
3. 7. 1932	27	F. Dvořák – <i>Na stříbropěnné Vltavě</i> , G. Rossini – předehra k <i>Stabat Mater</i> , G. Meyerbeer – fantazie z opery <i>Prorok</i> , J. Haydn – <i>Andante ze symfonie G dur</i> , L. Beethoven – <i>Marche héroïque</i> , V. Blodek – směs z opery <i>V studni</i>
5. 7. 1932	6	J. Háša – <i>Divisní generál Kadlec</i> , O. Nedbal – valčík z operety <i>Polská krev</i> , J. Rozkošný – ouverture k opeře <i>Svatojánské proudy</i> , B. Smetana – fantazie z opery <i>Prodaná nevěsta</i> , R. Stolz – anglický waltz ze zvukového filmu <i>Dozněla píseň</i> , J. Beneš – pochod ze zvukového filmu <i>Polní maršálek</i> , F. Lehár – fantazie z operety <i>Veselá vdovička</i> , Kovařík – <i>Směs populárních šlágrů</i>
10. 7. 1932	6	F. Zita – <i>Fanfárový pochod</i> , J. Strauss – <i>Hlasy jara</i> , B. Smetana – ouverture k opeře <i>Libuše</i> , V. Šťastný – <i>Fiori Italiani</i> , R. Wagner – Walterova píseň z opery <i>Mistři pěvci norimberští</i> , N. H. Brown – charakteristická skladba, J. Háša – <i>Sibiřská fantazie</i>
14. 7. 1932	6	J. Fučík – <i>Vítězný meč</i> , J. Gungl – <i>Sny oceánu</i> , I. Zajc – <i>Mikuláš Zrinský</i> (předehra a finale), C. Morena – <i>Fantazie z oper R. Wagnera</i> , Rosen – <i>Havay</i> , P. Abraham – Fox ze zvukového filmu <i>Trochu lásky</i> , L. Schlögel – <i>Přehled Straussových operet</i> , Bernard – <i>Kmochiáda</i>
17. 7. 1932	27	Goldberger – valčík z baletu <i>Pomněnka</i> , L. v. Beethoven – <i>Egmont</i> (předehra), A. Dvořák – fantazie z opery <i>Jakobín</i> , R. Friml – <i>Zastaveníčko</i> , J. Suk – <i>V nový život</i> , F. v. Suppé – směs z opery <i>Boccaccio</i>
21. 7. 1932	27	J. Fučík – <i>Stále kupředu</i> , F. v. Suppé – <i>Coletta</i> , L. v. Beethoven – <i>Coriolanus</i> (předehra), K. Kovařovic – fantazie z opery <i>Psohlavci</i> , G. Verdi – úryvky z opery <i>Maškarní ples</i> , A. Dvořák – <i>Slovanský tanec č. 2 a 3</i> , J. Strauss – směs z operety <i>Veselá válka</i>
24. 7. 1932	6	J. Fučík – <i>Vjezd gladiátorů</i> , E. Becucci – <i>Tesoro mio</i> , F. Mendelssohn – <i>Sen noci svatojánské</i> , G. Puccini – fantazie z opery <i>Tosca</i> , F. Lehár – píseň z operety <i>Země úsměvů</i> , N. H. Brown – <i>Svatba loutek</i> , J. Labský – <i>Věnc ruských písní</i>
28. 7. 1932	6	J. Háša – <i>Pochod pěšího pluku číslo 6</i> , E. Kálmán – valčík z operety <i>Cikánský primáš</i> , B. Smetana – fantazie z opery <i>Dalibor</i> , A. Dvořák – <i>Slovanský tance č. 16</i> , B. Smetana – pochod komediantů z opery <i>Prodaná nevěsta</i> , R. Wagner – ouverture k opeře <i>Tannhäuser</i> , J. Golwell – <i>Já miluji jen vás</i> , Hotový – <i>Já mám holku šejdrem</i> , J. Fučík – <i>Od 8-11!</i>
31. 7. 1932	27	Goldberger – valčík z baletu <i>Pomněnka</i> , L. v. Beethoven – <i>Egmont</i> (předehra), A. Dvořák – fantazie z opery <i>Jakobín</i> , R. Friml – <i>Zastaveníčko</i> , J. Suk – <i>V nový život</i> , F. v. Suppé – směs z operety <i>Boccaccio</i>
4. 8. 1932	27	F. Dvořák – <i>Na stříbropěnné Vltavě</i> , V. Blodek – fantazie z opery <i>V studni</i> , V. Belini – úryvky z opery <i>Somnambula</i> , F. Abt – <i>Zastaveníčko</i> , G. Meyerbeer – <i>Pochodňový tanec</i> , G. Rossini – předehra k opeře <i>Lazebník sevillský</i> , Bernhard-Kovařík – <i>Praha se baví</i>
7. 8. 1932	6	J. Fučík – <i>Florentinský pochod</i> , J. Strauss – <i>Ranní listy</i> , E. Grieg – <i>Holdovací pochod</i> , B. Smetana – fantazie z opery <i>Hubička</i> , R. Stolz – anglický waltz ze zvukového filmu <i>Píseň – polibek – děvče</i> , P. Abraham – foxtrot ze zvukového filmu <i>Dvě šťastná srdce</i> , Hrubý – <i>Fantazie z Lehárových děl</i>
11. 8. 1932	6	J. Háša – <i>Divisní generál Kadlec</i> , O. Nedbal – valčík z operety <i>Polská krev</i> , A. Thomas – ouverture k opeře <i>Raymond</i> , J. F. Halévy – fantazie z opery <i>Židovka</i> , G. Šebek – <i>Bulharský tanec č. 1</i> , K. Vacek – <i>Pojď, kamaráde</i> , F. Lehár – fantazie z opery <i>Veselá vdovička</i> , J. Malý – <i>Zborov</i>
14. 8. 1932	27	C. M. Ziehrer – <i>Polibek</i> , P. Lincke – předehra k operetě <i>V říši Indry</i> , G. Donizetti – sbor a sextet z opery <i>Lucia di Lammermoor</i> , J. Offenbach – fantazie z opery <i>Hoffmanovy povídky</i> , Klemm – <i>Úryvky ze skladeb českých mistrů</i>
18. 8. 1932	27	F. v. Suppé – <i>Coletta</i> , G. Rossini – předehra k opeře <i>Semiramis</i> , B. Smetana – fantazie z opery <i>Hubička</i> , Ch. Gounod – úryvky z opery <i>Faust</i> , A. Dvořák – <i>Slovanský tanec č. 2 a 3</i> , J. Labský – <i>Zpěvem k srdci</i>

21. 8. 1932	6	J. Kašpařík – <i>President Masaryk</i> , F. Zita – <i>Lásky žár</i> , J. Fučík – <i>Marinarella</i> (ouvertura), A. Dvořák – předehra a balet z opery <i>Rusalka</i> , F. Lehár – píseň z operety <i>Země úsměvů</i> , K. Vacek – <i>Maria</i> , L. Schlögel – <i>Přehled Straussových operet</i>
25. 8. 1932	6	Rašín – <i>Sworně vpřed</i> , J. Strauss – <i>Hlasy jara</i> , B. Smetana – předehra k opeře <i>Libuše</i> , V. Šťastný – <i>Fiori Italiani</i> , R. Wagner – <i>Waltrova píseň</i> z opery <i>Mistři pěvci norimberští</i> , K. Vacek – <i>Pojď, kamaráde</i> , E. Kálmán – směs z operety <i>Hraběnka Marica</i> , Bernard – <i>Směs populárních šlágrů</i>
28. 8. 1932	27	E. Audran – <i>Alesia</i> , G. Rossini – předehra ke <i>Stabat Mater</i> , J. Haydn – <i>Andante ze symfonie G dur</i> , L. v. Beethoven – <i>Marche héroïque</i> , K. Kovařovic – fantazie z opery <i>Psohlavci</i> , J. Strauss – směs z operety <i>Veselá válka</i>
1. 9. 1932	27	C. M. Ziehrer – <i>Polibek</i> , A. E. Titl – <i>Královský poručík</i> (předehra), Z. Fibich – fantazie z opery <i>Šárka</i> , G. Verdi – výňatky z opery <i>Maškarní ples</i> , J. Offenbach – úryvky z opery <i>Hoffmanovy povídky</i> , Hrubý – <i>Směs z Lehárových skladeb</i>
8. 9. 1932	6	A. Aust – J. W. Speerger, L. Fall – valčík z operety <i>Dolarová princezna</i> , B. Smetana – fantazie z opery <i>Prodaná nevěsta</i> , R. Wagner – ouvertura k opeře <i>Tannhäuser</i> , K. Vacek – <i>Maria</i> , J. Beneš – fox ze zvukového filmu <i>Miláček pluku</i> , F. Schubert – <i>Dům u tří děvčátek</i> (operetní směs), J. Fučík – <i>Od 8-11!</i>
11. 9. 1932	27	Brandl – <i>Studentský valčík</i> , G. Meyerbeer – fantazie z opery <i>Prorok</i> , Blodek – úryvky z opery <i>V studni</i> , F. Doppler – modlitba a sbor Turků z opery <i>Wanda</i> , R. Friml – <i>Písně Závišovy</i> , G. Rossini – předehra k opeře <i>Lazebník sevillský</i> , J. Suk – <i>V nový život</i>
15. 9. 1932	27	Brandl – pochod, G. Meyerbeer – fantazie z opery <i>Prorok</i> , V. Blodek – úryvky z opery <i>V studni</i> , F. Doppler – modlitba a sbor Turků z opery <i>Wanda</i> , R. Friml – <i>Písně Závišovy</i> , G. Rossini – předehra k opeře <i>Lazebník sevillský</i> , J. Suk – <i>V nový život</i>
18. 9. 1932	6	F. Kmoch – <i>Sokolský pochod</i> , A. Joyce – <i>Podzimní sen</i> , J. Fučík – <i>Kdož jste Boží bojovníci</i> , F. Boieldieu – ouvertura k opeře <i>Kalif z Bagdádu</i> , Weber – fantazie z opery <i>Čarostřelec</i> , J. Mottl – <i>Tramprská píseň</i> , Hotový – <i>Já mám holku šejdrem</i> , J. Labský – <i>Věnc ruských písní</i>
22. 9. 1932	6	J. Fučík – <i>Florentinský pochod</i> , E. Kálmán – valčík z operety <i>Cikánský primáš</i> , J. F. Halévy – ouvertura k opeře <i>Židovka</i> , C. M. v. Weber – fantazie z opery <i>Čarostřelec</i> , J. Motl – <i>Tramprská píseň</i> , W. Samuels – rumba, J. Strauss – <i>Operetní revue</i> , Kovařík – <i>Směs populárních šlágrů</i>
16. 4. 1933	6	R. Obruča – <i>Pochod župy Masarykovej</i> , A. Joyce – <i>Podzimní sen</i> , B. Smetana – ouvertura k opeře <i>Libuše</i> , G. Charpentier – fantazie z opery <i>Louisa</i> , Hořínek – <i>Anita</i> , J. Beneš – <i>Ty můj svatý Antoníčku</i> , J. Flégl – <i>Pochodová směs z národních písní československých</i>
7. 5. 1933	6	J. Háša – <i>Major Šimek</i> , F. Dvořák – <i>Zvuky Vltavy</i> , B. Kéler – <i>Francouzská veselohra</i> (ouvertura), Ch. Gounod – <i>Daň Zámorská</i> (fantazie), W. Kollo – <i>Pozdrav na mou Hawaj</i> , J. Kalaš – <i>Holka, dej si pozor na kluka</i> , J. Labský – <i>Pochodová směs</i>
14. 5. 1933	6	A. Aust – J. W. Speerger, J. Strauss – <i>Hlasy jara</i> , G. Bizet – <i>L'Arlesienne</i> (Suita č. 1), B. Smetana – fantazie z opery <i>Dalibor</i> , Dvořáček – <i>Sejde z očí, sejde z mysli</i> , H. May – <i>Jaro je tu</i> , J. Labský – <i>Věnc ruských písní</i>
18. 5. 1933	6	J. Háša – <i>Divisní generál Kadlec</i> , O. Nedbal – valčík z operety <i>Polská krev</i> , F. v. Suppé – <i>Modell</i> (ouvertura), C. Saint-Saëns – fantazie z opery <i>Samson a Dalila</i> , R. Wagner – <i>Waltrova píseň</i> , N. H. Brown – <i>Pohádka z Tahiti</i> , N. H. Brown – <i>Svatba loutek</i> , L. Fall – Směs z operety <i>Rozvedená paní</i>
21. 5. 1933	6	J. Flégl – <i>Sláva Chodsku</i> , E. Becucci – <i>Tesoro mio</i> , F. Boieldieu – <i>Kalif z Bagdádu</i> (ouvertura), G. Verdi – fantazie z opery <i>Rigoletto</i> , A. Aust – <i>Tam za tou velkou skálou</i> , I. Milíč – fox z operety <i>Alfa a Omega</i> , Fajt – <i>Slovácké pohlednice</i>
25. 5. 1933	6	P. Oberthor – <i>Pohod československé armády</i> , L. Fall – valčík z operety <i>Dolarová princezna</i> , A. Dvořák – <i>Rusalka</i> (ouvertura), Bayer – fantazie z baletu <i>Královna loutek</i> , Voldán – <i>Mám rád krásné děvče za řekou</i> , J. Beneš – <i>Fuj, Josef</i> (fox z operety <i>Pařížanka</i>), Kovařík – <i>Směs populárních šlágrů</i>

28. 5. 1933	6	P. Oberthor – <i>Knock-Out</i> , J. Gungl – <i>Sny oceánu</i> , N. A. Rimskij-Korsakov – <i>Věra Šeloga</i> (ouvertura), B. Smetana – <i>Hubička</i> (fantazie), B. Smetana – <i>Cibulíčka</i> , E. Toselli – <i>Serenáda</i> , J. Flégl – <i>Pochodová směs</i>
1. 6. 1933	6	J. Fučík – <i>Florentinský pochod</i> , A. Czibulka – <i>Plesové scény</i> , J. Fučík – <i>Marinarella</i> (ouvertura), V. Šťastný – <i>Fiori Italiani</i> , J. Suk – <i>Píseň lásky</i> , Z. Fibich – <i>Poem</i> , J. Beneš – <i>Kdybys mně do očí pohleděl</i> , L. Sarony – <i>I Lift Up My Finger</i> , E. Kálmán – <i>Pojď, cikán</i> (píseň z operety <i>Hraběnka Marica</i>)
5. 6. 1933	6	F. Zita – <i>Fanfárový pohod</i> , E. Kálmán – valčík z operety <i>Cikánský primáš</i> , J. F. Halévy – <i>Židovka</i> (ouvertura), L. Fall – směs z operety <i>Rozvedená paní</i> , Fořt – <i>Kousíček za chatou</i> , J. Beneš – <i>Ty můj svatý Antoníčku</i> , J. Fučík – <i>Od 8-11!</i>
8. 6. 1933	6	R. Obruča – <i>Jugoslávská zora</i> , A. Czibulka – <i>Plesové scény</i> , B. Smetana – předehra k opeře <i>Libuše</i> , C. Morena – <i>Vzpomínka na Bayreuth</i> , K. Hašler – píseň ze zvukového filmu <i>Písničkář</i> , L. Sarony – <i>I Lift Up My Finger</i> , E. Kálmán – <i>Cirkusová princezna</i> (operetní směs)
15. 6. 1933	6	J. Fučík – <i>Vjezd gladiátorů</i> , J. Strauss – <i>Ranní listy</i> , A. Thomas – <i>Raymond</i> (ouvertura), G. Puccini – fantazie z opery <i>Tosca</i> , F. Lehár – píseň z operety <i>Dráteníček</i> , K. Vacek – <i>Táboráku, plápolej</i> , Hrubý – <i>Fantazie z Lehárových děl</i> , Kalaš – Fox z repertoáru Sdružení kocořkovských učitelů
18. 6. 1933	6	J. Háša – <i>Pochod pěšího pluku číslo 6</i> , O. Nedbal – valčík z operety <i>Polská krev</i> , F. Boieldieu – <i>Kalif z Bagdádu</i> (ouvertura), Ch. Gounod – <i>Daň Zámorská</i> (fantazie), W. Myddleton – <i>Sen černocho</i>
22. 6. 1933	6	J. P. Sousa – <i>Pod hvězdnatým nebem</i> , J. Strauss – <i>Víno, ženy, zpěv</i> , V. Šťastný – <i>Fiori Italiani</i> , R. Wagner – <i>Tannhäuser</i> (ouvertura), E. Pártos – <i>Sonja</i> , N. Bakalejnikov – <i>Polituj</i> , F. Schubert – směs z operety <i>Dům u tří děvčátek</i> , Bernhard – <i>Kmochiáda</i>
25. 6. 1933	6	J. Háša – <i>Pochod jezdeckého pluku číslo 2</i> , F. Dvořák – <i>Zvuky Vltavy</i> , J. Rozkošný – ouvertura k opeře <i>Svatojánské proudy</i> , A. Dvořák – <i>Rusalka</i> (fantazie), Swendsen – <i>Romance</i> , A. Dvořák – <i>Humoreska</i> , J. Fučík – <i>Kdož jste Boží bojovníci</i>
29. 6. 1933	6	J. Háša – <i>Ledeč</i> , E. Kálmán – valčík z operety <i>Cikánský primáš</i> , L. v. Beethoven – <i>Egmont</i> (ouvertura), G. Puccini – fantazie z opery <i>Madame Butterfly</i> , Hořínek – <i>Anita</i> , H. May – <i>Jaro je tu</i> , L. Schlögel – <i>Přehled Straussových operet</i>
2. 7. 1933	6	F. Zita – <i>Hold vlajce</i> , A. Dvořák – <i>Valčík č. 1</i> , F. Mendelssohn – <i>Sen noci svatojánské</i> , F. Boieldieu – <i>Kalif z Bagdádu</i> (ouvertura), W. Myddleton – <i>Sen černocho</i>
5. 7. 1933	6	J. Fučík – <i>Florentinský pochod</i> , J. Strauss – <i>Hlasy jara</i> , N. A. Rimskij-Korsakov – <i>Věra Šeloga</i> (ouvertura), B. Smetana – <i>Hubička</i> (fantazie), J. Suk – <i>Píseň lásky</i> , B. Smetana – <i>pochod komediantů z opery Prodaná nevěsta</i> , E. Kálmán – <i>Hraběnka Marica</i> (směs z operety)
6. 7. 1933	6	J. Háša – <i>Ledeč</i> , E. Kálmán – valčík z operety <i>Cikánský primáš</i> , L. v. Beethoven – <i>Egmont</i> (ouvertura), G. Puccini – fantazie z opery <i>Madame Butterfly</i> , Hořínek – <i>Anita</i> , H. May – <i>Jaro je tu</i> , L. Schlögel – <i>Přehled Straussových operet</i>
9. 7. 1933	6	P. Oberthor – <i>Knock-Out</i> , J. Gungl – <i>Sny oceánu</i> , J. F. Halévy – <i>Židovka</i> (ouvertura), G. Verdi – fantazie z opery <i>Rigoletto</i> , R. Wagner – <i>Waltrova píseň z opery Mistři pěvci norimberští</i> , E. Grieg – <i>Ranní nálada</i> , B. Leopold – <i>Směs vojenských písní</i>
13. 7. 1933	6	Čapek – <i>Čest hrdinům</i> , J. Fučík – <i>Baletky</i> , A. Lortzing – <i>Car a tesař</i> (ouvertura), P. I. Čajkovskij – <i>Louškáček</i> (fantazie z baletu), A. Dvořák – <i>Slovanský tanec č. 16</i> , O. Metra – <i>Espagnole</i> , J. Fučík – <i>Od 8-11!</i>
16. 7. 1933	6	J. Háša – <i>Plukovník Kravák</i> , L. Fall – valčík z operety <i>Dolarová princezna</i> , A. Thomas – <i>Raymond</i> (ouvertura), C. Saint-Saëns – <i>Samson a Dalila</i> (fantazie), J. Mottl – <i>Mám rád krásné děvče za řekou</i> , Fořt – <i>Kousíček za chatou</i> , Hrubý – <i>Fantazie z Lehárových děl</i>
20. 7. 1933	6	Kovařík – <i>Pochod dáblů</i> , J. Fučík – <i>Zimní bouře</i> , F. v. Suppé – <i>Básník a sedlák</i> , A. Dvořák – <i>Jakobín</i> (směs z opery), G. Šebek – <i>Sbor dervišů</i> , I. Zajc – <i>Večer na Sávě</i> , B. Leopold – <i>Gambrinus</i>
23. 7. 1933	6	J. Procházka – <i>Jeseník</i> , J. Malý – <i>V čarovné noci</i> , D. F. E. Auber – předehra k opeře <i>Němá z Portici</i> , G. Meyerbeer – fantazie z opery <i>Hugenoti</i> , A. Dvořák – <i>Slovanský tanec č. 8</i> , J. Malý – <i>Pod vyšehradskou skálou</i>

27. 7. 1933	6	Feike – <i>Starí kamarádi</i> , E. Waldteufel – <i>Kouzlo sirén</i> , F. v. Suppé – <i>Krásná Galathea</i> (ouvertura), G. Verdi – <i>Aida</i> (fantazie), A. Ketelbey – <i>Na perském trhu</i> , K. Kovařovic – <i>Havířská polka</i> , E. Kálmán – směs z operety <i>Hraběnka Marica</i>
30. 7. 1933	6	J. Flégl – <i>Sláva Chodsku</i> , P. Oberthor – <i>Ze zašlých časů</i> , G. Verdi – <i>Nabucco</i> (ouvertura), C. M. v. Weber – fantazie z opery <i>Čarostřelec</i> , A. Dvořák – <i>Slovanský tanec č. 4</i> , O. Nedbal – valčík z operety <i>Polská krev</i>
6. 4. 1934	6	J. Háša – <i>Slavnostní pochod</i> , Granado – <i>El Furia</i> , E. Grieg – <i>Sigurd Jorsalfar</i> , B. Smetana – fantazie z opery <i>Prodaná nevěsta</i> , K. Hašler – <i>Oči klamně</i> , J. Labský – <i>Směs ruských písní</i>
15. 4. 1934	6	J. Háša – <i>Slavnostní pochod</i> , Granado – <i>El Furia</i> , E. Grieg – <i>Sigurd Jorsalfar</i> , B. Smetana – fantazie z opery <i>Prodaná nevěsta</i> , K. Hašler – <i>Oči klamně</i> , J. Labský – <i>Směs ruských písní</i>
19. 4. 1934	6	Řehoř – <i>Vždy pohotově</i> , O. Nedbal – <i>Valse triste</i> , F. Mendelssohn – <i>Ruy Blas</i> (ouvertura), G. Puccini – fantazie z opery <i>La Bohème</i> , Fajt – <i>Slovácké pohlednice</i> , R. Widoeft – <i>Valse Vanité</i> , K. Vacek – <i>Marná láska</i>
26. 4. 1934	6	E. Maiwald – <i>Habešský pochod</i> , E. Waldteufel – <i>Tres jolie</i> , A. Thomas – ouvertura z opery <i>Mignon</i> , P. Mascagni – <i>Cavalleria rusticana</i> (fantazie), Kovařík – <i>Praha jásá</i> , G. Lama – <i>Tic-ti, Tic-ta</i>
29. 4. 1934	6	J. Horák – <i>Neklan</i> , A. Dvořák – <i>Valčík č. 1</i> , F. v. Suppé – <i>Modell</i> (ouvertura), G. Verdi – fantazie z opery <i>Troubadour</i> , L. Schlögel – <i>Přehled Straussových operet</i> , Dobeš – tango ze zvukového filmu <i>Řeka</i>
3. 5. 1934	6	J. Háša – <i>Generál Kadlec</i> , J. Fučík – <i>Baletky</i> , J. F. Halévy – <i>Židovka</i> (ouvertura), V. Šťastný – <i>Fiori Italiani</i> , Voldán – <i>Jela eskadrona</i> , K. Vacek – <i>Nevinná polka</i> , F. Lehár – <i>Operetní fantazie</i>
6. 5. 1934	6	B. Smetana – <i>Slavnostní pochod</i> , B. Smetana – předehra k opeře <i>Libuše</i> , B. Smetana – fantazie z opery <i>Dalibor</i> , B. Smetana – <i>Cibulíčka</i> , B. Smetana – <i>Hubička</i> (fantazie), B. Smetana – <i>Pochod komediantů z opery Prodaná nevěsta</i>
13. 5. 1934	6	P. Oberthor – <i>Entrée des Aristes</i> , E. Waldteufel – <i>Polární hvězda</i> , A. Dvořák – <i>Rusalka</i> (ouvertura), G. Charpentier – fantazie z opery <i>Louisa</i> , M. Moszkowski – <i>Španělský tanec</i> , R. Friml – <i>Indian Song</i> , F. Schubert – <i>Dům u tří děvčátek</i> (operetní směs)
17. 5. 1934	6	F. Zita – <i>Hold vlajce</i> , E. Waldteufel – <i>Dolores</i> , W. A. Mozart – předehra k opeře <i>Kouzelná flétna</i> , J. Massenet – <i>Herodias</i> (fantazie), M. Moszkowski – <i>Španělský tanec</i> , R. Friml – <i>Indian Song</i> , F. Schubert – <i>Dům u tří děvčátek</i> (operetní směs), J. Mottl – <i>Tramprská píseň</i>
20. 5. 1934	6	J. Flégl – <i>Sláva Chodsku</i> , J. Strauss – <i>Hlasy jara</i> , B. Smetana – <i>Slavnostní pochod</i> , G. Verdi – fantazie z opery <i>Rigoletto</i> , R. Wagner – <i>Waltrova píseň z opery Mistři pěvci norimberští</i> , R. Piskáček – <i>Květy z Tater</i>
23. 5. 1934	6	Uhlíř – <i>Zdar vítězům</i> , Granado – <i>El Furia</i> , A. Thomas – předehra k opeře <i>Mignon</i> , P. Mascagni – <i>Sedlák kavalír</i> (ouvertura), E. Grieg – <i>Ranní nálada</i> , A. Dvořák – <i>Humoreska</i> , Štraub – <i>Sluníčko rudé zapadá</i> , J. Beneš – <i>Čapku si na stranu dáme</i>
27. 5. 1934	6	J. Háša – <i>Pochod pěšího pluku číslo 6</i> , J. Fučík – <i>Ideály snů</i> , L. F. Hérold – <i>Zampa</i> (ouvertura), G. Meyerbeer – fantazie z opery <i>Hugenoti</i> , A. Dvořák – <i>Slovanský tanec č. 16</i> , J. Flégl – <i>Pochodová směs</i>
29. 5. 1934	6	J. Fučík – <i>Rázně vpřed</i> , J. F. Wagner – <i>Zigaritta</i> , B. Smetana – <i>Slavnostní předehra</i> , V. Šťastný – <i>Verdiana</i> , Dobeš – <i>Silnice šedivá</i> , J. Beneš – <i>Moje Marina</i> , J. Strauss – <i>Cikánský baron</i> (fantazie)
5. 6. 1934	6	J. O. Pešta – <i>Na hradbách</i> , J. Fučík – <i>Dunajské povídky</i> , D. F. E. Auber – <i>Fra Diavolo</i> (ouvertura), G. Verdi – fantazie z opery <i>Traviata</i> , A. Rubinstein – <i>Svatební tanec z opery Feramors</i> , B. Smetana – <i>Louisina polka</i> , F. Lehár – <i>Směs z operety Veselá vdova</i>
12. 6. 1934	6	Hlavsa – <i>Jubilejní pochod</i> , J. Fučík – <i>Ideály snů</i> , J. F. Halévy – <i>Židovka</i> (ouvertura), G. Verdi – fantazie z opery <i>Troubadour</i> , Voborský – <i>Půlnoční růže</i> , Dobeš – <i>Muziky, hrajte</i> , Fajt – <i>Směs slováckých písní</i>
19. 6. 1934	6	J. Háša – <i>Plukovník Hajda</i> , J. Strauss – <i>Hlasy jara</i> , F. Hervé – ouvertura z operety <i>Mamzelle Nitouche</i> , G. Verdi – <i>Aida</i> (fantazie), W. Meisel – <i>Marie Louisa</i> , Voldán – <i>Jela eskadrona</i> , E. Kálmán – <i>Fortissimo</i>

21. 6. 1934	6	Pasovský – <i>Generál Kubal</i> , Granado – <i>El Furia</i> , D. F. E. Auber – <i>Němá z Portici</i> (ouverture), G. Puccini – fantazie z opery <i>Madame Butterfly</i> , G. Meyerbeer – <i>Pochodňový tanec</i> , J. Malý – <i>Pod vyšehradskou skálou</i>
14. 4. 1935	6	R. Obruča – <i>Pochod župy Masarykovej</i> , E. Waldteufel – <i>España</i> , F. Mendelssohn – <i>Ruy Blas</i> (ouverture), P. Mascagni – fantazie z opery <i>Selská čest</i> , L. Denza – <i>Torna</i> , J. Háša – <i>Bersagliari</i> , A. Aust-Kovařík – <i>Směs nejnovějších šlágrů</i>
28. 4. 1935	6	J. Háša – <i>Pochod pěšího pluku číslo 6</i> , J. Strauss – <i>Hlasy jara</i> , B. Smetana – předehra k opeře <i>Libuše</i> , G. Puccini – fantazie z opery <i>Madame Butterfly</i> , J. Stelibský – <i>Kde je ten krásný čas</i> , Voldán – <i>Šohajíček</i> , Fajt – <i>Směs slováckých písní</i>
5. 5. 1935	6	J. Fučík – <i>Florentinský pochod</i> , Granado – <i>El Furia</i> , W. A. Mozart – <i>Titus</i> (ouverture), B. Smetana – fantazie z opery <i>Prodaná nevěsta</i> , Vařata – <i>Vynechaná polka</i> , Bláha – <i>Děvče milé</i> , J. Háša – <i>Sibiřská fantazie</i>
14. 5. 1935	6	J. Flégl – <i>Sláva Chodsku</i> , E. Waldteufel – <i>Tres jolie</i> , O. Nicolai – <i>Veselé ženy windsorské</i> , Ch. Gounod – <i>Faust</i> (fantazie), Gangelberger – <i>Medvídek</i> , Hrubý – <i>Operetní směs</i> , V. Youmans – <i>Carioca</i>
19. 5. 1935	6	E. Štolc – <i>Král Alexander</i> , J. Malý – <i>V čarovné noci</i> , F. Schubert – <i>Symfonie h moll</i> (1. věta), L. Schlögel – <i>Operetní směs</i> , R. Widoeft – <i>Valse Vanité</i> , R. Widoeft – <i>Konvalinka</i> , J. Flégl – <i>Pochodová směs</i>
28. 5. 1935	6	J. Fučík – <i>Vjezd gladiátorů</i> , J. Strauss – <i>Život umělců</i> , L. v. Beethoven – <i>Egmont</i> (předehra), P. I. Čajkovskij – fantazie z opery <i>Evžen Oněgin</i> , F. Doelle – <i>Šeríky bílé</i> , R. Friml – <i>Indian Song</i> , J. Jankovec – waltz z operety <i>Na svatou Annu</i> , W. Gross – <i>Pohádka z ostrova Capri</i>
2. 6. 1935	6	Uhlíř – <i>Soldatušky</i> , J. Fučík – <i>Zimní bouře</i> , A. Dvořák – předehra a balet z opery <i>Rusalka</i> , B. Smetana – <i>Hubička</i> (fantazie), Gangelberger – <i>Malý bručoun</i> , P. Dittrich – <i>Kejklíř</i> , J. Labský – <i>Věnc ruských písní</i>
16. 6. 1935	6	Feike – <i>Starí kamarádi</i> , P. Oberthor – <i>Ze zašlých časů</i> , F. v. Suppé – <i>Lehká jízda</i> (ouverture), P. I. Čajkovskij – fantazie z baletu <i>Louskáček</i> , J. Suk – <i>Píseň lásky</i> , R. Piskáček – <i>Květy z Tater</i>
18. 6. 1935	6	J. Fučík – <i>Vive L'empereur</i> , J. Strauss – <i>Na krásném modrém Dunaji</i> , R. Wagner – <i>Mistři pěvci norimberští</i> (ouverture), Ch. Gounod – <i>Faust</i> (fantazie), Hrubý – <i>Směs z Lehárových děl</i> , B. Hill – <i>Starý kolovrátek</i> , H. Kirchstein – <i>SOS</i>
25. 6. 1935	6	R. Nováček – <i>Castaldo</i> , Granado – <i>El Furia</i> , W. A. Mozart – předehra k opeře <i>Titus</i> , B. Smetana – fantazie z opery <i>Prodaná nevěsta</i> , O. Nedbal – valčík z operety <i>Polská krev</i> , A. Aust – <i>Moderní směs</i> , Poncar – <i>Já nemám nic</i> , J. Jankovec – <i>Válelo se jablíčko</i>
16. 7. 1935	6	A. Aust – <i>J. W. Speerger</i> , J. Fučík – <i>Ideály snů</i> , A. Dvořák – <i>Čert a Káča</i> (ouverture), G. Verdi – fantazie z opery <i>Rigoletto</i> , J. Brahms – <i>Uherský tanec č. 5 a 6</i> , Kovařík-A. Aust – <i>Praha zpívá</i> , J. Stelibský – <i>Kdo jedenkrát měl někoho rád</i> , K. Hašler – <i>Proč si si</i>
25. 7. 1935	6	J. Fučík – <i>Florentinský pochod</i> , Granado – <i>El Furia</i> , L. v. Beethoven – <i>Egmont</i> (ouverture), G. Puccini – fantazie z opery <i>Madame Butterfly</i> , Gangelberger – <i>Medvídek</i> , J. Fučík – <i>Od 8-11!</i> , J. Stelibský – <i>Vrať se, láska má</i> , J. Beneš – <i>Růžové psaníčko</i>
30. 7. 1935	6	J. Stelibský – <i>Hanácké marš</i> , J. F. Wagner – <i>Zigaritta</i> , L. F. Hérold – <i>Zampa</i> (ouverture), J. Massenet – fantazie z opery <i>Werther</i> , W. Myddleton – <i>Sen černocho</i> , W. Alletter – <i>Hanako</i> , F. Lehár – <i>Veselá vdova</i> (směs z operety), J. Stelibský – <i>Marně do noci volám</i> , V. Youmans – <i>Carioca</i>
1. 8. 1935	6	J. O. Pešta – <i>Francouzský pochod</i> , J. Fučík – <i>Baletky</i> , A. Lortzing – <i>Car a tesař</i> (ouverture), G. Puccini – fantazie z opery <i>La Bohème</i> , G. Meyerbeer – <i>Pochodňový tanec</i> , F. Schubert – <i>Dům u tří děvčátek</i> (směs z operety), E. Kálmán – <i>Hraběnka Marica</i> (směs z operety), J. Beneš – <i>Neptej se co bude</i> , J. Beneš – <i>Moje Marina</i>
8. 8. 1935	6	J. Strauss – <i>Na krásném modrém Dunaji</i> , B. Kéler – <i>Francouzská veselohra</i> (ouverture), P. I. Čajkovskij – fantazie z opery <i>Evžen Oněgin</i> , I. Zajc – <i>Večer na Sávě</i> , R. Friml – <i>Indian Song</i> , E. Kálmán – <i>Cirkusová princezna</i> (úryvky), Kovařík – <i>Praha jáská</i> , Voldán – <i>Mám rád krásné děvče</i> , Kalaš – <i>Holka, dej si pozor na kluka</i> , J. Háša – <i>Bersagliari</i>

13. 8. 1935	6	J. Háša – <i>Pochod pěšího pluku číslo 6</i> , E. Waldteufel – <i>Tres jolie</i> , J. F. Halévy – <i>Židovka</i> (ouvertura), Ch. Gounod – <i>Faust</i> (fantazie), E. Kálmán – <i>Hraběnka Marica</i> (směs z operety), E. Kálmán – <i>Hraběnka Marica</i> (směs z operety), J. Beneš – <i>Kamaráde, kamaráde</i> , Poncar – <i>Já nemám nic</i> , Churchill – <i>Kdo se bojí zlého vlka</i>
27. 8. 1935	6	R. Nováček – <i>Castaldo</i> , Granado – <i>El Turia</i> , B. Smetana – předehra k opeře <i>Libuše</i> , V. Šťastný – <i>Fiori Italiani</i> , G. Bizet – <i>L'Arlesienne</i> (Suita č. 1), F. Lehár – <i>Operetní směs</i> , B. Hill – <i>Starý cowboy</i> , V. Youmans – <i>Carioca</i>
29. 8. 1935	6	R. Nováček – <i>Castaldo</i> , Granado – <i>El Turia</i> , B. Smetana – předehra k opeře <i>Libuše</i> , V. Šťastný – <i>Fiori Italiani</i> , G. Bizet – <i>L'Arlesienne</i> (Suita č. 1), F. Lehár – <i>Operetní směs</i> , B. Hill – <i>Starý cowboy</i> , V. Youmans – <i>Carioca</i>
5. 5. 1936	6	J. Háša – <i>Plukovník Kravák</i> , J. Strauss – <i>Život umělců</i> , A. Ch. Adam – <i>Kdybych byl králem</i> (ouvertura), J. Háša – <i>Fantasie z Offenbachovy opery Hoffmanovy povídky</i> , R. Friml – <i>Indian Song</i> , J. Fučík – <i>Vzletem sokola</i> , A. Aust-Kovařík – <i>Praha jede</i> , J. Jankovec – <i>Kukačka</i> , J. Beneš – <i>Devět kanárů</i> (fox z operety Uličnice)
10. 5. 1936	6	J. Háša – <i>Plukovník Hajda</i> , Lanner – <i>Dívčí srdce</i> , O. Nicolai – <i>Veselé ženy windsorské</i> , Ch. Gounod – <i>Faust</i> (fantazie), R. Zamrza – <i>Gondoliéra</i> , A. Dvořák – <i>Humoreska</i> , O. Nedbal – směs z operety <i>Polská krev</i>
17. 5. 1936	6	J. Háša – <i>Pochod presidenta Beneše</i> , E. Waldteufel – <i>Valčík</i> , W. A. Mozart – <i>Titus</i> (ouvertura), J. Háša – <i>Fantasie ze Smetanovy opery Prodaná nevěsta</i> , A. Dvořák – <i>Slovanský tanec č. 10</i> , M. Moszkowski – <i>Španělský tanec</i> , J. Flégl – <i>Pele-mele</i>
26. 5. 1936	6	Uhlíř – <i>Zdar vítězům</i> , J. Gungl – <i>Sny oceánu</i> , F. v. Suppé – <i>Piková dáma</i> (ouvertura), P. Mascagni – <i>Selská čest</i> (fantazie), I. Zajc – <i>Večer na Sávě</i> , W. Myddleton – <i>Sen černocho</i> , K. Vacek – <i>Dřív než se rozloučíme</i> , J. Stelibský – <i>Sen lásky</i> , A. Aust – <i>Směs šlágrů</i>
31. 5. 1936	6	J. Háša – <i>Lovu zdar</i> , Granado – <i>El Turia</i> , F. Schubert – 1. věta ze <i>symfonie h moll</i> , G. Puccini – <i>Madame Butterfly</i> (fantazie), R. Wagner – <i>Walterova píseň z opery Mistři pěvci norimberští</i> , Kaska – <i>Moravská beseda</i>
9. 6. 1936	6	Hlavsa – <i>Jubilejní pochod</i> , J. Strauss – <i>Na krásném modrém Dunaji</i> , P. Lincke – <i>V říši Indry</i> (ouvertura), J. Háša – <i>Sibiřská fantasie</i> , R. Friml – <i>Indian Song</i> , Bernhard – <i>Kmochiáda</i> , E. Kálmán – směs z operety <i>Hraběnka Marica</i> , E. Kálmán – <i>Májo, tvé srdce</i> , J. Beneš – <i>Venoušku, Venoušku</i>
16. 6. 1936	6	J. Háša – <i>Pochod pěšího pluku číslo 6</i> , Balling – <i>Savana</i> , G. Rossini – <i>Semiramis</i> (ouvertura), J. Bayer – <i>Královna loutek</i> (směs z baletu), J. Stelibský – <i>Vrať se, lásko má</i> , F. Lehár – směs z operety <i>Knížecí dítě</i> , J. Jankovec – <i>Nezapomeň, že Ty jsi jedinou</i> , J. Fučík – <i>Vzletem sokola</i>
21. 6. 1936	6	J. Fučík – <i>Florentinský pochod</i> , J. Strauss – <i>Život umělců</i> , B. Smetana – předehra k opeře <i>Libuše</i> , J. Háša – <i>Fantasie ze Smetanovy opery Dalibor</i> , W. Alletter – <i>Hanako</i> , O. Nedbal – směs z operety <i>Polská krev</i>
23. 6. 1936	6	J. Háša – <i>Lovu zdar</i> , J. Malý – <i>V čarovné noci</i> , D. F. E. Auber – <i>Fra Diavolo</i> (ouvertura), G. Meyerbeer – <i>fantazie z opery Hugonoti</i> , K. Kovařovic – <i>Havířská polka</i> , J. Háša – <i>Dragouni jednou</i> , E. Kálmán – <i>Cirkusová princezna</i> (úryvky), Kovařík – <i>Směs šlágrů</i>
7. 7. 1936	6	J. Suk – <i>Pod Blaníkem</i> , O. Nedbal – <i>Kavalírský valčík</i> , L. F. Hérold – <i>Zampa</i> (ouvertura), Ch. Gounod – <i>Daň Zámorská</i> (fantazie), W. Meisel – <i>Marie Louisa</i> , A. Ketelbey – <i>Na perském trhu</i> , B. Leopold – <i>Gambrinus</i> , Kovařík – <i>Směs šlágrů</i>
9. 7. 1936	6	J. Flégl – <i>Sláva Chodsku</i> , E. Waldteufel – <i>Estudiantiva</i> , B. Kéler – <i>Romantická ouvertura</i> , E. Toselli – <i>Serenáda</i> , N. H. Brown – <i>Svatba loutek</i> , E. Kálmán – směs z operety <i>Čardášová princezna</i> , D. Pálka – <i>Eště raz som ku tebe prídem</i> , A. Aust – <i>Směs šlágrů</i>
16. 7. 1936	6	J. Háša – <i>Koupím si já koně</i> , Granado – <i>El Turia</i> , F. Schubert – <i>Symfonie h moll</i> (1. věta), B. Smetana – <i>fantazie z opery Prodaná nevěsta</i> , J. Beneš – <i>Tvé foto</i> , J. Beneš – <i>Devět kanárů</i> , Hrubý – <i>Směs z Lehárových mistrovských děl</i> , A. Aust – <i>Směs šlágrů</i>
21. 7. 1936	6	P. Oberthor – <i>Pochod československé armády</i> , F. Chopin – <i>Grande valse</i> , M. W. Balfe – předehra k opeře <i>Cikánka</i> , Ch. Gounod – <i>Faust</i> (fantazie), R. Wagner – <i>Walterova píseň z opery Mistři pěvci norimberští</i> , F. Schubert – <i>Dům u tří děvčátek</i> (směs z operety), <i>Moderní šlágr</i>

23. 7. 1936	6	J. Háša – <i>Plukovník Kravák</i> , J. Gungl – <i>Sny oceánu</i> , W. A. Mozart – předehra k opeře <i>Titus</i> , V. Šťastný – <i>Fiori Italiani</i> , E. Kálmán – <i>Pojď, cikán</i> , G. Šebek – <i>Bulharský tanec č. 1</i> , L. Schlögel – <i>Přehled Straussových operet</i>
30. 7. 1936	6	J. Háša – <i>Pochod pěšího pluku číslo 6</i> , J. Fučík – <i>Baletky</i> , J. Rozkošný – <i>Svatojánské proudy</i> (ouvertura), C. Morena – <i>Souvenir de Bayreuth</i> , E. Grieg – <i>Holdovací pochod</i> , F. Lehár – směs z operety <i>Veselá vdova</i> , Kovařík – <i>Směs šlágrů</i>
4. 8. 1936	6	J. Háša – <i>Pochod pěšího pluku číslo 6</i> , J. Fučík – <i>Baletky</i> , J. Rozkošný – <i>Svatojánské proudy</i> (ouvertura), C. Morena – <i>Souvenir de Bayreuth</i> , E. Grieg – <i>Holdovací pochod</i> , F. Lehár – směs z operety <i>Veselá vdova</i> , Kovařík – <i>Směs šlágrů</i>
6. 8. 1936	6	J. Háša – <i>Major Novák</i> , J. F. Wagner – <i>Zigaritta</i> , A. Thomas – <i>Raymond</i> (ouvertura), J. Háša – <i>Fantazie z Offenbachovy opery Hoffmanovy povídky</i> , F. Mendelssohn – <i>Sen noci svatojánské</i> (svatební pochod), Fajt – <i>Slovácké pohlednice</i> , Bernhard – <i>Kmochiáda</i> , J. Beneš – <i>Když hvězdy svítí</i> , J. Jankovec – <i>Něco se smí, něco ne</i>
2. 5. 1937	6	J. Háša – <i>Plukovník Hajda</i> , J. Strauss – <i>Život umělců</i> , M. W. Balfe – předehra k opeře <i>Cikánka</i> , B. Smetana – <i>Prodaná nevěsta</i> (ouvertura), A. Dvořák – <i>Slovanský tanec č. 16</i> , R. Friml – <i>Indian Song</i> , J. Stelibský – <i>Zatoulané štěstí</i> , Kovařík – <i>Praha vítězí</i>
6. 5. 1937	6	J. Fučík – <i>Florentinský pochod</i> , J. Strauss – <i>Život umělců</i> , M. W. Balfe – předehra k opeře <i>Cikánka</i> , B. Smetana – fantazie z opery <i>Prodaná nevěsta</i> , A. Dvořák – <i>Slovanský tanec č. 6</i> , R. Friml – <i>Indian Song</i> , J. Stelibský – <i>Zatoulané štěstí</i> , K. Vacek – <i>Přijdi k nám</i> , Kovařík – <i>Praha vítězí</i>
9. 5. 1937	6	J. Procházka – <i>Pod Pradědem</i> , J. Fučík – <i>Zimní bouře</i> , V. Blodek – <i>V studni</i> (ouvertura), K. Kovařovic – fantazie z opery <i>Psohlavci</i> , W. Meisel – <i>Marie Louisa</i> , A. Dvořák – <i>Slovanský tanec č. 4</i> , O. Nedbal – směs z operety <i>Polská krev</i>
6. 6. 1937	6	J. Procházka – <i>Svorně a věrně</i> , Granado – <i>El Turia</i> , B. Smetana – předehra k opeře <i>Libuše</i> , G. Puccini – <i>Madame Butterfly</i> (fantazie), A. Dvořák – <i>Humoreska</i> , W. Alletter – <i>Hanako</i> , Bernhard – <i>Kmochiáda</i>
8. 6. 1937	6	Černý – <i>Přehlídka</i> , L. Fall – valčík z operety <i>Dolarová princezna</i> , J. Fučík – <i>Marinarella</i> (ouvertura), C. M. v. Weber – fantazie z opery <i>Čarostřelec</i> , G. Šebek – <i>Sbor dervišů</i> , Bayer – <i>Vojáček</i> , E. Kálmán – <i>Cirkusová princezna</i> (směs z operety)
13. 6. 1937	6	Černý – <i>Zahajovací pochod středomoravské výstavy 1936</i> , J. Gungl – <i>Sny oceánu</i> , A. Dvořák – <i>Tvrdé palice</i> (ouvertura), G. Verdi – <i>Aida</i> (fantazie), A. Ketelbey – <i>Na perském trhu</i> , J. Brahms – <i>Uherský tanec č. 5 a 6</i> , J. Háša – <i>Sibiřské motivy</i>
13. 7. 1937	6	A. Aust – <i>J. W. Speerger</i> , J. Fučík – <i>Baletky</i> , L. F. Hérold – <i>Zampa</i> (ouvertura), G. Verdi – fantazie z opery <i>Traviata</i> , I. Zajc – <i>Večer na Sávě</i> , P. Dittrich – <i>Konvalinka</i> , P. Dittrich – <i>Kejklíč</i> , L. Fall – směs z operety <i>Rozvedená paní</i>
23. 7. 1937	6	E. Kaláb – <i>Zahajovací pochod slovácké výstavy</i> , O. Fetrás – <i>Měsíční noc na Alstru</i> , F. v. Suppé – <i>Krásná Galathea</i> (ouvertura), J. Potužník – <i>Upomínka na Smetanův cyklus Má Vlast</i> , L. Jessel – <i>Svatební průvod Šípkové Růženky</i> , E. Kálmán – směs z operety <i>Cirkusová princezna</i>
27. 7. 1937	6	Pazovský – <i>Generál Klubal</i> , E. Kálmán – <i>Vesnické děti</i> , J. F. Halévy – předehra k opeře <i>Židovka</i> , A. Dvořák – <i>Rusalka</i> (fantazie), O. Metra – <i>Valse Espagnole</i> , B. Smetana – sextet z opery <i>Prodaná nevěsta</i> , F. Lehár – směs z operety <i>Knížecí děti</i>
31. 8. 1937	6	J. Fučík – <i>Florentinský pochod</i> , Geyer – <i>Vzpomínka</i> , P. Lincke – <i>V říši Indry</i> (ouvertura), B. Smetana – fantazie z opery <i>Dalibor</i> , Horny – <i>Pověz ty mně, má panenko</i> , A. Dvořák – <i>Slovanský tanec č. 3</i> , Hrubý – <i>Směs z Lehárových operet</i>